

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE
FAKULTA TĚLESNÉ VÝCHOVY A SPORTU

Diplomová práce
HISTORIE FOTBALU V ROUDNICI NAD LABEM

Vypracoval:

Bc. Petr Richter

Studijní program: Tělesná výchova a sport

Studijní obor: Tělesná výchova a sport - kombinované

Vedoucí práce:

Prof. PhDr. Marek Waic, CSc.

Katedra základů kinantropologie a humanitních věd

Praha

4 / 2013

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci vypracoval samostatně, s použitím uvedené literatury a zdrojů informací.

V Praze dne 22. dubna 2013

.....

vlastnoruční podpis

Poděkování

Rád bych poděkoval všem, kteří mi pomáhali při vzniku této diplomové práce. Především vedoucímu práce Prof. PhDr. Markovi Waicovi, CSc. za odborné vedení, důležité rady a připomínky.

Zároveň musím poděkovat i Miloslavu Mannovi, bez kterého by tato práce nemohla vzniknout, za jeho čas a ochotu.

Děkuji svým rodičům za možnost studovat na vysoké škole.

Obsah

Obsah	3
Abstrakt.....	5
Klíčová slova	5
Rozbor pramenů a literatury.....	6
Cíle a metody práce.....	8
1. Úvod	9
2. Charakteristika fotbalu	10
3. Historie fotbalu	13
4. Historie města Roudnice nad Labem	14
5. Vzpomínka na první fotbalový zápas	17
6. SK Roudnice (1907).....	20
6.1. Počátky klubu	20
6.2. Meziválečné období	25
6.3. Období po druhé světové válce	40
6.4. Období po roce 1968.....	54
6.5. Období po osmdesátém výročí založení klubu	61
7. SK Bezděkov (1912).....	65
8. AFK Slavoj Roudnice (1912).....	76
9. SK Čechie Hraholusky.....	81

10. Čechoslovan Roudnice (1945)	86
11. Závěr	87
12. Použitá literatura	89
Přílohy	91

Abstrakt

Diplomová práce pojednává o historii fotbalu v Roudnici nad Labem. Věnuje se počátkům českého fotbalu, městu Roudnice nad Labem a vzniku pravidel kopané. Je zaměřena především na významné momenty a události, které jsou popisovány v chronologickém pořadí. Připomíná hráče, trenéry i funkcionáře, kteří se nejvíce podíleli nebo podílejí na vzniku a chodu roudnických fotbalových klubů a měla by přispět k inspiraci a obohacení jak současné, tak i budoucí generace hráčů a fanoušků roudnického fotbalu.

Abstract

Diploma thesis deals with the history of soccer in Roudnice nad Labem. It is dedicated to the beginning of czech football, Roudnice nad Labem city and origin of soccer rules. It is aimed at significant moments and events, which are chronologically described. Reminds of players, coaches and officials, who mostly participated or participate in the origin and work of football clubs in Roudnice and should contribute to the inspiration and enrichment both the current and the future generation of players and fans of Roudnice soccer.

Klíčová slova

Historie, fotbal, Roudnice nad Labem, fotbalové kluby, první fotbalový zápas v Čechách

Key words

History, soccer, Roudnice nad Labem, football clubs, first czech football match

Rozbor pramenů a literatury

Hledání dostupných informací jsem začal v okresním archivu v Lovosicích, kde mi byl poskytnut pouze dobový tisk, ve kterém se nacházely články o výsledcích sehraných utkání. Tyto články jsem k práci nepoužil, jelikož se jednalo o informace, které se dají dohledat v klubových kronikách.

Další institucí byla Městská knihovna v Roudnici nad Labem, kde mi byla zapůjčena zajímavá kniha 100 let roudnické sportovní slávy, ve které jsou obsaženy údaje o již neexistujících klubech.

Po návštěvě knihovny jsem zamířil za roudnickým archivářem a pamětníkem p. Miloslavem Mannem, který mi poskytl veškeré kroniky a almanachy týkající se SK Roudnice. Dozvěděl jsem se hodně informací z historie klubu. Dále mi p. Mann poskytl nejruznější noviny, výstřižky, fotografie a jiné materiály zabývající se SK Roudnice.

Nejlépe zpracovaný almanach je z roku 1957, který napsal Z. Študent, v té době novinář. Zajímavý je mimo jiné almanach vydaný v roce 1932, který vydali sami roudničtí hráči. Obsahuje zajímavé zážitky jednotlivých hráčů, které jsou spjaty s klubem. Nejméně informací je naopak okolo roku 1990. Další almanachy jsou vedeny velmi stroze a zaměřují se spíše na výsledky. Kroniky jsou od roku 1927 vedeny po deseti letech.

Oslovil jsem také Roudnické muzeum, ve kterém bylo k dispozici kromě pár almanachů také několik výtisků časopisu „Podřipský sport“, který vydával SK Roudnice v letech 1920 – 1921. Konkrétně šlo o výtisky z roku 1921, ze kterých jsem pro svou práci využil článek, ve kterém byl podrobně popsán postup získávání a výstavby hřiště „Pod Lipou“.

Informace týkající se SK Bezděkov byly především čerpány z almanachu vydaném u příležitosti stého výročí založení klubu, na který jsem byl odkázán vedením Bezděkova. Almanach je do roku 1937 veden pečlivě, další část je ale vedena jen útržkovitě.

Z literatury jsem dále použil obsáhlé dílo Dějiny československé kopané od Karla Petru. Tato kniha velmi podrobně popisuje vývoj kopané na našem území do čtyřicátých let dvacátého století.

Pro kapitolu historie města Roudnice n. L. jsem čerpal z knihy vydané pro informační centrum v Roudnici n. L.

Celkový počet publikací i almanachů o roudnickém fotbale je dostačující, ale vesměs všechny čerpají z jediného pramenu, proto některé informace jsou velmi těžko dohledatelné nebo nedostačující.

Cíle a metody práce

Cílem práce popsat vývoj fotbalu ve městě od počátku do současnosti na příkladu nejvýznamnějších roudnických klubů.

- zmapování všech roudnických klubů
- shromáždění veškerých kronik, publikací, novinových článků a jiné literatury týkající se dané problematiky
- oslovení kronikářů, popřípadě funkcionářů klubů
- navštívení dodnes působících klubů
- sjednocení zjištěných dat a informací
- zhodnocení vytyčených cílů

Metody:

V práci je použita metoda přímá, která rekonstruuje vývoj na základě dostupných pramenů, dobového tisku, literatury, což v našem případě byly především klubové kroniky. Vývoj je sledován kontinuálně v časové ose dle chronologické metody. Vnitřní kritika pramenů byla problematická protože, kromě použitých a citovaných pramenů se další dokumenty k vývoji uvedených klubů nedochovaly.

1. Úvod

Téma historie fotbalu v Roudnici nad Labem jsem zvolil, protože mám velmi kladný vztah k fotbalu a obzvláště k tomu roudnickému. V klubu působil již strýc mého otce, otec a i já začínal s kopanou v Roudnici.

Jelikož zde bylo sehráno první oficiální utkání v Čechách, tak i historie celého fotbalu v Roudnici je velmi zajímavá a netýká se pouze jednoho oddílu.

Fotbal je dnes celosvětově nejrozšířenějším sportem, který se těší velké popularitě. Patří mezi odvětví, které vykonávají jak muži, tak i ženy. Můžeme jej vídat na největších fotbalových stadionech světa až po malá vesnická hřiště. Pro některé lidi může tato hra znamenat nejlepší relaxaci od všedních starostí života, pro jiné třeba zdroj obživy. Zpočátku měla kopaná na všech úrovních spíše charakter zábavní, kdežto dnes v profesionálním fotbale hraje roli především ekonomika mužstva, od které se odvíjí spousta faktorů, které ovlivňují kvalitu týmu. Jsou to například nákupy kvalitních hráčů, trenérů, zvětšování kapacity stadionu, atd. Nemalou roli hrají také sponzoři, kteří tvoří většinu zdrojů financí klubu. Z tohoto hlediska plní fotbal také funkci reklamní. Je pravda, že ve vrcholovém fotbale jde o peníze. Ostatně jako v každé špičkové činnosti. Umělci také nejezdí po světě jen kvůli potlesku a ovacím.

Úmyslem není pojmout tuto práci jen jako pouhý přehled dat a výsledků jednotlivých soutěží, i když se tato práce bez nich neobejde a samozřejmě nejdůležitější údaje budou uvedeny. Práce by měla být především na uvedení okolností a událostí, jež se staly významnými momenty jednotlivých celků. Současně bych se rád zmínil o osobnostech, které celou historii utvářely a dění kolem roudnického fotbalu významně ovlivňovaly, a mnohé z nich tak činí dodnes.

2. Charakteristika fotbalu

Fotbal je v České republice vzhledem k historickému vývoji, svému charakteru, dostupnosti a přitažlivosti nejoblíbenějším sportovním odvětvím. Je účinným prostředkem aktivního odpočinku, zvyšování fyzické výkonnosti mládeže i dospělých. Z hlediska rozdílnosti funkce v tělovýchovném hnutí se dělí do tří základních oblastí na fotbal masový, výkonnostní a vrcholový.

Fotbal patří mezi sportovní kolektivní brankové hry. Utkání je omezeno časem podle základních věkových stupňů: mladší žáci 2 x 30 minut, starší žáci 2 x 35 minut, mladší dorost 2 x 40 minut a starší dorost stejně jako muži 2 x 45 minut. Hra probíhá na poměrně velké ploše, přibližně 105 x 75 m. Obsah kopané tvoří herní činnosti jednotlivce, herní kombinace a systémy hry družstva.¹

Na hráče jsou v průběhu utkání kladeny vysoké nároky. Herní zatížení je určováno souhrnem, trváním a opakováním činností v průběhu utkání. Například středový hráč vrcholové výkonnosti překoná v utkání kolem 7000 m, 160 x běží vpřed, 29 x vzad, 32 x stranou. Z dalších ukazatelů je to 123 startů, 19 výskoků, 14 pádů. Z kvantitativní charakteristiky útočných a obranných činností jednotlivce je patrné, že přihrává 45 x, zpracovává míč 29 x, vede míč 11 x, obchází soupeře 5 x, střílí 2x odebírá míč 7 x atd.

Důležitým kvalitativním ukazatelem zatížení hráče je jeho složitost, která vyplývá z celkové činnosti hráče. Tvoří jí herní činnost jednotlivce, pro níž je typické neustálé vnímání dané herní situace a rozhodování při jejím řešení.

Celková charakteristika fotbalu potvrzuje jeho náročnost, složitost a různorodost.²

V charakteristice obsahu hry je nutné vycházet z toho, že v průběhu hry se střídají úseky kdy má mužstvo míč pod kontrolou a úseky, kdy nemá míč v držení. Z tohoto hlediska rozlišujeme ve hře dvě základní fáze – útočnou a obrannou. Obsah kopané tvoří herní činnosti jednotlivce, herní kombinace a systémy hry družstva.

Je povolen určitý tělesný kontakt mezi hráči. Ocitne-li se útočící hráč bez míče na soupeřově polovině hřiště blíž k brankové čáře než jakýkoliv hráč bránícího družstva (vyjma brankáře) či spoluhráč s míčem, jedná se o postavení mimo hru. Hra je

¹ Pravidlová komise ČMFS, *Pravidla fotbalu* Praha: Olympia a.s., 2007

² DOVALIL a kolektiv *Výkon a trénink ve sportu*, Praha: Olympia, 2005

přerušena ve chvíli, kdy tento hráč získá míč, případně účastní-li se hry aktivně. Družstvo hráče v postavení mimo hru je potrestáno nepřímým volným kopem. Nepřiměřený fyzický kontakt protihráčů při souboji o míč je posuzován jako faul, následuje přerušení hry a trest v podobě přímého volného kopu.

V každém utkání má nezastupitelnou funkci rozhodčí, který je v utkání, které řídí, vybaven neomezenou pravomocí k uplatňování pravidel. Podrobné povinnosti rozhodčích jsou vymezeny pravidly fotbalu. Hru řídí hlavní rozhodčí, který se pohybuje po hrací ploše tak, aby co nejméně překážel ve hře a zároveň musí mít v zorném poli jednoho či druhého asistenta rozhodčího. Asistenti rozhodčího se pohybují za pomezí čárou a každý z asistentů má na starosti jednu polovinu hrací plochy. Zbývající vlastnosti hry jsou do značné míry determinovány aktuálně užitými a platnými pravidly.³

Poprvé do češtiny pravidla kopané přeložil Sokol Klenka. Dlouho byl prvním českým překladem pravidel považován překlad otištěný ve „Sportovním Obzoru“ na začátku roku 1894. Ale již roku 1892 Josef Klenka, učitel tělocviku malostranského gymnázia, popisuje fotbal v útlé příručce:

„1. Náradí: Míč nadutý, či balon veliký, zvláště k této hře upravený, gumový s koženým obalem. 2. Místo: Hřiště – míčiště, vytne se buď brázdami nebo kameny, holemi, deštníky apod.“⁴

Časopis Sokol ještě ale o dva roky dříve vydal pravidla, kde branky definuje jako dvě tyče motouzem spojené a brankáře jako poměrně nejslabšího cvičence nazývá „vrátným“.

Dnešní fotbalová pravidla jsou do značné míry proslulá svou konzervativností a zdánlivou neměnností, je to dáno jak tradicí, tak i pevně zavedenými zvyklostmi uplatňovanými při jejich změnách. V r. 1997 však Mezinárodní výbor pro pravidla FIFA (IFAB) tuto tradici po dlouhé době porušil a poprvé od r. 1938 přistoupil k zásadním úpravám, kterými podstatně změnil jejich obsah, ale i vzhled pravidel. Při tom bylo nejen snahou učinit text, který již zněl na dnešní dobu poněkud archaicky a „šroubovaně“, modernějším a srozumitelnějším, ale reagoval i na vývoj samotné hry, a

³ Pravidlová komise ČMFS, *Pravidla fotbalu* Praha: Olympia a.s., 2007

⁴ PETRŮ, K. *Dějiny Československé kopané* Praha: Národní nakladatelství, 1946

více tak přizpůsobil literu zákona živé skutečnosti.

FIFA vydává Pravidla fotbalu ve čtyřech oficiálních jazycích, angličtině, němčině, francouzštině a španělštině. Při překladech dbá nejen na přesné převedení odborných termínů, ale snaží se v těchto jazycích vyjádřit všechny významové odstíny.

Pravidla fotbalu obsahují sedmnáct kapitol s jednotlivými pravidly. Některá z nich jsou doplněna o rozhodnutí Mezinárodního výboru pro pravidla FIFA, některá další rozhodnutí ČMFS. Dále je v Pravidlech uvedeno šest příloh, které dávají bližší návody k některým specifickým situacím nebo činnostem rozhodčích.

Pravidla fotbalu nejsou jedinou normou, podle které se fotbal hraje. Abychom byli opravdu dobrými znalci této hry, nezapomeňme, že existují další fotbalové normy, řády a předpisy.^{5 6}

⁵ PETRŮ, K. *Dějiny Československé kopané* Praha: Národní nakladatelství, 1946

⁶ Pravidlová komise ČMFS, *Pravidla fotbalu* Praha: Olympia a.s., 2007

3. Historie fotbalu

Asi čtvrt století po začátkách kopané v Anglii začal tento sport zapouštět kořeny i v Čechách – vůbec první fotbalové utkání se hrálo v Roudnici nad Labem (1887). Soupeři byli Český Athletický Club Roudnice a Tělocvičná Jednota Sokol Roudnice. Brzy potom vznikly dodnes nejslavnější kluby SK Slavia (31. 5. 1895) a AC Sparta (28. 9. 1895) a s nimi i dlouholetá neodmyslitelná rivalita.

Do roku 1899 byla kopaná v Čechách tzv. záležitostí jen několika desítek nadšenců, ale po tomto zlomovém roce se situace začíná měnit. O kopané se začalo psát ve sportovních časopisech, přesto zůstala dlouho omezena jen na určitou část národa.

Nejdůležitější událostí pro českou kopanou, která se udála (19. října 1901), je založení Českého fotbalového svazu, který patří mezi nejstarší fotbalová ústředí vůbec. Dosavadní svaz, existující od r. 1900 je jako „volné sdružení“, pilně připravoval své formální ustanovení a pořádal proto každou středu svoje schůze. Čekalo se jen na schválení zadaných stanov, a když konečně došlo ke schválení, bylo možné svolat na 19. října 1901 ustavující valnou hromadu. Vzhledem k důležitosti této schůze byla vydána úřední správa o této valné hromadě v tomto znění: „Ustavující valná hromada, Českého svazu fotbalového odbývána v sobotu dne 19. října t. r. za velice četného účastenství zástupců skoro všech pražských klubů a kroužků fotbalových.“

V roce 1904 byla založena mezinárodní fotbalová federace - FIFA. Český fotbal byl přijat v roce 1906 za provizorního člena, 20. května 1907 v Amsterdamu dokonce za stálého. Ale ve Vídni v roce 1908 Rakušané prosadili naše vyloučení (vždyť jsme stále byli součástí Rakousko-Uherska). Československá fotbalová asociace byla nakonec přijata do FIFA až v roce 1923. V současnosti má FIFA 204 členů.⁷

Od roku 1901 (založení českého fotbalového svazu) postupně vznikala dlouhodobá soutěž, která vrcholí v dnešní první lize kopané. Největším úspěchem naší kopané je dvojitá účast ve finále mistrovství světa, i když v obou případech jsme byli poraženi – v Itálii v roce 1934 jsme prohráli s týmem domácích 1:2 a v roce 1962 v Chile s Brazílií 1:3. Velkým balzámem na diskuse o stavu úrovní československé kopané bylo mistrovství Evropy v roce 1976 v Jugoslávii. Většina odborníků nám předem prisuzovala poslední místo ve čtyřčlenné finálové skupině. Nakonec jsme slavně zvítězili a stali se mistry Evropy.

⁷ PETRŮ, K. *Dějiny Československé kopané* Praha: Národní nakladatelství, 1946

4. Historie města Roudnice nad Labem

Město vzniklo na obchodní cestě vedoucí z Prahy do Horní Lužice a brod u řeky Labe byl vhodným místem pro odpočinek i jednání obchodníků. Nedaleko brodu již tehdy vyvěral rudý pramen od něhož je odvozován název osady Růdnice, který v prostoru pod nynějším kostelem dosud rudou vodu chrlí.

První písemné zmínky o Roudnici existují z 2. poloviny 12. století z let 1167 a 1176, kdy jsou zmiňováni arcijáhni jako svědkové majetkových převodů. Od nepaměti patřila Roudnice do majetku pražských arcibiskupů, na město byla povýšena někdy během 13. století stala se důležitou odhodní tepnou mezi Prahou, Saskem a Lužicí. Velký kulturní rozkvět nastal za episkopátu pražského arcibiskupa, Jana z Dražic (1301 až 1343), tehdy byl založen augustiánský klášter a v místě brodu byl v letech 1333 až 1338 postaven kamenný most, který patřil k nejstarším v Čechách. Svému účelu sloužil 300 let, než byl v průběhu třicetileté války v roce 1634 švédskými a saskými vojsky, která několikrát zpustošila samotné město. V témže roce 1333, byla zahájena stavba kostela Narození Panny Marie. Za arcibiskupa Jana Očka z Vlašimi vzniklo Nové Město roudnické a Roudnice se stala častým útočištěm arcibiskupa Janu z Jenštejna a generálnímu vikáři Janu Nepomuckému.

Husitské války byly pro město velkou pohromou. Nejničivější ze tří vpádů bylo přepadení v roce 1421, kdy Žižkova vojska zničila klášter. Od poloviny 15. století, v roce 1431, přešla Roudnice z arcibiskupského držení do sovětských rukou, prvním majitelem byl Jan Smiřický a střídali se další, ale žádný z nich nebyl inspirátorem významného činu.

Dobu velkého rozkvětu prožívalo město v 16. století za působení jihočeského rodu Rožmberků. Vilém získal Roudnici v roce 1577 a pokládal ji důležité místo svého panství a zveleboval ji podle nejnovějších hospodářských metod. Po jeho smrti a po sňatku vdovy Polyxeny z Pernštejna s nejvyšším kancléřem království českého Zdeňkem Vojtěchem Popelem z Lobkovic v roce 1603, přešla Roudnice do majetku tohoto vlasteneckého rodu. Za její vlády dochází k hospodářskému rozkvětu roudnického patrimonie. Léta rozkvětu završil jejich syn Václav Eusebius z Lobkovic, když za účasti čtyř italských architektů, vedených mistrem Antonio Portou, zahájil na místě hradního areálu stavbu čtyřkřídleho raně barokního zámeckého komplexu, němž Lobkovicové postupně shromažďovali umělecké poklady, zejména hudební nástroje a

zbraně, jedinečnou obrazárnu s řadou děl světového významu. Zámecká knihovna obsahovala na 100 000 svazků a historický archiv, byl tu uložen vzácný zámecký mobiliář. Byly stavěny další objekty – letohrádek, jízdárna, pivovar, zakládaly se okrasné i ovocné sady.

I v první polovině 18. století vzniklo několik výtvarných památek, které jsou typickým symbolem panoramatu města, byly to hláska a zvonice, kaple sv. Rozálie, sv. Viléma a špitální kaple sv. Josefa, na Labi pak Nový mlýn. V hospodářské prosperitě na konci barokní doby, byly na náměstí postaveny výstavné renesanční domy s novou radnicí v čele.

V prvních desetiletích 19. Století se český národ začíná probouzet ze staleté letargie a národní obrození zapustilo také v Roudnici hluboké kořeny. Sílilo, mohutnělo a v roce 1848 vyvrcholilo národní manifestací pod Řípem s myšlenkami po volnosti a touze po svobodě. Obrozenecké hnutí se ve městě také zapsalo aktivní účastí na odvozu základního kamene z hory Říp na stavbu Národního divadla v Praze v roce 1868. Čilý společenský život pokračoval a i přes nepřízeň rakouských úřadů vznikala řada vlasteneckých spolků, na jejichž besedách přednášeli své verše Jan Neruda, Jaroslav Vrchlický i Antal Stašek. Došlo také k zakládání českých škol, v roce 1864 to byla Zemědělská škola, o 13 let později, v roce 1877, reálné gymnázium.

Napojením na celostátní dopravní tepny zvýšila se dostupnost města, docházelo k jeho rozvoji. V roce 1851 byla dokončena stavba železnice z Prahy přes Roudnici do Drážďan, rozvíjela se labská vodní doprava i silniční síť. Ve městě byly zakládány podniky – sladovna, lihovar, továrna hospodářských strojů Bächer i na plechové zboží Meva a nastalo tak hospodářské oživení města. K rozvoji přispěla také výstavba nového ocelového mostu přes řeku Labe v letech 1906 – 1910 v místech zničeného původního mostu. Zásahu na jeho výstavbě má tehdejší starosta Ervín Špindler, veřejný činitel, ale také spisovatel, básník a překladatel, např. libreta pro opery Bedřicha Smetany – Dalibor a Libuše.

V období po 1. první světové válce, kdy byla Roudnice okresním městem, byla postavena okresní nemocnice, budova kina Sokol, moderní železniční nádraží, Okresní spořitelna, také rozhledna Václava Kratochvíla. Splavnost řeky Labe se zlepšila výstavbou nových komor a zdymadel na „malém“ Labi. Ve městě se budují nová sportoviště, na pravém břehu řeky Labe bylo v roce 1920 otevřeno fotbalové hřiště, vybudované svépomocí a příznivců klubu. V roce 1925 byla dokončena výstavba sokolského Tyršova stadionu pro potřebu župních sletů a provozování atletiky, který je

využíván místními školami.

Roky 2. světové války 1939 – 1945 poznamenali vývoj města, ale po jejím skončení vznikají na jeho území nové podniky a závody – Balírny obchodu, Benzina, Sklo Union, které přivádějí do města nové obyvatele a tím i výstavbu nových sídlišť, škol, obchodní sítě i polikliniky s nemocnicí.

Roudnice nad Labem je také centrem sportovního dění na podřipsku. Počátky nastaly již ve druhé polovině 19. Století, v době obrození českého národa, kdy byla v roce 1868 založena tělocvičná jednota Sokol, která do současnosti provozuje svoji sportovní a tělovýchovnou činnost.

Velkou měrou k rozvoji sportu přispěl Český Athletic Club, založený v 1892 a jehož hlavní náplní bylo veslování, pěstovali se v něm také další sporty, které se hlásily k činnosti. Byl to fotbal, cyklistika, bruslení, šerm a tenis. Loděnice s klubovnou byla postavena na pravém břehu řeky Labe v roce 1922. Nad veslařským areálem sídlí jachtaři, kteří si svépomocí vybudovali loděnici a klubovnu.

V průběhu dalších let ve 20. Století se počet sportovních odvětví zvyšoval a byla také vybudována sportovní střediska s příslušným vybavením. Pod lipou, kde sídlí fotbalový SK Roudnice n. L., jsou tři travnatá hřiště, doplněná v roce 2005 o novou hrací plochu s umělým travnatým povrchem, je tu také provozní budova se šatnami, společenskou místností, hotelovým ubytováním a restauračním zařízením. Na Zálabí je také krytý plavecký bazén. Ve městě je v návaznosti na Tyršův stadion postaven krytý zimní stadion, volejbalový stánek a tenisový areál se šesti antukovými kurty s klubovnou. Podmínky pro sport jsou ve městě na dobré úrovni.⁸

⁸ HLAVÁČKOVÁ, M. *Roudnice nad Labem a okolí Roudnice: Kulturní zařízení Města Roudnice nad Labem*, 2006 (str. 9 – 64)

5. Vzpomínka na první fotbalový zápas

Fotbal, tehdy míč kopaný, se šířil po Evropě z Anglie, kde roku 1863 vznikl první fotbalový klub. U nás se první zmínka o fotbale datuje roku 1885, kdy se v dobových novinách popisuje provozování této hry v Praze na zahradě vily hraběte Buquuoie.

Už rok na to šíří novou hru na „venkově“ prof. Jan Sommer, který v roce 1886 přišel na roudnické gymnázium, když před tím působil jako vychovatel v cizině. Poznal v Anglii fotbal, který tehdy začal v Roudnici jako profesor tělocviku propagovat. Všestrannou hru s balónem uvedl mezi své studenty a brzy se rozšířila i mezi členy Českého atletického klubu.

Zásluhou ČAC, který byl založen před 130 lety, byly tehdejšími sportovci tohoto klubu uspořádány poprvé u nás některé sportovní podniky. Byly to zejména veslařské závody v roce 1892 ve skiffu, distanční závod na trati 43 kilometrů dlouhé a závod dámských dvojek, které také přinesly první velké úspěchy tomuto klubu. Ten svými veslaři proslavil jméno města Roudnice nad Labem. Také v řadě ostatních sportovních odvětví to byl ČAC Roudnice, ve kterém zásluhou některých členů počala i jiná sportovní odvětví, která se později stali populárními. Byly to cyklistika, zápas, kopaná, později tenis a jiné druhy sportu.

K prvnímu doloženému veřejnému fotbalovému zápasu v Roudnici nad Labem došlo 15. srpna 1892 při velké národní slavnosti, pořádané u příležitosti sjezdu Národní jednoty severočeské. Hráli většinou členové ČAC, kteří byli současně příslušníky Sokola, a tak byl zápas nazván „ČAC verzus Sokol“. Skončil po velmi rušné hře vítězstvím ČAC 1:0. Kapitány mužstev byli ing. Samohrd a ing. Machní. První obstaral míč, druhý byl střelcem jediného gólu. Na organizaci zápasu měli největší podíl pracovníci S. K. Slavia Praha, Srba, Kratochvíl, Hausman a zejména bratři Petříkové, kteří pracovali v začátcích A. C. Sparta Praha a byli později význačnými činiteli v českém sportovním životě.

Zápas se hrál podle pravidel, které z angličtiny přeložil M. Švagrovský. Hráči, aby se rozeznali, byli označeni šerpami, které jim zapůjčili veslaři. Hřiště a branky byly vyznačeny tyčkami. Na zápas se zvalo ústně a do činnosti ČAC byl zapsán jako řádný klubový sportovní podnik.⁹

⁹ FELDSTEIN, H. *Almanach SK Roudnice 1907 - 1927* Roudnice: Podřipská grafia, 1927

Hrálo se na Ostrově uprostřed Labe, který byl v tehdejší době střediskem slavností. S břehem ho pojila jen lávka nad plavebními komorami, ale v 19. století tam bylo možné pouze doplout. Ostrov byl neobydlený, stály na něm jen vzrostlé stromy a dvě fotbalové branky.

V bohatém archivu v loděnici veslařů byly nalezeny dva pokladní doklady ČAC Roudnice z roku 1892, které jsou jasným důkazem sehrání tohoto fotbalového zápasu v Roudnici v roce 1892.

V prvním dokladu je napsáno:

„Výlohy při hře „Football“ od 7ho do 15ho srpna 1892. Za odnášení, přinášení tyček, za postavení a vyměřování místa atd.... zl. 4. - vydání. V Roudnici dne 1. 9. 1892. Karel Zachytal t. č. správce domu, pod tím je doložka: vyrovnáno dne 2. 9. 1892 Zachytal.“

Druhý doklad zní:

„Přijal jsem za upotřebení šerp ku kopané zl. 3,60 – příjem 29. 8. 1892 Drbohlav“.¹⁰

Dnes jsou uloženy tyto doklady od roku 1958 ve sportovních sbírkách Národního muzea. A je to dobře, protože by zřejmě jinak zanikly při povodni v roce 2002, kdy velká voda zatopila areál ČAC i s archivem.

Více zápasů se v roce 1882 neuskutečnilo, protože jinde se kopaná v Čechách ještě v klubech nehrála. Další veřejný zápas opět „ČAC versus Sokol“ byl sehrán 8. září 1883 u příležitosti prvního cyklistického závodu, který ČAC pořádal na trati 50 km dlouhé. Zápas skončil stejným brankovým rozdílem 1:0 pro ČAC. Obecenstvo kopané tehdy ještě nerozumělo, o čemž svědčí zpráva v tehdejším časopise „Cyklistika“. Byly sehrány dvě partie kopané nedaleko cíle u Vědomic k nemalému obveselení obecnosti. Kopaná se pěstovala v ČAC stále, i když nebylo oficiálních zápasů.

Velké oživení kopané nastalo v ČAC Roudnice až v roce 1901 příchodem V. Rudla, pozdějšího významného sportovního pracovníka A. C. Sparta. Příznivci kopané

¹⁰ FELDSTEIN, H. *Almanach SK Roudnice 1907 - 1927* Roudnice: Podřipská grafia, 1927

začali zakládat samostatné fotbalové kroužky, z nichž pak později vznikli S. K. Roudnice, AFK Slavoj a S. K. Bezděkov.¹¹

Tradici prvního veřejného zápasu ctí fotbalisté dodnes. Na 50. výročí zavzpomínal kronikář SK Roudnice Josef Zikmund: „V roce 1942 se hrál jubilejní zápas a ČAC darovalo SK Roudnici krásný diplom na počest 50. výročí, který maloval akademický malíř Josef Zicha.“ V roce 100. výročí proslulého zápasu, roku 1992, postoupil SK Roudnice mezi profesionály v České fotbalové lize. A k uctění 110. výročí obnovilo Povodí Labe na Knížecím ostrově fotbalové hřiště, kde se odehrál exhibiční zápas. A hned vedle hřiště byl odhalen kamenný památník.¹²

¹¹ FELDSTEIN, H. *Almanach SK Roudnice 1907 - 1927* Roudnice: Podřipská grafia, 1927

¹² MLADÁ FRONTA DNES, *Na fotbal se šlo poprvé v Roudnici*, 8. listopadu 2008, SEVERNÍ ČECHY

6. SK Roudnice (1907)

6.1. Počátky klubu

S prvními počátky vzniku fotbalových klubů na Roudnicku je spjato jméno zakladatele SK Roudnice Eduarda Bleiera.

Eduard Bleier, první předseda, čestný člen SK Roudnice nad Labem, se narodil v roce 1888 ve Vídni. V rozhovoru pro časopis Halftime, který byl vydáván SK Roudnicí v roce 1920 popsal své seznámení s fotbalem následovně:

„Bylo to roku 1896 ve Vídni v tzv. Práteru na jaře, kdy poprvé jsem zřel jako školák s několika kamarády football, který byl tehdy ještě v plenkách. Hráli tam studující university, každý skoro v jiném dresu – patrně dle místa – kde hráli, místo branek kolík a přes ně bílá páska plátěná. Lajnování bylo prapodivné, trestní území asi polokruhovitě. Jakmile jsem hru tuto spatřil, byl jsem ji ihned zaujat a asistovali jsme denně při trainingu (diváků bylo tehdy málo), až jsme dostali od otce jednoho kolegy sami darem nový míč a teď začala naše zábava. Jeden starší kolega nás cvičil a pamatuji se, že na tehdejší poměry velice energicky. To trvalo 2 roky, kdy jsem byl otcem přestěhován do Žatce. Z novin jsem pak později zjistil, že mými bývalými kolegy byl dán roku 1900 podnět k založení ve Vídni i zde v Čechách známého Simmeringer Sportklubu, který před válkou vystupoval v Praze a v Teplicích. Moji bývalí dva spoluhráči z Práteru hráli ještě roku 1910 za tento klub.“¹³

V roce 1902 již přihlížel v Roudnici jako divák zápasu hranému tehdy na ostrově a to mezi mužstvem ČAC Roudnice a Unionem z Kralup. Utkání tehdy skončilo 3:2 pro Kralupy. Rozhodčím tohoto zápasu byl pan Rudl, který svým výkonem Bleierovi imponoval.

Začal se plně věnovat myšlence založit samostatný fotbalový kroužek. V roce 1904 se mu podařilo realizovat tuto myšlenku a za spoluúčasti několika přátel založil kroužek fotbalistů obchodního dorostu. Jeho kolegy byli: Lad'a Hofman, Rathouský od Zíků, Šafránek od Šternů, Franta Paur od Roháčků.

Díky ochotě ředitele Spolku pro pěstování her mládeže pana Honse bylo tomuto

¹³ FELDSTEIN, H. *Almanach SK Roudnice 1907 - 1927* Roudnice: Podřipská grafia, 1927

fotbalovému kroužku obchodního dorostu propůjčeno hřiště zvané „staré hřiště“ na neděle a svátky za poplatek 5 Korun ročně, které již v dnešní době neexistuje. Pro nedostatek financí se kroužek brzy rozpadl, členové neměli zájem. Lád'a Hofman se stal Sokolem, Franta Paur se chytil divadelního podia a další z různých důvodů např. obchodních z Roudnice n. L. odešli. Roku 1904 na „starém hřišti“ zůstal E. Bleier s věrným a poctivým Šafránkem sám. Hrály se zde studentské hry z obou roudnických ústavů, fotbal mezitím načas ustal.

Myšlenka založit sportovní klub však Bleiera nikdy neopustila. V roce 1906 se seznamuje s Ditrichem, Krejzou, Miškovským a Kopalem. Věřil, že s těmito přáteli půjde vše lépe než předtím. Pozval je tedy na schůzku na „staré hřiště“, kde byla vznesena otázka: „Máte míč?“ Bleier musel na tuto otázku odpovědět záporně, ale aby si udržel své kamarády tak z vypůjčených 15 Korun zakupuje kopací míč. Příští neděli se s velkou oslavou šlo na staré „hřiště.“ S tímto prvním míčem se hrálo v počátečních propagačních zápasech až do podzimu roku 1906, kdy byl již rozbitý, a na nový nebylo dostatek finančních prostředků.

V září 1906 svolal Bleier schůzi ke Kejřům týkající se založení sportovního kroužku. Ze všech vyrozuměných nepřišel nikdo. Ale dostavil se Karel Kozel, akademický střihač, který po celou dobu zůstal Bleierovi a jeho myšlence nakloněn.

Na jaře roku 1907 se opět sešli tito dva nadšenci a tak svolali první schůzku na hřiště, ale to bylo uzavřeno, tak se konala první vážnější schůze za značné účasti v příkopě pod hřištěm. Dostavili se Výborný, Polívka, Pelant, Medvěd, Kozel, Pachner, Krajský, Sopr, Aust, Ditrich, Pech, Krejza, Adamec, Kopal a Bleier.

Eduard Bleier byl jednohlasně všemi zvolen předsedou klubu, který si dal název „Sparta“. Stala se historickou schůzí, protože se jednalo o počátek dnešního SK Roudnice n. L.

První meziměstský zápas, který založené městské sdružení v Roudnici n. L. sehrálo, byl s SK Velvary. Na tehdejší dobu nebylo snadné pozvat si soupeře z jiného města, obzvláště v době, kdy se celá veřejnost dívala na fotbal velmi nepříznivě. A i úřady každou akci těchto mladých nadšenců znemožňovali a přinejmenším stěžovali. Tehdejšímu komisaři Dr. Laušmanovi byla předána žádost o povolení sehrání tohoto utkání s SK Velvary. Po přečtení celé žádosti se s údivem ptal: „Co to bude za podnik, nebude to nějaký skrytý politický projev? Nebudou-li při tomto veřejném vystoupení nějaké prapory?“ Něco takového Roudnické hejtmanství ještě neznalo. Aby utkání nebylo úřadem znemožněno, slíbil Bleier, že čistý výtěžek z tohoto zápasu připadne ve

prospěch chudých roudnických občanů. Po sdělení této informace se mu dostalo povolení k sehrání tohoto zápasu. Nevybral se žádný obnos, návštěva se skládala z několika starších chlapců, kteří měli vstup zdarma. Náhradu zaplatil Bleier s Kozlem ze svých soukromých prostředků. Mezi nadšenci bylo vybráno 5 Korun ve prospěch chudých.

První utkání na hřišti soupeře se konalo ve Slaném. Roudnice tehdy prohrála 7:0, ale zanedlouho však bylo Slaný v Roudnici poraženo 4:1.

Roku 1908 byl větší zájem o fotbal mezi lidmi a i o klub se začalo zajímat více příznivců. Klub tehdy sehnal 30 Kč a koupil za ně nejnужnější rekvizity. Do klubové historie se významně zapsal J. Metelka, který sepsal první stanovy klubu a to podle SK Smíchov. Tyto stanovy byly přidány k žádosti o povolení činnosti klubu. Žádost byla později povolena. A i přes veškerou nepřízeň úřadů, spolků, veřejnosti i jednotlivců, pracoval celý tým s nadšením. Tragickým momentem pro klub bylo nešetrné jednání ze strany Spolku pro pěstování her mládeže, kdy byl klubu ze dne na den zapovězen vstup na hřiště.¹⁴

Dne 27. října 1909 se konala valná hromada „U Kejřů“ za přítomnosti 16 členů (z celkového počtu 56). V zápisu z valné hromady bylo mimo jiné zapsáno:

„Do čela Klubu zvolen Kozel, prvním místopředsedou Prokš, Kapitánem Pelant, členové výboru: Sopr, Zika, Kopal, Miškovský, Vojáček, Lustig, náhradníci: Kejř, Darbuš, Adolf Pekař, revizoři: Pachner a Kašpar. Footballovou komisi tvořili: Adamec, Kopal, Miškovský a Lustig. Kandidátní komise: Pelant, Bleier, Sopr a Lustig.

Zvýšení klubových příspěvků ze 40 h na 60h, u dorostu 20h. Byly hrány jen přátelské zápasy, z nichž vyjímáme: S. K. Čechie Louny 1:8, AFC Albertor 12:1, S.K. Čechie Karlín 0:10, S.K. Praha II 1:0, S.K. Slaný 3:1, S.K. Litoměřice 12:4. Při zápase s S. K. Slaným pořádán zdařilý večírek dne 17. října.

V prvním mužstvu se vystřídali Adamec, Plunder, Seiler, Zika, Kopal, Pachner, Miškovský, Darbuš, Polívka, Kašpar, Cechner, Svoboda, Kozelka, Sopr.“

V tomto roce (1909) byl do Roudnice nad Labem pozván profesor Krištof, propagátor házené. Při této příležitosti byl sehrán první zápas na hřišti Spolku pro pěstování her mládeže, kdy proti sobě nastoupila dvě smíšená družstva. Rozhodčího

¹⁴ FELDSTEIN, H. *Almanach SK Roudnice 1907 - 1927* Roudnice: Podřipská grafia, 1927

zastal sám Krištof. Do první světové války byla sehraána další řada zápasů.

Z roku 1910 se zachovala pokladní správa, kde je uvedeno:

„Aktiva 15,77K, pasiva 44,90K, schodek 29,13K. Usneseno, aby každý hráč platil 10 h za lajnování kol. Šílovi.“¹⁵

V roce 1911 povolil učitel Hons zorat a urovnat hřiště. Koně na úpravu hřiště zapůjčil tehdejší člen výboru Adolf Pekař. Dne 7. června se poprvé na hřišti objevuje tabule S. K. Roudnice. Nedlouho poté (27. června) podal pokladní J. Zika návrh na jednání s knížetem Lobkowiczem, týkající se propůjčení pozemku „Pod Lipou“.

Důležitá chvíle pro SK Roudnice se stala v roce 1912, kdy se klub přesouvá na své první vlastní fotbalové hřiště „Za Libuší“, které se stává novým domovem klubu a z velké části bylo sponzorováno stavitelem S. Plechatým. Po přestěhování se na hřiště „Za Libuší“ klub zaznamenal větší zájem veřejnosti. Prvním krokem byl čin pana Plechatého, který se zasloužil o výstavbu nového hřiště a dle tehdejšího vedení by měl být zapsán zlatým písmem v historii klubu SK Roudnice. Veškerá klubová činnost se od r. 1912 odehrávala ve spolkových místnostech hotelu „Libuše“. V klubové historii je také zapsán oddaný člen F. Gasser, materialista v Roudnici, který měl na starosti předprodej vstupenek na zápasy na starém hřišti, pak i na novém hřišti. Druhý předprodej tehdy obstarával nadšený člen klubu F. Pražan, obchodník v Hracholuskách, který později padl v první světové válce.

Klub začínal stavět na silnějších základech, ale zároveň přibyly i dluhy. Náklady spojené s novým hřištěm byly tak vysoké, že vznikla obava, že klubu bude zastavena činnost z moci věřitelů. Ale opět se ukázalo zlaté srdce Stanislava Plechatého, který nenaléhal a trpělivě čekal, až klub díky fotbalovým utkáním po malých částkách dluh splatil. Velkou část klubu odpustil a jako kompenzaci požádal klub o navštěvování nově vystaveného hotelu „Libuše“.

První výdělky klubu pocházely z utkání hraných na hřišti „Za Libuší“. Také v tomto roce se stal sekretářem V. Klier, který byl i současně hráčem I. A týmu a již tehdy za jeho působení ve funkci sekretáře se hráli zápasy s německými mužstvy např. s DFC Sportbrüder Praha, DBC Sturm Praha, Sparta Zuckmantel aj. Tyto mezinárodní

¹⁵ Tamtéž

zápasy byly hojně navštěvovány a ani na rozhodčí si hráči tenkrát nemohli stěžovat, protože utkání řídil v tehdejší době nejslavnější český rozhodčí p. Cejnar. Klub na hřišti „Za Libuší“ hostil na tehdejší dobu již vynikající české kluby jako AFK Úředníky Karlín, SK Bankovní úředníky Karlín, SK Slavia Praha, SK Rozdělův, Čechie Kladno aj. Díky návštěvám výše uvedených klubů vznikala dobrá pověst SK Roudnice.

Zpestření klubové historie dodává v r. 1912 členy nově zvolený výbor, do jehož čela byl zvolen pan Jiří Bächer. V této době se E. Bleier na hřišti „Za Libuší“ často ukazoval v roli rozhodčího. Dalším klubovým soudcem se stal dr. Frischman. Výbor klubu byl v r. 1912 složen z následujících členů: p. Jiří Bächer (předseda), p. Josef Blecha (místopředseda), V. Klier (sekretář), aj. jako: Pánský, Leminger, Kohout, Kožený, Kozel, Bakule, Feldstein. Tento výbor si dal za úkol vymanit klub z finanční tísně, což se také díky intenzivní práci dařilo.¹⁶

Dne 15. února 1912 se konala valná hromada „U Kejřů“ za přítomnosti 27 členů (z celkového počtu 121). V zápisu z valné hromady bylo mimo jiné zapsáno:

„Konstatováno, že v r. 1911 bylo sehráno celkem 21 zápasů, score 78:44. Pokladní hotovost 12, 44K. Dne 9. Března hrajeme poprvé na hřišti „U Libuše“. Od 10. Března konají se pravidelné schůze v klubové místnosti v hotelu Libuše. Dne 24. dubna založen tenisový odbor. Celkový roční obrat činil 6651, 04K.“¹⁷

Roudnické obecnstvo projevovalo čím dál tím větší podporu a přízeň. Klub dělal vše možné, aby dosáhl úrovně ostatních roudnických spolků těšících se vážnosti a podpoře celé společnosti.

V tomto roce byla podniknuta akce na popud fotbalového svazu pro zlevnění jízdného pro členy fotbalových jedenáctek na železnici. Tyto slevy ze zvláštní protekce využívaly jen kluby sdružené ve vídeňském Verbandu. Na základě této akce se v sále „Libuše“ svolala veřejná schůze. Funkci svolavatele a ručitele za pořádek vůči okresnímu hejtmanství měl Feldstein. V malém sále se tísnilo 150 lidí. Všechny roudnické kluby a atletické a tělocvičné spolky byly zastoupeny svými delegáty, kteří přislíbili svými projevy podporu celé akce. I poslanecké kluby se zavázaly svými přírisky v rakouském parlamentu hájit klubový požadavek, ale ten se nakonec neprojednával, protože přišly mimořádné události, byl to rok 1914 - začátek války.

¹⁶ FELDSTEIN, H. *Almanach SK Roudnice 1907 - 1927* Roudnice: Podřipská grafia, 1927

¹⁷ FELDSTEIN, H. *Almanach SK Roudnice 1907 - 1927* Roudnice: Podřipská grafia, 1927

V turnaji roudnických klubů zvítězila rezerva SK Roudnice, která porazila SK Bezděkov 1:0 a dokonce i I. A mužstvo SK Roudnice 4:3. Poslední zápas byl sehrán 26. července ve Slaném. Dne 9. srpna se uskutečnily závody v lehké atletice.

„Valná hromada v pořadí již VII. byla konána 8. května 1915 za přítomnosti 15 členů. Kol. Blecha vzpomněl padlých členů, jakož i těch, kteří dleli na poli válečném. Byly předneseny správy jednatele, sekretáře, kapitána a pokladníka. Volba nového výboru nebyla provedena pro válečné události, neboť v příštích letech S.K. Roudnice nevyvíjel činnost.“¹⁸

Zápis z valné hromady končí zdarem a shledáním se po válce. Podepsání: Blecha, Řezáč, Feldstein, Klier a Leminger.

Válka zadržela celý tak rapidní a rychlý růst, z celého mužstva se postupem času stávali vojáci. Válka klub poškodila a zbrzdila jeho vývoj, ale zastavit ho nedovedla. V letech 1916 - 1917 klub nevyvíjel žádnou činnost.

6.2. Meziválečné období

Po válce roku 1918 se opět členové klubu sešli a snažili se obnovit bývalou sportovní činnost. Předsedou byl zvolen J. Bächer, místopředseda Blecha, jednatel Löwy, šest členů výboru: Proft, J. Pelikán, Lukeš, Odstrčil, Vlasák, Hitz, Pekař. Náhradníci: Kohout, Langer, Hampl. Revizoři účtů: Bleier, Reiss. První poválečný zápas byl sehrán v Roudnici s Čechii Louny. Na doporučení p. Odstrčila bylo schváleno, aby S. K. Bezděkov, který neměl své hřiště, mohl vstoupit do klubu jako samostatný celek.

Bohužel to na čem si všichni nejvíce zakládali, to co morálně a finančně pozvedlo klub, bylo válkou ztraceno a to hřiště „Za Libuší“, které z moci bývalé rakouské byrokracie muselo být proměněno v úrodné pole, na kterém byly nasázeny brambory.

Roku 1919 se musel klub odstěhovat, byť jen na krátký čas, zpět na staré hřiště, které v žádném směru nevyhovovalo. Nehledě na to, že postup Spolku pro pěstování her a mládeže byl vůči fotbalistům neférový. Vedení se proto muselo ohlédnout po vlastním

¹⁸ Tamtéž

hřišti, ze kterého nemohl být klub vystěhován a kde by mohl být svým pánem, což se ve finále podařilo. Do klubové historie je tento mezník zapsaný zlatým písmem. Největší zásluhu o získání pozemku a o postavení tohoto hřiště na tak ideálním místě má Jaroslav Zíka, statečný nadšenec SK Roudnice, který hájil umístění vlastního hřiště, tam kde stojí dnes hřiště „Pod Lipou“. Tento ideálně položený pozemek byl za nejmírnějších podmínek pronajat s nevšední ochotou ředitelstvím Lobkowiczova velkostatku v Roudnici nad Labem.

V témže roce začala opět propagace házené, v době kdy J. Trantina z Meteoru Vinohrady přepracoval pravidla házené pro sportovní účely. O tento sport začal SK Roudnice projevovat zájem a ihned založil odbor házené. Trening zájemců, zvláště členek, se konal dvakrát týdně.

V prvním veřejném zápase podlehlo družstvo Roudnice již v té době zkušenějšímu Slavoji Slaný 1:0.¹⁹

V roce 1919 byl založen fond pro stavbu nového hřiště a byla utvořena stavební komise pro vlastní hřiště „Pod Lipou“: Vosátka, Zíka, Levy a Galia, která měla blíže prozkoumat místo stavby. Inž. prof. Antonín Dvořák byl požádán, aby přesně vyměřil pozemek. Bylo usneseno, že ze všech zápasů bude věnováno 10% hrubé tržby ve prospěch fondu a byl schválen návrh pana Levyho, aby se prodávaly cihly ve prospěch stavby. Tato fakta jsou počátkem historie hřiště SK Roudnice nad Labem. U jeho kolébky stáli Zíka, Vosátka, Bächer.

Tehdy ještě nebyla naprostá jednota ve výboru a objevovaly se námitky proti volbě místa nového hřiště. Na výborové schůzi byl podán návrh, který byl přijat, aby zvolená komise z Bächera, Galii a Levyho, jednala ohledně zřízení hřiště na místě předešlého působení „Za Libuší“. Tehdy bylo štěstím pro klub, že se podaná žádost po několikaměsíčním vyjednávání o zmírnění nájemních podmínek vrátila a že byla podepsána prozatímní nájemní smlouva s majitelem pozemku.

Fotbalová sezona byla tehdy v plném proudu, pozornost členů byla obrácena na staré hřiště, kde byly pořádány zápasy ve prospěch hřiště nového – víceméně s úspěchem a fond pomalu vzrůstal.

Dne 6. srpna 1919 se sešla valná hromada, aby schválila smlouvu o nájmu pozemku. Vosátka, tehdejší předseda klubu, společně s Galiou vypracoval přibližný rozpočet na stavbu. Náklady podle jejich mínění nepřevyšovaly 20 000 Kčs. Jmění

¹⁹ SK ROUDNICE *Almanach SK Roudnice 1907 – 1932* Roudnice: Podřipská grafia, 1932

fondů obnášelo 2669 Kčs.

Po bouřlivé debatě, jíž se zúčastnil i Řezáč, který ještě v poslední chvíli zrazoval od nejisté budoucnosti díky nízkému investičnímu kapitálu, bylo provedeno hlasování. Řezáč zůstal s několika málo hlasujícími v menšině.

Hlasující většina byla velmi odvážná vzhledem ke stávajícímu jmění klubu a nepatrné stabilitě mužstva. Vážený člen klubu, jehož práce na poli sportovním byla již tehdy všeobecně uznávána, pozdější předseda Svazu, pan Řezáč, který byl klubem vychován, nechtěl nést riziko. Zika svým nadšením strhl všechny pro svůj návrh, smlouva byla schválena a podepsána.²⁰

Rozpočet podala firma Hádl a Hájek, která stavbu provedla. Majitelé firmy museli doufat ve výkonnost klubu a trpělivě čekat, než jim byla celá částka uhrazena. Dřevo na oplocení hřiště dodala firma Hofman, která opět neobdržela celou částku při dokončení.

Byla sestavena technická komise z p. Vosátky, Galii, Ziky, Jakubce, Krajíčka, která měla ustavičný dozor nad prováděním celé stavby. Došlo k podepsání smlouvy u lesní a hospodářské správy velkostatku Lobkowiczského ohledně přilehlých lesních parcel a byla složena kauce.

Celá sportovní veřejnost se zájmem sledovala přípravné práce na staveništi. Bylo provedeno srovnání nerovného pozemku. Obec Vědomice se pokoušela klást překážky stavbě a protestovala proti zřízení hřiště na jejím katastru. Vosátka a Zika byli vysláni do Prahy, aby u ministerstev orby a tělesné výchovy zažádali o náležité informace. Vyřízené žádosti byly podporovány benevolentně obecním úřadem města Roudnice, místním Sokolem, Českým Athletic clubem, těžkoatletickým klubem „Hellas“, Spolkem pro pěstování her a mládeže, okresní komisí pro péči o mládež, okresním lékařem, ředitelstvím místního gymnázia a střední hospodářské školy. Žádosti díky těmto korporacím byly vyřízeny příznivě.

Stavební komise fungovala dobře. Stavba vesele pokračovala, fondový kapitál se díky energii sběratelů navyšoval, ohrada rostla jako z vody a jasně už se rýsovaly kontury nového hřiště.

Přišla zima, která na čas přerušila dokončení stavby. Spousty sněhu na začátku ledna povolily. Labe se hrozivě zvedalo ze břehu a velká voda zaplavila celý jeho pravý břeh. Takřka přes noc se celý břeh změnil v jedno velké jezero, které pohřbilo celou

²⁰ SK ROUDNICE *Almanach SK Roudnice 1907 – 1932* Roudnice: Podřipská grafia, 1932

snahu a práci všech. S bolestným srdcem přicházely zástupy sportovců po mostě, aby shlédli dílo zkázy. Po novém hřišti nebylo ani památky, ohrada povalena a až na malou část, kterou kryl les, byla zničena. Těžké chvíle dolehly na zodpovědný výbor a sklíčená nálada ovládla i tehdejší schůze.

Voda začala opadávat a obětavý předseda Vosátka a s neúnavným jednatelem Zikou si pronajali rybářskou loď, díky které se dostaly na místo zkázy a v lednové vichřici loví zbytky ohrady a ploty. Upevňovali je na stromy, aby proudem nebyly smety do dravého Labe.

Když voda opadla úplně, byla sebrána ohrada a uložena v prostorách restaurace „Pod Lipou“. Členové se jednotně shodli na dokončení stavby a to za každou cenu. Na jaře se opět začalo se stavbou. Díky snaze a obětavosti všech nadšenců se jevila budoucnost pozitivně. V krátké době bylo opět postaveno to, co voda zničila. Zelenal se už i trávník na hřišti, který dokumentoval, že zahájení her není daleko.

Neústupnost „Spolku pro pěstování her mládeže“, na jehož hřišti tehdy klub hrál a nepříjemné podmínky nájmu donutily klub hřiště opustit předčasně a zahájit činnost na dosud nedokončeném novém hřišti.

Dne 6. června 1920 sehrál sportovní klub první zápas na svém vlastním fotbalovém hřišti proti Staroměstské Čechii (1:3). Hřiště svoji úpravou a polohou patřilo mezi první v republice, které bylo vydřeno z vlastních mozolů, obětavosti celé veřejnosti, zásluhy všech hráčů a členů, kteří ve svém volném čase nešetřili potem, aby toto hřiště takřka započaté bez halěře bylo odevzdáno svým nástupcům.²¹

Když se klub přestěhoval, začal zaznamenávat růst finanční, sportovní i návštěvní. Od té doby se datují výraznou měrou sehraná historická mistrovská utkání, počínaje mistrovstvím III. třídy. Klub se za těžkých okolností probil z III. třídy do II., vyhrál zaslouženě druhou třídu a hned na to postoupil do I. B třídy. SK byl zastupován K. Macasem, za jehož vedení dosáhl velkých úspěchů díky jeho odborným znalostem. Klub měl v poválečných letech a to v r. 1920 - 21 dobrého pokladníka Karla Košťála, který naučil klub šetrným, ale přísným způsobem hospodařit.

Po přestěhování na vlastní hřiště „Pod Lipou“ začali členové uvažovat o zřízení vlastní klubovny a to hlavně z iniciativy předsedy K. Macase. Klubovna byla zřízena opravou bývalého Lobkowiczského loveckého pavilonku. Zásahu na vybudování klubové místnosti měl předseda Macas, který s ostatními členy výboru vypracoval plán,

²¹ Podřipský sport, Ročník II., Číslo 31, Roudnice 8. října 1921

podle kterého stavitelé Hádl a Hájek klubovnu zrekonstruovali.

Ideálně položené hřiště bylo však vystaveno nezabránitelnému nebezpečí. Od té doby co klub hřiště vlastnil, zasáhla ho čtyřikrát povodeň, která připravila nesmírné finanční škody. Nečekanou škodu bylo však potřeba nějakým způsobem uhradit. Jako částečnou úlevu při znovuoobnovení hřiště byla poskytnuta subvence od ústředí. Například byl povolen prodej tzv. cihel na velkých mezinárodních a mezistátních utkáních na hřišti AC Sparta Praha a SK Slavia Praha.

V červnu roku 1920 byl podán návrh na výborové schůzi v místnosti „Řípu“, aby klub vydával týdně svůj vlastní časopis. Název časopisu byl pro rok 1920 „Half – time“, pro rok 1921 a 1922 „Podřipský sport“. Jak „Half – time“, tak „Podřipský sport“ prokazovaly klubu velice cenné služby a zároveň poskytovaly SK dobrou reklamu. Časopis vycházel pravidelně v týdně, byl odebírán věrnými členy a příznivci, ale měl i mnoho zájemců mimo Roudnici nad Labem, takže týdenní náklad na jedno číslo byl až okolo 600 - 700 výtisků. V „Podřipském sportu“ bylo místo i pro jiné spřátelené spolky v Roudnici i mimo ni. „Podřipský sport“ byl dobrou pomůckou i výbornou zbraní, protože jeho obsah byl se zvláštní pozorností sledován nadřízenými instancemi v Praze. Na rychlém vzrůstu SK má nepopíratelnou zásluhu „Podřipský sport“ a za zmínku také stojí spolupráce Jakubce a Ziky na vydávání tohoto časopisu. Ten také zůstane chloubou SK Roudnice, protože to byl jediný klub na venkově a mimo AC Spartu také jediný klub, který měl svůj vlastní časopis, svého tiskového spolubojovníka, jimž byla historie klubu SK Roudnice neobyčejně zpestřena.²²

Vedení klubu SK Roudnice nezapomíná ani na ostatní sporty. Po získání nového hřiště „Pod Lipou“, zřídilo vedení klubu atletickou dráhu a doskočiště. Tímto začala historie atletiky v SK Roudnice, která byla na dalším pomyslném stupínku důležitosti a aktivity klubu. Ten se zasloužil např. o založení tradičního běžeckého závodu Říp – Roudnice, který se stal jedním z cílů nejlepších českých i moravských vytrvalců.²³

SK Roudnice byl prvním venkovským klubem, který se v r. 1920 utkal na svém hřišti s říšskoněmeckými kluby a byl to rovněž první venkovský klub, který v r. 1920 učinil zájezd do Drážďan. Roudnice podlehla zdatnému mezinárodnímu soupeři Radebeuller-ballspielklubu 4:3. Při odvetě v Drážďanech Roudnice zvítězila 2:1. Před tímto utkáním provedl čestný výkop E. Bleier. V tomto roce klub hostil další

²² SK ROUDNICE *Almanach SK Roudnice 1907 – 1932* Roudnice: Podřipská grafia, 1932

²³ ŠTUDENT, Z. *100. let Roudnické sportovní slávy a úspěchů 1868 – 1968* Roudnice: Severografia, 1968

drážďanský klub Spielvereinigung Dresden a později i třetí drážďanský Guts-Muts. Rok 1920 a 21 byl zpestřen sérií prvotřídních tuzemských a mezinárodních zápasů. Na SK Roudnice, působily tyto akce velmi blahodárně a u všech nadřízených instancích přidávalo mu přidávalo na respektu. SK v uvedených letech pořádal různé kulturní akce. Jako např. v r. 1921 kdy hostil kompletní tým SK Slavie, se kterou hrál nerozhodně 2:2 a vyrovnávací gól Slavie padl až v nastaveném čase.

Ve výboru SK hrál významnou roli po řadu let Václav Jakubec, který byl prvním propagátorem ženské házené S. K. Roudnice. Roku 1921 trénoval družstvo, které bylo v té době jedno z nejlepších. Sám pak s tehdejším družstvem propagoval házenou na Mělníku.

V témže roce 22. března (1921) se poprvé konala schůze „Pod Lipou“ v nové klubovně v bývalém Lobkowiczově pavilonku. Dne 15. března B. Holman sehrál 100. zápas v barvách klubu a o týden později ho napodobil K. Šuman. V tomto roce se také mění název již zmiňovaného klubového časopisu na „Podřipský sport“.

SK Roudnice nemohl po odchodu Košťála najít vhodnou osobu pro funkci pokladníka. Po dlouhé době se objevil nástupce a to mladý obránce SK Roudnice Josef Sýkora.

Od roku 1922 byl klub reprezentován předsedou MUDr. Alexandrem Světem. Jednalo se o roudnického rodáka, který již od svých studentských let tíhnul k SK. Dr. Alexandr Svět zaujímá v roudnickém životě významné místo. Od r. 1922 působí jako předseda klubu a zároveň vykonává funkci klubového lékaře.

Od června roku 1922 zastává úlohu sekretáře Oskar Seidler. Za jeho působení sehrál klub spoustu zápasů s populárními kluby jako např. SK Baťa Zlín, kompletní DFC Praha a při oslavě dvacátého výročí založení se podařilo sekretáři Seidlerovi získat kompletní ligové mužstvo AC Sparta Praha, což pro dějiny SK Roudnice má mimořádný význam.

Rok 1922 je plný sportovních aktivit klubu jako např. pravidelné tréninky družstva házené žen, sportovní odpoledne, cyklistické závody, rozestavné běhy a nesmíme opomenout fotbalové zápasy. V září SK uspořádal fotbalový turnaj o putovní pohár. Hráči Heller a Podrábský během něj sehráli svůj 100. zápas v barvách klubu. Na podzim toho roku se hraje „pohár dobročinnosti“ nařizený Středočeskou župou za účasti dvaceti druhotřídních klubů.

Dobročinnost nebyla SK také cizí. Místnímu klubu A.F.K. Slavoj daroval 800 Kč na zakoupení klubového inventáře a při příležitosti zápasu s S. K. Smíchov prodával

cihly na vyhořelou klubovnu hostů.

Rok 1923 je plný úspěchů, hodnotných přátelských zápasů a závodů v lehké atletice. Nejnadanější sportovec Jiří Tožička, který mimo kopané hrál výborně tenis a plaval, odchází z klubu do A. C. Sparty. Později se stal československým hokejovým reprezentantem.

V dalším roce (1924) dne 17. července zemřel v poměrně mladém věku zakladatel S. K. Roudnice Eda Bleier.

Rok 1926 je ve znamení mistrovských ale také přátelských zápasů. Do činnosti je zapojeno i záložní mužstvo a junioři. Také se uzavírá pojištění hráčů proti úrazům u První české vzájemné pojišťovny v Praze. A Zika apeluje na výbor, aby byl před klubovnou zřízen tenisový dvorec a aby se založil tenisový a lehkootletický odbor.²⁴

Slavnostní valná hromada k dvacetiletému výročí SK Roudnice se konala 26. června 1927 v sále u Langrů. Zahájil ji tehdejší předseda klubu Dr. A. Svět uvítáním hostů a po přečtení klubové historie byla provedena volba nového vedení. Po společném obědě se všichni odebrali na hřiště „Pod Lipou“. Cestou se k nim připojil Vlasta Burián, který se svou manželkou přijel z Prahy, aby se podíval na utkání A. C. Sparty s mužstvem S.K. Roudnice. K odpoledním zápasům nastoupily dvě jubilejní jedenáctky sestavené ze starých hráčů SK Roudnice. Výsledek byl nerozhodný. Hrál se 2x30 minut za soudcování nejlepšího českého komika V. Buriana. Před zápasem předal předseda AC Sparty p. Saxl domácím jako dar krásný křišťálový pohár, kteří jej oplatili klubovou vlajkou.

V rámci oslav se konal 29. června dětský den, který skončil nad očekávání dobře a to jak morálně i finančně.

V tomto jubilejním roce všechna mužstva projevovala velkou chuť ke hře a také po vítězství. I ostatní klubové odbory vykazovaly zvýšenou činnost. Lehká atletika pod vedením ing. Židlického se rozvíjela a házená mužů i žen se měla čile k životu. V. Jakubec sestavil a vycvičil první dorost S. K. Roudnice.

V roce 1928 všichni členové nabuzeni úspěchy předešlého roku pilně trénují, aby i v tomto roce dosáhli jak ve fotbale, tak i v ostatních sportech nejlepších výsledků. Na základě toho ihned v lednu začalo vyjednávání (na popud Ing. Židlického) s S. K. Slaným o uspořádání turnaje „o podřípský pohár“, v jehož rámci se poprvé pořádal přespolní běh o délce 9 km Říp-Roudnice o putovní pohár. Hlavní cenu závodu

²⁴ SK ROUDNICE *Almanach SK Roudnice 1907 – 1932* Roudnice: Podřípská grafia, 1932

věnovala firma R. Bächera ve formě stříbrného poháru v ceně 2200 Kč. Ten vyhrál Chotěbořský z Viktorie Žižkov. Fotbalová sezona začala už 5. února prvním tréninkovým zápasem. V březnu byl do ochrany přijat menšinový klub S. K. Dolní Litvínov, kterému byla předána sbírka na nejnnutnější rekvizity.

Dne 6. července se konal silniční běh Harasov – Mělník, ve kterém se umístili členové S. K. Roudnice Haslbach na druhém a Hanzlík na čtvrtém místě.

V tomto roce bylo zaregistrováno 40 hráčů, 20 dorostenců a 12 hráček házené. Vedení klubu mělo dobrý vliv nejen na výsledky na zeleném trávnicku, ale také na finance. Podařilo se uhradit velkou část dluhů.

V roce 1929 byla sezona zahájena o něco později a to 24. března, protože dlouhá zima znemožnila jakoukoli činnost. Tentokrát byl běh Říp – Roudnice konán jako přebor okrsku ČSAAU a vítězem se stal opět Chotěbořický. V tomto roce na podzim se o kulturní vložku postarala přednáška v kině „Koruna“ se světelnými obrazy red. Kaliny z Prahy o světové Olympiádě.

V dalším roce (1930) byla fotbalová sezona zahájena 16. února. Dne 1. března se konal klubový večírek v sále hotelu „Pošta“, na kterém předseda Středočeské fotbalové župy p. Fanta předal mužstvu čestné odznaky a klubu stříbrný pohár ze soutěže z předešlého roku.

Dne 20. dubna se konal třetí ročník silničního běhu Říp – Roudnice, který byl obohacen o současně probíhající závod vojínů v hlídkové zbroji. Již v lednu toho roku se ing. Židlickému podařilo po dlouhém jednání pro tento závod získat putovní cenu ministerstva národní obrany, sošku sv. Jiří v boji s drakem. Jako první doběhl Žák z AC Sparty a z vojínů ppl. Šrůta. V červnu byl sjednán zápas s říšskoněmeckým klubem Meissner SV 08. První zápas u nás Němci prohráli 4:0. Při tomto utkání byla oslavena pětistá návštěva zápasů velkého příznivce klubu p. Klieru st., kterému byla předána kytice se stuhami v klubových barvách.

V srpnu se zúčastnilo lehkootletické mužstvo klubu mezinárodních závodů v Lovosicích. Velká konkurence nezabránila klubovým cvičencům umístit se na předních pozicích. Jaroš vyhrál skok o tyči a Toulec byl třetí ve skoku do výšky.

V zápasech o Pálův pohár ani v mistrovství (I. B třída) neobstálo mužstvo tak dobře jako v předešlém roce. Po tomto nezdařeném výkonu nechtěli Němci přistoupit k odvetnému utkání. Teprve až prostřednictvím vyšších instancí byl s nimi domluven zápas na velikonoce v příštím roce. Jen dorost si vedl v mistrovství dobře.

Ruku v ruce se sportovními neúspěchy nebyly ani klubové finance na tom dobře.

Celý tento rok se vyznačoval nedostatkem nadšení pro práci a i rezignace členů výboru byly na denním pořádku.²⁵

Rok 1931 začal podstatnou změnou ve vedení. Byl změněn předseda. Novým se stal František Kubec. Na valné hromadě byl osamostatněn lehkotletický odbor, který si zvolil vlastního funkcionáře. Předsedal mu již několikrát zmiňovaný Židlický.

V lednu toho roku zemřel dlouholetý klubový srdcař p. Šafránek, který věrně stál při klubu v dobrém i zlém. A v dubnu se konečně uskutečnil odvetný zápas s Němci. Soupeřem byly týmy Freiburger SV (0:4) a Meissner SV (0:6).

Dne 17. května se konal další ročník silničního běhu Říp – Roudnice o pohár firmy R. Bächer, který se stal již velmi populární v rámci přeboru Středočeského okrsku ČSAAU. Ze závodníků se umístil první Frankl z Hagiboru, vojenský závod vyhrál jeho klubový kolega Hekš, pozdější olympionik.

Začátkem srpna do Roudnice opět zavítal Vlasta Burian. Tentokrát aby sehrál zápas se svou fotbalovou jedenáctkou SK Slavie v sestavě: Burián, Seifert, Fiala, Plodr, Pleticha, Šubrt, Joska, Kloz, Čapek, Čulík a Čipera. Burián jako brankář neměl mnoho příležitostí předvést svoje dovednosti, SK Roudnice prohrála 0:9. Účast návštěvníků tohoto utkání byla rekordní. Klub byl za Buriánovi návštěvy vždy vděčný, ale především si vážil jeho vydatné pomoci, kterou jim poskytoval a neopomíjel ani jiné kluby. Pořádal totiž vždy po zápasech zcela nezištně se svým divadelním souborem kabaretní večer. Tehdy byl sál „Libuše“ zcela zaplněn a velký finanční výnos z akce potěšil pokladníka klubu.

Na posvícení 13. září (1931) byl pozván dobročinný spolek „Má matička chudá byla“ z Prahy, aby sehrál fotbalový zápas s jedenáctkou SK Roudnice sestavenou ze starých hráčů. Po utkání byl večer uspořádán za velké účasti kabaret v sále „Řípu“. Jako hosté se aktivně zúčastnili umělci, kteří byli vedeni kolegou Th. Pištěkem a filmovým hercem Špergerem. Tento večer byl nejúspěšnější akcí v tomto roce.

V říjnu ztratil klub dobré pracovníky. Předseda Kubec byl přeložen do Písku a jednatel klubu rezignoval. Ale naštěstí to nemělo vliv na motivaci hráčů. Dorost si vedl v mistrovství opět velmi dobře.²⁶

²⁵ ŘÍHOVSKÝ, O., PREPSL, V. *Almanach SK Roudnice 1907 – 1937* Roudnice: Grafický závod firmy Josef Glos v Semilech, 1937

²⁶ ŘÍHOVSKÝ, O., PREPSL, V. *Almanach SK Roudnice 1907 – 1937* Roudnice: Grafický závod firmy Josef Glos v Semilech, 1937

Rok 1932 se vyznačoval jako rok jubilejní. Hned na jaře byly započaty úpravy hřiště a klubovny, aby bylo patrné pětadvacetileté výročí klubu. Dobrovolníci pod vedením Sýkory překopali, urovnali a vyškvárovali celé hřiště. Klubovnu vymalovali a opatřili elektrickým světlem.

Slavnosti na počest výročí byly zahájeny 24. července návštěvou hrobu Edy Bleiera. Po slavnostní valné hromadě s velkou účastí delegátů vojenských útvarů, veřejných úřadů, ustředí, spolků a korporací, se uskutečnil odpolední zápas na hřišti „Pod Lipou“. SK hostil reprezentační tým Středočeské fotbalové župy SK Libeň. Hosté předvedli velmi dobrý pražský fotbal a zvítězili 4:0.

Hlavní slavnostní den byl zakončen zdařilým večírkem v hotelu „Pošta“, kde zástupce župy J. Fanta udělil několik čestných odznaků župy za práci vykonanou pro fotbalový sport. Odměnění byli někteří členové výboru a staří hráči.

Hned po oslavách byla zahájena příprava na podzimní kolo I. B třídy, ve které si mužstvo SK Roudnice vedlo velmi dobře. Vybojovalo první místo ve svém oddělení a tím se i stalo postrachem klubů i z vyšších tříd. Docílilo toho pouze poctivým tréninkem. Vzhledem k úspěchům na hřišti panoval soulad i ve výboru a i mezi členy, a tak klub vstupil s nejlepšími nadějemi do roku 1933.

Tento rok se stal podle očekávání úspěšným. Poprvé v historii klubu mužstvo vstoupilo do mistrovství I. A třídy mezi amatérskou elitou Středočeské fotbalové župy. Po počátečním neúspěchu se dostavila první vítězství a druhé místo v odd. I. A třídy. V té době měl klub B tým ve velmi dobré kondici, která se proto stala postrachem okolních mužstev.

V tomto roce byl také založen žákovský odbor. Od té doby se mohl klub pyšnit žákovskými družstvy. Nesmíme opomenout již tradiční běh Říp – Roudnice, ke kterému se přidal ještě „Běh kolem Roudnice“ o posvícení.

Dne 27. října klub sehrál utkání s jedenáctkou kralupského okrsku na podporu nezaměstnaných v Roudnici. A fotbalovou sezonu ukončil sérií vítězství v podzimní sezóně nad ligovými kluby SK Čechie Karlín 6:4, SK Meteor VIII 4:0, atd.²⁷

Rok 1934 je rokem velkých změn ve fotbalovém sportu. V jarní části sezony se nehrálo mistrovství. Čekalo se na dohrání ligové soutěže profesionálních klubů 1933-34. Po dohrání bylo ustanoveno tzv. smíšené mistrovství, ve kterém hrály kluby

²⁷ ŘÍHOVSKÝ, O., PREPSL, V. *Almanach SK Roudnice 1907 – 1937* Roudnice: Grafický závod firmy Josef Glos v Semilech, 1937

profesionální i amatérské. Vytvořena byla tzv. „státní liga“, do které byly zařazeny nejlepší profesionální kluby a kluby D.F.C. Praha a A.F.K. Kolín jako finalisté amatérského mistrovství ČSR z roku 1933.

Bylo ustanoveno 5 divizí, jejichž vítězové bojovali o postup do státní ligy. V rámci jednotlivých žup byla organizována župní mistrovství.

Díky těmto změnám a hlavně skvělému umístění v I. A třídě Středočeské župy v roce 1933 byl SK Roudnice zařazen do středočeské divize mezi bývalé kluby II. ligy a přední amatérské kluby.

SK Roudnice se zúčastnil Ottova poháru šesti měst, ale musel vystoupit z finančních důvodů, protože utkání byla prodělečná.

Vzhledem k poměrům v české kopané byl SK Roudnice z existenčních důvodů donucen přerušit amatérskou tradici a přistoupit tak mezi kluby, které měly tzv. placené licence hráčů.²⁸

O velikonocích hostil klub amatérského mistra Rakouska S.V. Urfahr Linc. Mezinárodní zápas hraný v Roudnici před velmi četnou návštěvou, skončil vítězstvím mistra Rakouského mužstva, který předvedl prvotřídní fotbal. Hosty jménem klubu velmi srdečně přivítal předseda klubu MUDr. A. Svět, který zdůraznil důležitost utkání a projevil přání, aby se navázané přátelské styky staly trvalými. Ve svém proslovu současně kvitoval vzácnou přízeň vědomické obecní rady, jejíž reprezentanty vřele přivítal. Vedoucí Urfahru poté poděkoval za vřelé přijetí, načež se vzájemně mužstva pozdravila a vyměnila si klubové vlajky. Minutu na to dal soudce P. Székely znamení ke hře. Rakouští mistři nastoupili v kompletní sestavě. Roudnice hrála bez zraněného Koubka a Pokorného. Prepsl v druhé půli vystřídal Manna. Zápas sám o sobě přinesl velmi tuhý boj a byl napínavý od začátku až do konce. Hosté se představili jako vyrovnaný celek, hráli rychlý fotbal a vynikali úžasnou pohotovostí. Roudnice byla velmi agilní. Záložní řada vykonala poctivý kus práce a v pravém slova smyslu dřela. V útoku byl postrádán již zmiňovaný Pokorný, který by jistě patřičně dodal důraz. Obrana byla spolehlivá a Prepsl měl dost příležitostí vyznamenat se.

Brance hostí, kterou v 31. minutě střelil hlavou pohotový Meck, se nedalo nijak zabránit. Rozhodčí P. Székely řídil zápas velmi spravedlivě a přesně. Neuznal však Roudnici branku střelenou Dlouhým pro mrtvý offside Manna, čímž domácí poškodil. Remíza by byla spravedlivým vyjádřením poměru sil a odpovídala by lépe průběhu

²⁸ ŠTUDENT, Z. *Jubilejní památník oddílu kopané Slavojů Roudnice k jeho padesátiletému trvání 1907 – 1957* Roudnice: Krušnohorské tiskárny, 1957

zápasu. Hra byla celkem vyrovnaná, hosté vynikali průbojností a rychlostí, Roudnice agilností a technikou. Poměr rohů byl 9:5 pro Roudnici.²⁹

Lehkoatletický odbor pořádal tradiční běh Říp – Roudnice a „Běh kolem Roudnice“.

V roce 1935 získalo mužstvo SK Roudnice dostatečný počet bodů, aby se udrželo ve své třídě v mistrovství divize. Stejně tak dobře na tom ale už nebyly kluby AFK Čechoslovan Košíře a SK Čechie Praha VIII. Posledně jmenovaný se dohodl na výsledku utkání s SK Libeň a zvítězil nad ním 5:4 poté, co několik branek co si několik branek zavinili libeňští hráči sami. Do této aféry byl připleten i SK Roudnice. Proto z rozhodnutí ústředí byl odsouzen i on k sestupu do nižší třídy. Kromě toho byli někteří vyškrtnuti z řad sportovců. V SK Roudnici to byl jednatel Konrád a hráč Koubek. Veškeré pokusy výboru o jejich záchranu byly marné. Na základě toho byla svolána valná hromada s rušným průběhem, kde se projednávalo, zda pokračovat v provozování klubu či přistoupit k jeho likvidaci, zvláště když dluhy vzrostly na 45 000 Kčs. Nakonec padlo rozhodnutí klub i nadále zachovat. Všechny tyto události vnesly nesoulad do řad členů, mužstva i výboru.³⁰

V srpnu klub zahájil mistrovství I. A třídy vítězstvím nad SK Admira Praha VIII 10:0. Rezerva hrála s kluby roudnického okrsku „Fantův pohár“, který se však nedokončil.

Lehkoatletický uspořádal již VIII. ročník běhu Říp – Roudnice a V. ročník „Běhu kolem Roudnice“.

Během roku 1936 dvakrát hořelo v klubových prostorách. Dne 28. ledna zachvátil požár domek klubovního sluhu na hřišti „Pod Lipou“. Škoda byla odhadnuta na 12 000 Kč, ale už během jara se domek opravil, aby byl způsobilý k obývání. A podruhé hořelo 12. srpna v kabinách záložního družstva. Tento požár byl naštěstí hned po svém vzniku uhašen, takže nezpůsobil velké škody.

V tomto roce více jak polovina hráčů z I. A mužstva vykonávala vojenskou presenční službu, tudíž se to projevilo na jeho výkonnosti a sehranosti. Ke konci roku však mužstvo přidalo a stačilo to na to, aby si zachovalo místo v I. A třídě Severočeské župy.

Ovšem dorost si i nadále vedl velmi dobře. Vyhrál své oddělení a zúčastnil se i

²⁹ ŘÍP, 2. Dubna 1934

³⁰ ŘÍHOVSKÝ, O., PREPSL, V. *Almanach SK Roudnice 1907 – 1937* Roudnice: Grafický závod firmy Josef Glos v Semilech, 1937

dalších kvalifikačních zápasů, jakož i zápasů o pohár Dr. Stránského.

Samotné hřiště klubu prošlo renovací. Byla rozšířena hrací plocha na rozměry 105 x 70m. Člen zkušební komise čs. Soudců p. Mastník osobně přeměřil hřiště a konstatoval vzornou úpravu.

V tomto roce bylo uspořádáno hned několik kulturních akcí a různých zábav ve snaze zlepšit finanční bilanci klubu.

Rok 1937 byl dalším jubilejním rokem. Tentokrát probíhaly oslavy 30. výročí od založení klubu. V rámci oslav se konal již desátý ročník běhu Říp – Roudnice a osmý ročník vojenského závodu na stejné trati. Opomeneme-li špatné počasí, oba závody měly velmi zdařilý průběh.

Během tohoto roku se mužstvo A týmu potýkalo se stejnými problémy jako v předešlé sezóně. V družstvu nastupovalo devět vojínů a vzrůstala obava, že sestoupí do nižší třídy.

V důsledku politických událostí a mobilizace československé armády v roce 1938 se jen stěží dohrálo mistrovství I. A třídy. Většina hráčů odešla za vojenskou povinností, takže přátelské zápasy hrané na podzim hráli jen starší a méně výkonní hráči. V důsledku událostí nebyla činnost ostatních odborů prakticky žádná.

V roce 1939 byla zahájena sezona 19. února s SK Veltrusy, kdy SK Roudnice prohrál 0:4. V jarním kole se SK Roudnice umístil na třetím místě z dvanácti klubů s 15 body a skórem 36:24.³¹

V historii naší atletiky bylo opravdu málo vytrvaleckých podniků, jejichž sportovní tradice by mohla soupeřit s populárními „Běchovicemi“. Jedinou akcí, která se tenkrát snažila pilně dohonit tento nejoblíbenější běh, byl silniční závod na trati 9 km Říp – Roudnice.

V roce 1939 se na úpatí památné hory Říp konal již dvanáctý ročník tohoto závodu, v jehož seznamu vítězů figurují i jména našich nejznámějších vytrvalců. Ten rok se současně konal závod jako přebor okrsku v silničním běhu. Posledním vítězem byl Hošek ze Sparty, který získal definitivně putovní pohár za své trojnásobné po sobě jdoucí vítězství.

Říp – Roudnice byl tak populárním závodem v kraji kolem historické hory, že rok co rok přihlížely tisíce diváků po celé trati až do cíle na hřiště SK Roudnice. Pro

³¹ ŠTUDENT, Z. *Jubilejní památník oddílu kopané Slavojů Roudnice k jeho padesátiletému trvání 1907 – 1957* Roudnice: Krušnohorské tiskárny, 1957

vytrvalce byl tak přehlídkou před Běchovicemi.³²

Rok 1940 začal pohromou pro klub ve formě ničivé povodně, která zatopila hřiště, zničila oplocení a dokonce byly v důsledku ní vytrženy betonové sloupky. Celková škoda byla odhadnuta na 30 000 Kčs. Klub se proto obrátil na sportovní veřejnost s žádostí, aby mu pomohla v jeho kritické situaci. Dary bylo možno zasílat na konto spořitelny města Roudnice ve prospěch SK Roudnice.

SK Roudnice byl jedním z dvaceti postižených klubů v obvodu Středočeské župy. Obrátil se tedy na Středočeskou župu, aby mu povolila sbírku při zápase Sparta x Slávia. Župa dala souhlas a ani oba kluby podat pomocnou ruku neodmítly. Při již zmiňovaném zápase měla být sbírka uspořádána ve prospěch SK Roudnice, ale jelikož veřejné sbírky připadaly jen do okruhu Národní pomoci, bylo od ní upuštěno a byla provedena uvnitř Středočeské župy, jejímž účelem byla vzájemná pomoc jednoho druhému. Župa poslala zástupce na všechny kluby se žádostí o pomoc. Výtěžek sbírky byl rozdělen mezi postižené kluby podle výše zjištěných škod.³³

V květnu klub hostil kompletní mužstvo AC Sparty, s kterým prohrál po otevřené hře 0:6. A v červenci prohráli Roudničtí po exhibiční hře 0:15 s hosty SK Slavia Praha.

Po vysokém vítězství Slavie v Roudnici nad Labem hlavní strůjce výhry, střední útočník červenobílých Josef Bican, si hru podřipského mužstva pochvaloval:

„SK Roudnice jest souborem, který hraje velmi čerstvý a hlavně vzorně slušný fotbal. Nezasluhovali si tolik branek a měli jen smůlu, že naše útočná řada byla na nebývalé střelecké výši. Právě neobyčejně fair hra našich soupeřů nám dovolila rozvinouti hru, protože k chvále roudnických sportovců, neviděl jsem od nich nejmenší náběh k jakékoliv zákeřnosti.

Brankář, i když pustil 15 branek, je velmi bystrý. Též obránci nehrají špatně, ale velikost porážky je dlužno spatřovati především v záloze, která na hru nestačila. Z útoku byla lepší pravá strana, zvláště pravé křídlo, ani levé nezůstalo o mnoho za výkonem svého pravého konkurenta.

Ještě bych chtěl pochválit nádherné obecenstvo, které se svým chováním ukázalo být vzorným a potom – znalecké. Zkrátka fotbalu rozumí. Hráčům Roudnice diváci

³² Večerní české slovo, 20. dubna 1939

³³ Sportovní referáty časopisů z roku 1939/1940, od 1. ledna 1939 do 15. října 1940 vedl J. Kříž

*děkují, že viděli dobrou kopanou.*³⁴

Tento rok klub vítězí v I. B třídě a po několika letech postupuje do I. A třídy. Po podzimní části mistrovství se dostává na druhé místo ve své třídě.

Vítězem běhu Říp – Roudnice v tomto roce se stává opět Hošek ze Sparty z 22 účastníků.

Rok 1941 není nijak výrazným rokem pro klub. Za zmínku stojí jmenování čestného člena klubu a to SK Slavii Prahu. Také je dobré se zmínit, že silniční běh Říp – Roudnice byl zakázán okresním úřadem. A že v klubu se zavedli prémie pro hráče: 30 Kč za vyhraný zápas, 15 Kč za nerozhodný a za prohraný 10 Kč.

V mistrovství I. A třídy Středočeské župy skončil klub na pátém místě s 26 body a skórem 70:58. Kapitán mužstva J. Černý sehrál koncem roku svůj 400. zápas v barvách klubu.

Po dlouhé době se v roce 1942 začalo opět dařit házené a lehké atletice. Házená mužů zahájila znovu činnost a to I. mužstvo, dorost a dokonce i žáci.

Tento rok (1942) je dalším jubilejním rokem klubu. U příležitosti 35. výročí trvání klubu porazil SK Roudnice reprezentační jedenáctku Středočeské župy (Union Žižkov) 4:3.

Začátek roku 1943 byl poměrně radostný. Pokladník oznámil, že klub již není zadlužen a proto se mohlo investovat do oprav hřiště. Před klubovnou se opravilo hřiště pro házenou a plot stál klubovou pokladnu 28 000 Kčs.

Také byl nově založen obor odbíjené, který vyhrál v tomto roce turnaj MNS. Odbor házené byl zařazen do pražského mistrovství.

Fotbalová sezóna byla zahájena 14. února vítězstvím v zápase s Čechií Roudnice a stejně tak dopadlo i utkání s lig. mužstvem Bohemians. Definitivně tím klub získává pohár města Roudnice.

Velký rozruch způsobila zpráva o přestupu hráče Austa do SK Slavie. Ale to nebylo jediné, co nadzvedlo členstvo ze židlí. Klubu byla pozastavena činnost z rozhodnutí vládního komisaře na základě jednoho incidentu na hřišti. Po příslibu, že se podobné situace nebudou opakovat, byla činnost opět obnovena. Ale následkem byl rozpuštěn výbor, který byl nahrazen pětičlennou správní komisí se třemi náhradníky.

V dalším roce (1944) byla správní komise rozšířena na patnáct členů. Sezóna

³⁴ A-Zet, 25. srpna 1940

byla zahájena zápasem dvou mužstev SK Roudnice. Dále se podařilo ustanovit studentskou jedenáctku, jejímž vedením byl pověřen prof. Trefný, který také založil odbor košíkové.

Lehké atletice se v tomto roce dařilo. Vaněk a Kapoun se umístili na třetím a šestém místě z 22 startujících v přespolním běhu v Praze. I chodci se umísťovali na předních pozicích v okresních soutěžích. Na popud toho byla uspořádána Velká cena města Roudnice v chůzi na 10 km, kterou vyhrál v té době světový rekordman Balšán.

Počátek roku 1945 se nesl v duchu venkovského fotbalu, jelikož bylo zakázáno užívat železnici. Proto mužstvo objížděla utkání na kolech. Také se sehrál turnaj roudnických klubů.

6.3. Období po druhé světové válce

Po osvobození se ještě nějakou dobu nic nedělo, až teprve koncem května SK Roudnice hostil v přátelském duchu jedenáctku Rudé armády, která byla poražena 9:5.

Dne 15. července byl uspořádán v Roudnici „Všesportovní den“. Dorostenci SK porazili dorost Prahy 5:0, ale v hlavním utkání zvítězila SK Slavia Praha domácím mužstvem.

Sezona v roce 1946 byla zahájena 17. února s divizním SK Kralupy. V tomto roce většina členů z lehkootletického oddílu přestoupila do roudnického Sokola, kde měli lepší podmínky pro trénování, protože měli plně vybaven stadion s lehkootletickou dráhou. Lehkootletický odbor fungoval nadále a pořádal 15. září Velkou cenu města Roudnice.

Po vzájemné dohodě mezi Sokolem Roudnice a SK Roudnice zanikl lehkootletický odbor a přesunul se pod záštitu místního Sokola.

Na začátku března roku 1947 hrozila hřišti povodeň. Na každý den byla stanovena dobrovolná pomoc, která zajišťovala klubový inventář. Hřiště nakonec povodni neuniklo a celé oplocení bylo strženo velkým proudem vody. A i proto byla sezona zahájena zápasem v Teplicích s výsledkem 2:3.

Jubilejní oslavy k 40. výročí klubu byly zahájeny 28. června velkou benátskou nocí na Labi a tanečním večerem v restauraci „Pod Lipou“. Druhý den vedení klubu vykonalo návštěvu hrobu zakladatele klubu Edy Bleiera. Poté byl sehrán zápas, ve kterém SK Roudnice hostil ligové mužstvo Čechie Karlín. Diváci se museli spokojit

s výsledkem 4:3 pro hosty.

Sezona roku 1948 byla zahájena v Kralupech prohrou 3:2. První mistrovský zápas I. A třídy ČAFC Praha v Praze skončil 1:2. I dorost hrál v Praze přátelský zápas s dorostem AFK Bohemians, který tehdy patřil k nejlepším pražským celkům, s výsledkem 0:4.³⁵

V půli srpna byl klub po 14 letech už jen krůček od dlouho očekávaného postupu do divize. Během roku se hráči snažili, ale zranění několika fotbalistů a nešťastné porážky na cizích hřištích dostali mužstvo pouze čtvrté místo. Avšak snaha nebyla marná. Novou úpravou mistrovských soutěží stáli Roudničtí opět před branami divize.³⁶ Koncem října se sen proměnil ve skutečnost. V průběhu působení v této soutěži se v mužstvu nahradilo 23 hráčů, kteří měnili místa podle potřeby, čímž vážla souhra. Jen Froněk, Betka a Vrána sehráli všechny zápasy. O jeden méně měli Dostál a Štros.

SK Roudnice z celkového počtu 11 zápasů čtyřikrát zvítězil, dvakrát remizoval a pětkrát byl poražen. Nejcennějšího vítězství dosáhl SK s Bílinou, naopak největší porážku klub schytl od Mostu a Karlových Varů.

Všechny zápasy byly hojně navštěvovány. Celkový počet diváků převyšuje 26000. Z toho nejvyšší byly zaznamenány v Ústí a to 6000 návštěvníků a v Mostě 5000. Největší návštěva v Roudnici byla při zápase s S. K. Kralupy (2500). V mistrovských zápasech byli vyloučeni dva hráči. Dostál obdržel přísnou důtku a Pokorný si odpočinul dokonce na celé dva měsíce. Bylo přibráno pět nových posil, z nichž se jako nejlepší ukázal Müller a Štojdl.

Poslední zápasy bojoval klub v lepší formě a s jistým systémem, což bylo znát i na výsledcích. Po doplnění útočné řady o střelce mělo mužstvo předpoklady dosáhnout v jarním mistrovství pozice vedoucích klubů.³⁷

Na základě zákona o sjednocené tělovýchově vstoupil SK v listopadu (1948) do místního Sokola, kde provozoval kopanou pod názvem „Sokol Roudnice, oddíl kopané“.

V důsledku dobrých sportovních výkonů byl klub zařazen do oblastní divize. První zápas byl sehrán se Sokolem Bílina s výsledkem 2:0.

Dne 28. října v „Běhu vítězství“ na 1200 metrů obsadili první tři místa členové roudnického Sokola, oddílu kopané: Šonka, Štros, Kabourek.

³⁵ ŠTUDENT, Z. *Jubilejní památník oddílu kopané Slavojů Roudnice k jeho padesátiletému trvání 1907 – 1957* Roudnice: Krušnohorské tiskárny, 1957

³⁶ SVOBODNÉ SLOVO, 15. srpna 1948

³⁷ SVOBODNÉ SLOVO, 31. října 1948

V roce 1949 po reorganizaci a zařazení do Ústeckého kraje se dostalo klubu poděkování za dobrou činnost od bývalé Středočeské župy.

Klub zaznamenal nejvyšší návštěvnost v historii na vlastním hřišti v mistrovském zápase s Armaturkou Ústí a to 5000 diváků. Utkání skončilo vítězstvím pro Roudnici 6:1.

Do krajské jedenáctky byli nominováni hráči: Aust a Neuman.³⁸

Při okresních slavnostech KSC hostil SK Roudnice maďarské mužstvo MTK Budapešť, prohrál vysoko 0:8. Utkání mělo slavnostní ráz. Hosté byli přivítáni představiteli KSC a KVS, kteří jim předali dary. Hrály se obě hymny.

Diváci nemohli být zklamáni, protože hosté předvedli skvělou, v Roudnici dlouho neviděnou hru. Na druhou stranu tým domácích, byť doplněný o hráče předních oddílů kraje, byl velkým zklamáním. Mužstvo se často zmohlo jen na přihlížení technicky a kombinačně dobré hry soupeřů, jejichž přednostmi byla hlavně rychlost, technická příprava. Domácí mužstvo mělo velmi slabého brankáře Koldu, který nesl vinu na 4 brankách. Ale v obraně byl výborný Aust, v záloze Froněk s Vránou a v útoku uspokojil Vacek, Štros a Pacenhauer. Jinak bylo velkým překvapením, že k tomuto zápasu se nedostavili všichni hráči nominovaní odborem kopané KVS. Rozhodčím byl pověřen Růžička.

V rámci zápasu bylo vybojováno exhibiční rohovnické utkání, dále byly uskutečněny propagační závody veslařského oddílu Roudnice a před hlavním utkáním se konal závod v běhu na 3000m. V předzápase žáci Roudnice remizovali s žáky Lovosic 0:0.³⁹

V říjnu byl k zápasu s Armaturkou Ústí vypraven zvláštní vlak a několik autobusů pro příznivce klubu. Utkání ale skončilo prohrou 3:5 a bylo sehráno před rekordní návštěvou 12000 diváků.

Rozhodnutím členské schůze v závěru roku se oddíl kopané Sokola Roudnice zapojuje do ZSJ Benzina Roudnice.

Další sezona klubu byla zahájena přátelským zápasem v Bechlíně. O prázdninách roku 1950 podniklo první mužstvo rekreační zájezd na Slovensko a Moravu.

V rámci okresní slavnosti KSC byl sehrán zápas OD Olomouc s nerozhodným

³⁸ ŠTUDENT, Z. *Jubilejní památník oddílu kopané Slavojů Roudnice k jeho padesátiletému trvání 1907 – 1957* Roudnice: Krušnohorské tiskárny, 1957

³⁹ RUDÉ PŘÁVO, 8. července 1949

výsledkem 1:1.

A mužstvo se stalo vítězem krajského přeboru. V důsledku tehdejší struktury fotbalových mistrovství nemělo ale žádné možnosti postupu. ONV v Roudnici daroval za úspěšnou reprezentaci oddílu 15 teplákových souprav.

Slavnostního průvodu 1. máje se zúčastnilo A mužstvo a dvě družstva dorostenců v dresech. Členové oddílu odpracovali za celý rok 4000 hodin a to při pomoci v zemědělství a při úpravě hřiště „Pod Lipou“, kde prováděli dokončovací práce při oplocení s betonovou podezdívkou.⁴⁰

V tomto roce byl za přítomnosti zástupců ČOS, KVS a OVS sehrán na hřišti „Pod Lipou“ juniorský zápas Čechy – Morava O putovní pohár míru. Po zahrání hymny a zahajovacím projevem zástupců OVS byly kapitánům obou družstev předány kytice. Hlavním rozhodčím byl Sláma, pomezní Rott a Kroupa. Přihlíželo 2000 diváků.⁴¹

Do výborové schůze roku 1951 byl doručen dopis zakládajícího člena SK Roudnice Karla Kozla, v němž se loučil se všemi spolupracovníky, protože byl vážně nemocen. V dopise nabádal ke spolupráci za každých okolností pro čestnou památku bývalých pracovníků.

Na konci ledna výše uvedeného roku zemřel po dlouhé nemoci čestný člen oddílu J. Zika, který se zasloužil o hřiště „Pod Lipou“.

V tomto roce klub prohrával zápas za zápasem. Situace se zdála již beznadějná, ale nakonec klub vyhrál s Litoměřicemi 3:0. A jen díky lepšímu skóre se zachránil od sestupu z krajské soutěže.⁴²

Jubilejní rok 45. výročí klubu (1952) zahájili roudničtí fotbalisté v tělocvičně. Systematická příprava, gymnastika, cvičení na řádění a různé závodivé hry byly symbolickým úvodem sezony. Ve volné přírodě následovaly běhy na delší tratě, rovinky, sprinty, hra hlavou a trénovaná střelba. Všechna tato sokolská kouzla dala jeden výsledek – a to první místo v krajském přeboru.⁴³

V tomto roce se v nádražní restauraci uskutečnila poslední schůze oddílu ZSJ Benzina a zároveň první schůze v Sokole Sdruženého komunálního podniku v Roudnici n. L.

Fotbalová sezona byla zahájena v Ústí s Armou 2:5. B mužstvo bylo přihlášeno

⁴⁰ ŠTUDENT, Z. *Jubilejní památník oddílu kopané Slavoj Roudnice k jeho padesátiletému trvání 1907 – 1957* Roudnice: Krušnohorské tiskárny, 1957

⁴¹ SVOBODNÉ SLOVO, 8. května 1950

⁴² ŠTUDENT, Z. *Jubilejní památník oddílu kopané Slavoj Roudnice k jeho padesátiletému trvání 1907 – 1957* Roudnice: Krušnohorské tiskárny, 1957

⁴³ PRŮBOJ, 5. září 1952

do okresního přeboru, do sportovních her mládeže byly přihlášena dvě družstva dorostenců.

Poprvé v historii oddíl hostil na svém hřišti národní mužstvo ČOS, které bojovalo ze všech sil, aby nakonec zvítězilo těsně 3:2 za účasti 4 tisíc spokojených diváků.

V rámci okresní slavnosti KSC bylo sehráno utkání se SONP Kladno, zápas skončil prohrou 2:8. V červnu A mužstvo podniklo dvanáctidenní rekreační zájezd do Rokytnice.

Na hřišti „Pod Lipou“ byl proveden revoluční čin – bourání staré nevyhovující dřevěné klubovny a výstavba moderní zděné.⁴⁴

V zimní přípravě r. 1953 dospěl klub ke správnému názoru, že pro zlepšení výkonu je nezbytně nutné zvýšit fyzickou zdatnost každého jedince a stmelit členy družstva v pevný kolektiv. Trenérské funkce se ujal p. Minařík. Předtím vedl jen dorost, ale byl absolventem třeboňského trenérského kurzu, měl důvěru hráčů, chuť do práce a odhodlání dosáhnout vytyčeného cíle. Celou zimu se chodilo pravidelně do tělocvičny dvakrát týdně po třech hodinách. Náplní byl nácvik první etapy soutěže „Připraven k práci a obraně“ prostná řadová, šplh. To byl základ. Pořadová přispěla k ukáznění mužstva, prostná a šplh s ostatními podmínkami TOZ přispěli k zvýšení tělesné zdatnosti hráčů. Program každé cvičební hodiny doplnily hry. Obvykle i méně známé, třeba soutěž trojic s hadrákem v tělocvičně. Účast byla téměř stoprocentní. Patnáct hráčů přicházející v úvahu pro první mužstvo chodilo do cvičení zcela pravidelně.

Z tělocvičny se chodilo do přírody. Fotbalové hřiště bylo ještě pod sněhem, když se začalo s lehkootletickou přípravou. Rozcvička na hřišti, přespolní běhy k oboře podél Labe, besedy po každém tréninku, to vše utužovalo hráčský kolektiv a dále zvyšovalo tělesnou připravenost. S prvními zápasy na hřišti se dostavily i první úspěchy. Nebyly důvodem k tomu, aby oddíl usnul na vavřínech, naopak se staly pobídkou ještě k intenzivnější práci. Vítanou pomůckou byly instrukční články o celoroční práci oddílu, o náplni hráčských besed i jiné v sokolských časopisech „Sokolský pracovník“ a „Kopaná“. Čtvrtletní plán určil práci na každý měsíc. Dvakrát týdně pravidelný trénink za stoprocentní účasti hráčů. Každé úterý lehká atletika a disciplíny TOZ, každý čtvrtek speciální fotbalová příprava. Kopačky se obouvaly až na zápasy, cvičilo se v keckách.⁴⁵

⁴⁴ ŠTUDENT, Z. *Jubilejní památník oddílu kopané Slavojů Roudnice k jeho padesátiletému trvání 1907 – 1957* Roudnice: Krušnohorské tiskárny, 1957

⁴⁵ PRÁCE, 21. června 1953

Během roku 1953 byla příprava našeho reprezentačního fotbalového mužstva na mezinárodní utkání s Itálií důkladnější než kdykoli předtím. Po čtyřech výběrových zápasech během dvou týdnů v Praze na Letné začalo soustředění v Klánovicích, kam se sjeli nejlepší hráči z nejširšího výběru.

První přípravné utkání se odehrálo v Roudnici, kde reprezentace nastoupila, až na některé výjimky, v sestavě jako proti Italům. Hlavním cílem přípravného zápasu nebyl výsledek, nýbrž zdokonalení hry kolektivu a učinění dalších poznatků o některých místech v mužstvu, která byla palčivým problémem (obě křídla a střední útočník).

Reprezentační mužstvo nastoupilo v sestavě: Dolejší – Šafránek, Novák, Trnka, Pluskal, Ipser, Dr. Laskov, Pažický, Kačány, Borovička, Šimanský. V prvním poločase vystřídal Benedikovič zraněného Ipsera, po přestávce hrála nová levá strana v útoku Jakubčík, Vlček.

Soupeř reprezentačního družstva Slavoj Roudnice, posílený několika hráči z jiných jednot DSO Slavoj v Ústeckém kraji nastoupil ve složení: Krauskopf (Stočas)-Sommer, Dostál – L. Černý, Aust, Svoboda, (Vrána) - Skeřík, Aulický, (Hnida), Müller, Štros a Pacenhauer.

V reprezentačním mužstvu se nejlépe osvědčil mladý, talentovaný Kačány. Hrál s obdivuhodným přehledem, dovedl konstruktivně tvořit hru i pohotově a tvrdě střílet. Vedle něho se dobře hrálo Pažickému, i když nebyl ve své nejlepší formě.

Roudničtí hráli velmi dobře a splnili svou úlohu tréninkového soupeře reprezentantům. Byli rychlým a tvrdým mužstvem s několika znamenitými jedinci. Utkání skončilo prohrou Roudnice 3:6. Zápasu tehdy přihlíželo asi 4000 diváků a hlavním rozhodčím byl P. Pacovský.⁴⁶

Vedení oddílu si stálo za svým a chtělo zařadit do I. nebo II. celostátního mistrovství, kam se díky svým výsledkům na hřišti proboujvalo v roce předešlém. Zařazení bylo nadřizenými složkami všemožně znemožňováno a po tříměsíčním zákulisním boji byl konečně oddíl zařazen do krajské soutěže. Mistrovská soutěž byla zahájena až v květnu doma s R. H. Ústí 7:1.

Plánované zájezdy na Slovensko, kde byly již sjednány zápasy v Trenčíně, Popradu, Košicích a na Liberecko nebyly z technických důvodů uskutečněny. Klub absolvoval pouze dvoudenní zájezd do Aše a Karlových Varů.

Slavnostního průvodu 1. máje se oddíl zúčastnil se šesti družstvy. Na fond

⁴⁶ PRÁCE, 11. dubna 1953

Solidarity byl odevzdán výtěžek ze zápasu s místním Spartakem a to 5566,50 Kč. Byla poskytnuta pomoc městu při stavbě silnice na náměstí a sběrným surovinám bylo odevzdáno 543 kg starého papíru, 116 kg skla, 119 kg gumy a 228 kg starých hadrů.

Dále se pokračovalo ve výstavbě nových kabin, které byly již z velké části hotovy. Příznivci klubu věnovaly této stavbě přes 2000 hodin a zemědělství přes 300 hodin.⁴⁷

Když v létě roku 1953 přijeli do Roudnice českoslovenští filmaři, aby zde natočili dva díly instrukčního filmu „Kopaná“, byla to pro město velmi významná událost. Chlapci, dorostenci a velká část sportovní veřejnosti se zájmem sledovali každý pohyb filmařů, jejich instrukce a na druhé straně přesné provádění filmujících hráčů PDA Plzeň a Slavoje Roudnice.⁴⁸

V roce 1954 uspořádal oddíl několik společenských akcí: masopustní, velikonoční, mikulášskou a taneční zábavu o Vánocích. Poprvé po 35 letech se nekonala tradiční silvestrovská zábava, protože termín i sál převzaly složky národní fronty.

V kině Oko byly předvedeny tři díly instruktážního filmu „Kopaná“ za přítomnosti vedoucího tajemníka v sekci kopané SV TVS a vedoucích pracovníků filmového průmyslu. Tomu předcházel proslov S. Kohouta o loňských úspěších tohoto sportu, o významu instruktážního filmu a o plánech a úkolech, které čekaly československou kopanou v tom roce. V úvodu filmu se publikum vidělo někdejší kopanou nejmenších kdesi na špinavé ulici v prachu, kouří, přerušovanou často dopravními prostředky. Toto nezdravé kolbiště bylo v průběhu dalšího pořadu nahrazeno krátce sestřiženým zeleným trávníkem prostornějším hřištěm, jehož okolí tvořila zeleň vysokých stromů. Šatny improvizované někde na ulici, byly nahrazeny prostornými a vzdušnými kabinami, ve kterých se hrdě svlékal tehdejší dorost.

Po radostném vyběhnutí na plochu trávníku nastala za dozoru zkušeného instruktora rozcvička a jednotlivé cviky, doplňované různými míčovými hrami. K vidění bylo praktické uvolňování svalů, poklus na místě, podřepy, záklony, skoky, dále zkoušení rychlosti, starty z místa i za běhu, vytrvalostní běh terénem a další cviky. Po řádném rozcvičení docházelo ke střelbě. Střílelo se nártem, placírem, bodlem z místa i za běhu. K zlepšení střelby sloužila velká stěna, na které byla označena branka s čísly udávající nebezpečí střely. Jak trénovat hlavičky a házení autu? To vše ukazovalo

⁴⁷ ŠTUDENT, Z. *Jubilejní památník oddílu kopané Slavoje Roudnice k jeho padesátiletému trvání 1907 – 1957* Roudnice: Krušnohorské tiskárny, 1957

⁴⁸ PRŮBOJ, 29. února 1954

zpomalení filmu.

Podobné rozcvičky a přípravu prováděli i hráči prvního mužstva. Jejich příprava byla ale ještě důkladnější. Cvičilo se s míčem ve dvou, ve třech, měnily se polohy, učilo se nahrávat a střílet v běhu.

Film poukazoval i na taktické nedostatky. Závěr byl věnován utkání dvou mužstev, ve kterém domácí byli dobře připravení a takticky vybaveni a zvítězili 3:2. Byl natočen i sportovní divák, jak slušně povzbuzuje své mužstvo a netají se radostí nad vstřelenou brankou.

Československé kopané se dostalo do vínku skutečně hodnotné dílo, jak řekl v závěru S. Kohout. Film měl ukázat na tehdejší nedostatky v pravidelné přípravě a měl za úkol povznést úroveň našeho nejpopulárnějšího sportu.⁴⁹

I v roce 1954 zatopila hřiště nežádoucí povodeň. K úhradě zničených bariér dostal oddíl státní subvenci. Hmotnou i finanční pomoc klubu poskytl mateřský závod SKP Roudnice.

Hospodářská situace oddílu v roce 1955 byla dosti těžká, protože byl po celý rok uzavřený most, což odradilo celou řadu návštěvníků. Díky podpoře vlády a uznání nadřízených orgánů byly po předložení dokumentace přiděleny finanční prostředky na další výstavbu hřiště. Postavena byla dřevěná věž na hodiny a ukazatel skóre, byla zahájena výstavba zděných záchodků, upraveny schodu ke vstupu do šaten a dokončena úprava podlahy v klubové místnosti.

Statistika správce hřiště zaznamenala 88 odpracovaných hodin u JZD Snědovice, 84 hodin u JZD Roudnice, 144 hod. v cihelně při výrobě cihel a 1823 hod. při úpravách hřiště „Pod Lipou“.

K vyrovnání hospodářské situace oddílu byla uspořádána řada kulturních a tanečních zábav. Jako uznání za dobrou práci v tělovýchově a reprezentaci podniku obdržel klub kompletní vybavení pro mužstvo včetně tepláků od OVTVS v Roudnici za účast I. CS jedenáct triček a trenýrek, za účast v masových akcích jeden pár kopaček, za sběr surovin jeden velký míč, za vítězství B mužstva v přeboru diplom a velký míč a za vítězství žáků v jarním přeboru jeden malý míč.⁵⁰

V roce 1956 oddíl hostí potřetí v historii národní mužstvo ČSR, které po krásném výkonu zvítězilo 12:0. Jednalo se o přípravný zápas před zápasem s Brazílií.

⁴⁹ PRŮBOJ, 29. února 1954

⁵⁰ ŠTUDENT, Z. *Jubilejní památník oddílu kopané Slavojů Roudnice k jeho padesátiletému trvání 1907 – 1957* Roudnice: Krušnohorské tiskárny, 1957

V utkání se většinou jenom bránilo a přes nejlepší snahu nepřiměřlo reprezentaci k plnému vypětí sil, stejně tak bylo pravdou, že hlediště mnohokrát zatleskalo vtipným a účelným akcím reprezentačního útoku, zejména v prvním poločase a potom v poslední čtvrtině. Národní mužstvo nastoupilo v sestavě: Dolejší – Hertl, Novák – Urban, Pluskal, Masopust – Pazdera, Postíchal, Borovička, Přáda, Pešek.

Roudnice v tomto utkání vzala svoji úlohu za správný konec. Bojovala až na několik výstřelků fair a snažila se až do poslední chvíle k založení protiútoku. Utkání bylo hráno před 5000 diváky, rozhodčím byl Fencel.⁵¹

Poprvé v historii hrála obě oddílová družstva ve vrcholných soutěžích kraje - v krajském přeboru a v soutěži obnovené v závěru roku tzn. I. A a I. B třídě. Třetí mužstvo bylo přihlášeno do okresní soutěže Roudnicka. Ale po celkem třech úspěšných zápasech bylo pro nezáměr hráčů odhlášeno.

Dorost se stal okresním přeborníkem a finalistou krajského přeboru, kde podlehl v závěrečném zápase v Teplicích Tatranu 1:5. Dorostenci Richter, Dlouhý, O. Černý, Semš, Hablt a Tichý se staly krajskými reprezentanty. Hablt se zúčastnil soustředění dorostu ČSR v Lomnici. Žáci skončili v okresním přeboru na druhém místě.

K vyrovnání finanční situace byly po celý rok pořádány kulturní a zábavné podniky. Byla promítána řada sportovních filmů. Národnímu hospodářství bylo odevzdáno 127 kg hadrů a 250 kg papíru.

Kromě obvyklých údržbářských prací, jako úpravy ochozů a okolí hřiště, sekání trávy, byly provedeny ještě další větší úpravy: opravení dřevěného oplocení hřiště, nalakování bariér, dokončení stavby záchodků, zatravnění celého hřiště, opatření ochranné bariéry pletivem, zajištění houpaček pro nejmenší a v závěru roku zhotovená zděného kiosku pro občerstvení návštěvníků. Členové oddílu odpracovali celkem přes 2000 hodin.⁵²

V jubilejním roce 1957, bojovalo A mužstvo v I. A třídě Ústeckého kraje a B mužstvo ve II. třídě.

V březnu tohoto roku přivítala Roudnice hosty z Polska – celek ligového mužstva Cracowie Krakov. Zápas skončil výsledkem 0:2 pro polský tým.

Těsně před odletem k prvnímu kvalifikačnímu utkání s Walesem o postup do hlavních kol mistrovství světa do Cardiffu sehráli českoslovenští reprezentanti

⁵¹ SVOBODNÉ SLOVO, 13. dubna 1956

⁵² ŠTUDENT, Z. *Jubilejní památník oddílu kopané Slavojů Roudnice k jeho padesátiletému trvání 1907 – 1957* Roudnice: Krušnohorské tiskárny, 1957

přípravné utkání v Roudnici. Trenéru Rýgrovi i všem hráčům z národního mužstva šlo v zápase o jediný cíl - lehký tréninkový zápas se soupeřem, který pochopí velkou důležitost v Cardiffu a bude hrát po celou dobu zápasu slušně.

Reprezentanti byli v Roudnici mile přijati, domácí při vzorně slušné hře měli možnost se mnohému od hráčů národního mužstva přiučit. Již výsledek ale poukazoval, že domácí mužstvo i přes velmi obětavý výkon na svého soupeře nestačilo. Hrál se většinou jen na roudnické polovině a brankář Slavoje Procházka měl práce více než dost. Na branku reprezentantů za celý zápas šla jen jedna nebezpečná střela, z penalty, která také znamenala jedinou branku domácích. Utkání skončilo výsledkem 14:1 pro ČSR. Reprezentanti hráli v sestavě: Dolejší, Hertl, Čadek, Novák – Pluska, Masopust – Pazdera, Budník, Borovička, Svoboda, Kraus. Ve druhém poločase Stacho vystřídal Dolejšího, Ječný Hertla a Moravčík Borovičku. Rozhodčí: Kment. Utkání sledovalo 5000 diváků.⁵³

Oslavy vyvrcholily v den závěrečných oslav 14. července, kdy se na hřišti „Pod Lipou“ již tradičně utkala mužstva starších hráčů.

Na začátku roku 1958 si vedení klubu dalo předsevzetí vybudovat dětský koutek. MNV Roudnice n. L. zamítl žádost klubu o přidělení bývalých tenisových kurtů na cvičné hřiště s tím, že je určeno na výstavbu tenisových kurtů veslařského oddílu.

Na činnost oddílu dolehl fakt, že tělovýchovná jednota byla odloučena. Přitom klub potřeboval nutně nové oblečení pro družstva a opravy střech, do kterých zatékalo. Vedení klubu se zabývalo otázkou, zda jít dále samostatnou cestou, anebo využít nabízené pomoci největšího roudnického závodu národního podniku Agrostroj a jeho mateřské jednoty.

Otázkou sloučení dvou největších tělovýchovných jednot se zabýval i OV ČSTV a zájmové složky ve městě. Na výborové schůzi oddílu 1. července 1958 se konalo za přítomnosti 35 členů hlasování. Celkem 18 přítomných hlasovalo pro sloučení, 7 bylo proti a zbytek se zdržel hlasování. Dne 15. července se konala poslední výborová schůze v rámci Slavoje.

Před tímto termínem se sešla slučovací komise - L. Zedek, J. Aust a V. Chládek za Slavoj – B. Hartman, V. Zelenka a J. Černý za Spartak, která navrhovala budoucí společnou činnost a novou kandidátní listinu. Na doporučení zástupců Slavoje měla

⁵³ ČESKOSLOVENSKÝ SPORT, 28. dubna 1957

budoucí jednota a oddíl nést název „Spartak“.

Ustavující schůze obou oddílů se konala 22. července za přítomnosti 64 členů. Správu o činnosti za Slavoj přednesl A. Hek a za Spartak J. Černý.

Klub jednal s akademií věd a s ministerstvem zemědělství o uvolnění půdy pro tréninkové hřiště, které nutně potřeboval. Počátkem listopadu dostal od ZV ROH n. p. Agrostroj 15.000 Kčs na koupi rekvizit.

V závěru roku se jednalo s některými roudnickými závody: Mevou, Plochým sklem, JZD, státními statky, družstvem holičů, státní bankou, komunálními službami a dalším o kolektivním členství v jednotě.

Národní podnik Ploché sklo se v roce 1959 stal kolektivním členem jednoty a přispěl částkou 2000 Kčs. Dne 31. března dala rada ONV souhlas k uvolnění půdy pro tréninkové hřiště. V letních měsících byla postavena na hřišti „Pod Lipou“ síť pro bezpečný odchod hráčů do kabin. Počátkem září byla provedena oprava tribuny, tesařské práce – betonování podlahy.

Po všech schvalovacích procesech a po vyměření tréninkového hřiště se začalo 1. září s úpravou plochy pro hřiště samotné. Plocha byla rovnána buldozery a současně i navážkou.

Během roku 1959 hostil klub reprezentační mužstvo novinářů z Prahy. Po utkání se konala beseda, na které novináři hovořili o svých cestách do zahraničí. V podzimní části sezony hostilo A mužstvo reprezentační družstvo juniorů ČSR, se kterým prohrálo 1:8. Klub se mimo jiné zúčastnil také turnaje Agrostrojů.

V roce 1960 se klub zúčastnil druhého ročníku turnaje Agrostrojů. Roudnice v turnaji zvítězila. Vítěznému celku byla předána souprava dresů a stulpen.⁵⁴

Na závěr roku byla vydána správa správce hřiště a byla více než uspokojující:

„Bylo provedeno zastřešení celé tribuny, plocha pod sedadly byla odstupňována, vyložena deskami a obrubníky a byli instalovány lavičky po celé ploše tribuny a to z litých podstavců a fošnových příček. Tím byl značně rozšířen počet krytých sedadel.

Tréninkové hřiště nemohlo být dokončeno, protože v rozhodujících fázích nebyl k dispozici buldozer.“⁵⁵

⁵⁴ ŠTUDENT, Z. *Jubilejní památník oddílu kopané Spartaku Roudnice k jeho šedesátiletému trvání 1907 – 1967* Roudnice: národní podnik ROSS Roudnice nad Labem, 1967

⁵⁵ ŠTUDENT, Z. *Jubilejní památník oddílu kopané Spartaku Roudnice k jeho šedesátiletému trvání 1907 – 1967* Roudnice: národní podnik ROSS Roudnice nad Labem, 1967

V roce 1961 v rámci prvomájových oslav hostí klub prvoligové mužstvo Du Tábor, které zvítězilo 4:1.

V rámci oslav 40 let KSČ a 60 let československé kopané pořádá klub okresní turnaj žáků, ve kterém roudničtí žáci získali první místo.

Ve dnech 15. – 17. července hraje klub v Pelhřimově 3. ročník Agrostrojů.

V tomto roce si také vedl klub úspěšně v Severočeském poháru, postupně porazil všechny své soupeře: Brozany 7:5, Litvínov 3:1, Lovosice 7:0, Bílinu 6:1, B. Most 2:1 a ve finále na hřišti Slovanu Hrádek 2:2 a poté na domácím hřišti 2:0.

Počátkem roku 1962 jednal klub s Du Praha o zapůjčení žacího stroje na trávu, popř. o zapůjčení dokumentace. Po zapůjčení oné dokumentace, započala výroba vlastního žacího stroje, který byl hotov před jarní částí sezony. Koncem března bylo konečně po několikaleté námaze připraveno tréninkové hřiště k zápasům. Počátkem června hostila Roudnice mužstvo pražské Sparty před odjezdem do NDR. Hosté hráli v této sestavě: Čtvrtníček, Potměšil (Steinigl), Dostál, Starý (Dočkál), Vojta, Novák, Pazdera, Hák, Gerhád, Mackowsky a Kraus. Vyhráli 7:1.

První mužstvo si vybojovalo postup do první třídy. Za postup byl mužstvu umožněn zájezd do Rožmitálu a okolí. Dorost byl naproti tomu po dobu jednoho týdne ve stanovém táboře v Prachovských skalách.

V červenci byly vybudovány pro lepší odchod a příchod schody z betonu, které byly v září opatřeny zábradlím.

V roce 1963 jako odměnu za vítězství v severočeském poháru uskutečnilo KV ČSTV pro mužstvo zájezd do NDR. Mužstvo Roudnice bylo v NDR velmi přátelsky a srdečně přijato a byly navázány další přátelské, sportovní styky a vyměněny upomínkové předměty.

Ve dnech 26. - 29. července hostil klub Motor Netzschkau, nad kterým zvítězil 6:3 (2:1). Hosté z NDR byli přivítáni na Mě NV v Roudnici n. L., prohlédli si mateřský závod Agrostroj, papírny Štětí a navštívili i Prahu.

Po skončení jarní sezony sestupilo první mužstvo do první třídy.

Rok 1964 byl pro klub velmi úspěšný. A mužstvo si opět vybojovalo postup do vyšší třídy.

V posledním utkání remizovalo mužstvo 1:1 s Chabařovicemi, ale i přesto bylo rozhodnuto o postupujícím. Roudničtí fotbalisté si po ročním reparátu opět zajistili

postup mezi elitu fotbalu v kraji.⁵⁶

Další želízko v ohni měli roudničtí fotbalisté v Teplicích, kde dorostenci měli prokázat své prvenství v krajském přeboru. Domáci sice postavili 8 hráčů z prvního družstva, ale ani tato skutečnost nepodlomila bojovnost a touhu po vítězství roudnických dorostenců. Roudnice zvítězila 3:1 (1:0). Vítězstvím si roudničtí vybojovali jako nováček krajského přeboru postup do I. dorostenecké ligy.⁵⁷

Koncem června hostila Roudnice prvoligový celek Sparta Praha, který zvítězil 7:3 (5:2).

První kolo dorostenecké ligy zahájil dorost na hřišti Sparty Praha. Hosté odjeli z porážkou 4:0.

Členové oddílu se také v tomto roce zúčastnili výstavby přírodního divadla a odpracovali zde 100 dobrovolných hodin.

V roce 1965 se klub usnesl zapojit plně do akcí konaných k 20. výročí osvobození naší vlasti – podstatně zlepšit výchovnou práci, zvláště v kolektivech prvního mužstva a dorostu. Svolávat pravidelné schůzky hráčů a trenérské rady k řešení otázek jednotlivých mužstev. Dokončit úpravu na tréninkovém hřišti, provést generální úpravu střech na kabinách, obytném domě a všeobecně pokračovat ve zlepšování sportovního areálu.

V letních měsících 1965 bylo hřiště zatopeno velkou vodou.

V rámci údržby a zvelebování areálu se udělala nad klubovnou nová střecha z pozinkovaného plechu a všechny místnosti byly vymalovány.

Na konci roku měl klub v archivu 69 upomínkových darů, 52 vlajek a 35 obrazů.

Celoroční plán na rok 1966 počítal s konsolidací mužstva a s možností vyhrání krajského přeboru. Bylo třeba doplnit mužstvo kvalitním útočníkem a nadějnými hráči z dorostu. V zimních měsících byla zahájena příprava v tělocvičně, později na hřišti a dále byla sezona zpestřena čtvrtěnými přátelskými zápasy. Byl zorganizován turnaj nazvaný „Podřipský pohár“. Hrály v něm týmy: Sepap Štětí, Secheza Lovosice, Dukla Litoměřice, Roudnice A a roudnický dorost. V zahajovacím utkání hrál dorost s A mužstvem Roudnice 3:3. Turnaj se později nedohrál pro nesprávný postoj některých mužstev.

⁵⁶ ŠTUDENT, Z. *Jubilejní památník oddílu kopané Spartaku Roudnice k jeho šedesátiletému trvání 1907 – 1967* Roudnice: národní podnik ROSS Roudnice nad Labem, 1967

⁵⁷ PROUD, 27. června 1964

Roudnice hrála opět ve finále Severočeského poháru, první utkání skončilo remízou 2:2 a v odvetném utkání vítězí Roudnice 4:1 nad týmem Slovanem Liberec. Podruhé tedy vítězí v Severočeském poháru.

V létě odjeli hráči A mužstva na týdenní rekreaci do Maďarska k Balatonu.

Největší úspěch v dosavadní historii zaznamenal v prvoligové soutěži dorost, který se umístil na třetím místě.

Na konci prázdnin hostil dorost v mezinárodním utkání dorost Křídél Vlasti z Moskvy, nad nímž zvítězil 2:0 (0:0). Sestava: Jelínek, Strejček, Rybář, Klomínský, Pechar, Bér, Makarovič, Marek, Došek, Martinec, Laube. Branky: Došek a Marek.

V jubilejním roce (1967) 60. výročí založení klubu si vedlo první mužstvo se střídavými úspěchy. Vyvrcholením sezony bylo utkání „Pod Lipou“ s mužstvem Sepapu Štětí, vedoucím celkem oblastního přeboru. Utkání se zúčastnilo 2000 diváků. Díky Doškově brance Roudnice vyhrála 1:0.

Dorostenecké mužstvo začalo sezonu s novým kolektivem, což se podepisovalo na výsledcích. Nemělo výkonnost předcházejícího družstva, a tak sestoupilo z I. ligy.

Na oslavy se klub velmi připravoval a zveleboval celé sportoviště. Byly natřeny bariéra, žerdi pro vlajky, dřevěná bouda i kiosky, provedla se montáž nových hodin, nezapomněl se zhotovit znak nad vchod a zasázet květiny na záhonech.

Samotné oslavy byly zahájeny v sobotu 5. srpna 1967 setkáním bývalých hráčů a funkcionářů na hřišti „Pod Lipou“ a pokračovaly po celý víkend. Nejprve byla pietní vzpomínka u hrobů zakladatelů klubu E. Bleiera, K. Kozla, J. Ziky, F. Bendy a dalších obětavých pracovníků fotbalového oddílu. Dále byla v SZK Říp slavnostní schůze, na které byly nejpilnějším funkcionářům předány čestné odznaky ČSTV a veřejná uznání. Pokračovalo se na hřišti „Pod Lipou“ zápasy bývalých hráčů a v hlavním utkání podlehl A mužstvo Spartaku Roudnice příslušníku II. ligy Baníku Most 2:7.⁵⁸

V roce 1968 hráči dobře snášeli tréninkovou zátěž, vytvořili stmelovaný kolektiv a výsledky se brzy dostavily. Přes neúspěch v Severočeském poháru, kdy Spartak skončil již v prvním kole, se mu lépe vedlo v mistrovských zápasech.

V šestém kole po vítězství nad Slovanem Jirkov se dostal Spartak Roudnice na první místo oblastního přeboru, které si udržel až do závěrečného zápasu s Lokomotivou Bílina, která odešla z „Pod Lípy“ poražena 5:0. Splnil se mnohaletý sen hráčů, funkcionářů a příznivců roudnického fotbalu. Spartak Roudnice nad Labem

⁵⁸ ŠTUDENT, Z. *Jubilejní památník oddílu kopané Spartaku Roudnice k jeho šedesátiletému trvání 1907 – 1967* Roudnice: národní podnik ROSS Roudnice nad Labem, 1967

postoupil do divize. Sestava mužstva, která vítězné tažení za postupem do divize dokončila, byla: Trnka St., Richter, Kocourek, Houdek, Král, Došek J., Balšánek, Hajný, Černý, Zeman a Trnka M.

Malou oslavou postupu do divize byl pro roudnickou sportovní veřejnost start reprezentačního mužstva ČSR. Pod vedením trenéra Jiřího Rubáše zvítězili reprezentanti 7:3 v sestavě: Hadrava, Tesař, Huml, Vojkůvka, Bendl, Chovanec, Dyba, Vrána, Veselý F., Hudec, Ziegler. Střídali: Štrunc, Jugas, Bílek, Juran, Linhart a Kramerius. Za Spartak Roudnice skórovali: Hajný, Došek J. a Černý.

6.4. Období po roce 1968

Vítězství v okresním přeboru a postup do divize vnesl do mužstva bojového ducha. Tréninková morálka všech hráčů a snaha po co nejlepším výkonu – to vše vedlo k tomu, že byl vytvořen základ pro další sportovní úspěchy. Velice atraktivním mezinárodním soupeřem Spartaku Roudnice bylo syrské mužstvo Barada SC Damascus. Zápas se hrál v srpnu 1969 a syrské mužstvo odešlo po pěkné hře s poměrně vysokou porážkou 6:1.

Samotnou divizní soutěž absolvoval Spartak jako nováček více než úspěšně. Na konci sezony obsadil třetí místo. Za zmínku stojí vyzdvihnout vítězné utkání v Praze s SK Slavia Praha B s výsledkem 7:3.

Došlo také k dalším změnám na hřišti „Pod Lipou“. Dřevěné zastřešení nad tribunou i tribuna sama byla rozebrána a byly zahájeny práce na vybudování nové betonové tribuny, zastřešené ocelovou konstrukcí, kde bylo místo pro 700 sedících diváků.⁵⁹

Koncem března 1970 se konala poslední výborová schůze v restauraci na nádraží a od dubna se činnost přenesla do důstojného prostředí zasedací síně sportovní haly „Pod Lipou“.

Oslavy prvního v roce 1972 prožili hráči Spartaku Roudnice v NDR v Riese, kde také sehráli mezinárodní utkání s místním klubem BSG Stahl Riesa a po pěkné hře podlehli těsně 0:1.

Krásné hřiště, dobrý soupeř a objektivní obecenstvo, to byly podmínky, které

⁵⁹ MANN, M. *Jubilejní publikace k sedmdesátému výročí založení oddílu Spartaku Roudnice n. L.* Roudnice: Severografia, 1977

splňovala Roudnice n. L. Proto před odletem reprezentačního mužstva ČSSR do Brazílie sehrálo své přípravné utkání 23. června 1972 před 3000 diváky na hřišti „Pod Lipou“. Poprvé byla nová krytá tribuna zaplněna do posledního místa. K utkání, ve kterém reprezentanti ČSSR zvítězili 4:0, přivedli trenéři Ladislav Novák a Ladislav Kačány mužstvo: Viktor, Pivarník, Dobiáš, Zlocha, Hagara, Polák, Medvid', Hrušovský, Ztratil, Adamec, Kabát. Střídali: Kuna, Tábořský, Čapkovič, Staškovan, Fandel.

V mistrovské divizní soutěži se mužstvu ale nedařilo. Vedení oddílu se snažilo získat posily a tak po dohodě se Slavojem Bezděkov byli v lednu 1972 uvolněni Petrželka a Vrána. Tento „tah“ se ukázal velmi šťastným a klub skončil na konečném 9. místě.⁶⁰

Jaro 1973 bylo bohaté na zajímavé soupeře. V dalších mezinárodních zápasech byly hosty „Pod Lipou“ Düsseldorf SC 99, utkání bohaté na branky skončilo 4:4 a holandský Velamos Sassenheim, který dokázal zvítězit těsně 2:1.

Na 1. Máje sehrál Spartak Roudnice přátelské utkání s ligovou Škoda Plzeň s velice čestným výsledkem 0:0. Vrcholem byl pak opět start reprezentačního mužstva ČSSR, které se v Roudnici n. L. připravovalo na kvalifikační utkání o postup na mistrovství světa s Dánskem. Reprezentanti, vedeni trenérem Václavem Ježekem, zvítězili před 3000 diváky 10:1 a nastoupili ve složení: Viktor, Pivarník, Zlocha, Samek, Hagara, Bičovský, Novák, Kuna, Veselý B., Nehoda, Ztratil. Střídali: Červeňan, Dobiáš, Adamec, Slezák a Panenka. Roudnice hrála v sestavě: Trnka, Satrapa, Kocourek, Pištora, Spal, Petrželka, Hajný, Zeman, Novák, Michovský, Došek. Střídali: Mikeš, Houdek a Turek.

Samotná divizní soutěž byla pro Spartak velmi dramatická, protože se po celý rok pohyboval v pásmu ohrožení sestupem. Konečné umístění na 11. místě bylo doposud nejhorší v působení v divizi. Rozhodující zápas sehrál Spartak Roudnice v předposledním kole s CHZ Litvínov na jeho hřišti, který skončil pro Spartak vítězně 2:1. Tato porážka naopak odsoudila právě Litvínov k sestupu do krajského přeboru.

Ke změně došlo i na místě trenéra. Vladimír Betka st. musel ze zdravotních důvodů svoji práci přerušit, takže v jarní části soutěže vedl mužstvo hráč Petr Richter, který již dříve s p. Betkou spolupracoval.

V přípravě fotbalistů Spartaku Roudnice na nadcházející ročník divize došlo

⁶⁰ MANN, M. *Jubilejní publikace k sedmdesátému výročí založení oddílu Spartaku Roudnice n. L.* Roudnice: Severografia, 1977

k nejpodstatnější změně na místě trenéra. Poprvé v historii roudnického fotbalu se nestal trenérem odchovanec oddílu. Mužstvo převzal dlouholetý hráč SK Slavia Praha, reprezentant ČSR, Ota Hemele, člen klubu lidových kanonýrů.

Nově uplatňované tréninkové metody mužstvu prospěly, což se projevilo nejen v přípravných zápasech, ale také v českém poháru.

Na 1. máje 1974 se Pod Lipou představilo jedno z nejlepších mužstev I. ligy, Dukla Praha, který nastoupila s reprezentačním brankářem Ivo Viktorem a dalšími reprezentanty Samkem, Nehodou a Gajdůškem. Zvítězila 5:1.

Zlepšený výkon celého mužstva se projevil i v mistrovské divizní soutěži. Spartak Roudnice hrál v dobré pohodě a dosažené celkové 5. místo bylo výsledkem dobré spolupráce mezi výborem, trenérem a mužstvem.

Přestože výbor fotbalu Spartaku Roudnice byl zvolen na dvouleté období, byl na výroční členské schůzi konané 19. února 1974 postaven do člena výboru nový předseda Ladislav Svoboda. Dosavadní předseda, Jaroslav Husák, který tuto funkci vykonával od sloučení Spartaku a Slavojů Roudnice v r. 1958, za jehož předsedování se Spartak probíjval do divize, odstoupil z důvodu zaneprázdnění povinnostmi z vysoké funkce v hlavním výboru jednoty.

V červenci 1974 byl Spartak na zájezdu v NDR a v Riese remízoval s místním klubem BSG Stahl 0:0. Odvetné utkání nebylo již tak úspěšné. A „Pod Lipou“ vyhrál Stahl Riesa hladce 3:0.

Pěknou podívanou na hodnotné fotbalové výkony poskytly příznivcům starty ligové Dukly Praha, která přijela opět se všemi reprezentanty a zvítězila 2:0 a severočeského zástupce v nejvyšší fotbalové soutěži LIAZu jablonec, v jehož mužstvu nastoupil bývalý hráč František Patlejš. LIAZ zvítězil 4:0.

Divizní mistrovská soutěž měla celkem klidný průběh. Spartak se pohyboval ve středu tabulky a tam také skončil.

Do kádru mužstva dobře zapadli odchovanci ligového dorostu Miloš Hrubý, Vlastimil Calta, Zdeněk Ščasný a útočník Jiří Malý ze Slavojů Litoměřice, kteří nemalou měrou zkvalitnili hru celého mužstva.

Výroční členská schůze se konala ve sportovní hale 17. ledna 1975. Zúčastnil se jí zástupce Českého fotbalového svazu, předseda komise mládeže Josef Karban, který velmi ocenil práci s žákovskými a dorosteneckými družstvy Spartaku Roudnice, zejména výchovu trenéry B. Minaříkem a Vl. Betkou ml.

Přátelské zápasy před zahájením divizní soutěže naznačovaly, že forma mužstva

není na potřebné výši. Spartak Roudnice prohrával i s oddíly nižších tříd. Neúspěchem bylo i vyřazení z českého poháru se Slavojem v Litoměřicích 1:4.

Na 1. máje byla „Pod Lipou“ opět pražská Dukla se všemi reprezentanty a zvítězila 4:0. Nastoupila v sestavě: Viktor, Bílský, Samek, Mikuš, Bendl, Geleta, Vízek, Ščasný, Nehoda, Pelc, Štambacher. V mužstvu Dukly hrál roudnický odchovanec Zdeněk Ščasný, který do Dukly přestoupil v červenci 1975.⁶¹

Mistrovská divizní soutěž měla pro hráče i příznivce velmi dramatický průběh. Neúspěšný podzim 1975 i začátek jara nedávaly mnoho nadějí na udržení se v divizi. Dvakrát byl Spartak Roudnice až na dně divizní tabulky. Těžkou situaci řešil výbor tím, že do mužstva zařadil dorostence Vl. Urbana a M. Doležala. A do funkce trenéra povolal Vl. Betku ml. Zlom nastal v utkání s ČAFC v Praze, které skončilo vítězstvím 3:2. Ani v dalších čtyřech zápasech Spartak neprohrál a potvrdil si tak divizní příslušnost.

Nejúspěšnějším celkem roku 1975 se stal dorost Spartaku Roudnice. Dlouho patřil ke kandidátům postupu do přeboru ČSSR, aby nakonec skončil na pátém místě. Největší úspěch však slavil v českém poháru dorostu. Po vítězství v severočeském poháru, jehož se stal poprvé držitelem, překonal i další soupeře SK Slavii Praha, Iglu České Budějovice a probojoval se do finále proti Spartaku Hradec Králové. I když ve finále neuspěl, bylo celkové druhé místo mezi dorosty Čech a Moravy dokladem dobré práce s mládeží v oddíle.

Rok 1976 byl pro československý fotbal nejúspěšnějším v celé jeho historii. Reprezentanti Československa se stali mistry Evropy a tento úspěch zavazoval ke zkvalitnění práce při výchově nových reprezentantů.

Před zahájením mistrovských soutěží, byly fotbalové oddíly seznámeny s připravovanou reorganizací a rozdělením do tříd v důsledku úsilí fotbalového svazu o zvýšení úrovně fotbalu v ČSSR. Nová úprava předpokládala účast v divizi jen pro ta mužstva, která po skončeném ročníku 1976 – 77 stanou v první polovině tabulky. A to byl cíl fotbalistů Spartaku Roudnice. Start do divizní mistrovské soutěže se vydařil a Spartak Roudnice byl od třetího do osmého kola právě za celou dobu účasti v divizi, v čele tabulky a po podzimní části přezimoval na druhém místě. Za tento úspěch bylo mužstvo vyhlášeno nejlepším kolektivem jednoty za rok 1976.

⁶¹ MANN, M. *Jubilejní publikace k sedmdesátému výročí založení oddílu Spartaku Roudnice n. L.* Roudnice: Severografia, 1977

V dubnu 1977, v rámci jubilejních oslav, byl obohacen mezinárodní styk Spartaku Roudnice startem francouzského US Thomson Radar Paris, který sehrál „Pod Lipou“ dvě přátelská utkání. Spartak byl úspěšnější, po remíze 2:2, zvítězil 3:0.

Od prvního ledna 1977 byly předány oddílu do užívání provozní a společenské místnosti v nové dvoupatrové budově jednoty. Na jaře byly pro návštěvníky zpřístupněny stupňovité ochozy a vybudován nový vstup na hřiště se zděnou pokladnou.

Výroční členská schůze konaná 31. ledna 1977 ve sportovní hale za účasti předsedy VFS ČÚV ČSTV S. Rudolfa Kocka, byla svědkem vyhlášeného závazku vzorný fotbalový oddíl.⁶²

Koncem října 1977 podnikl Spartak Roudnice zájezd do Francie, kde byl hostem odborářského hosta USTR Bagneux v pařížském předměstí, kterému oplatil jarní návštěvu v Roudnici nad Labem.

Oživením sportovního dění roku 1978 na hřišti „Pod Lipou“ byla přátelská utkání s nejpoblárnějšími fotbalovými mužstvy, s pražskými „S“. Sparta Praha v kompletní ligové sestavě zvítězila 4:1 a Slavia Praha 1:0.

Velkým úspěchem pro historii oddílu je velmi cenný nerozhodný výsledek se Slavií Praha 3:3 na jejím hřišti v Edenu. Zato Dukla Praha předvedla profesorskou hru a zvítězila „Pod Lipou“ 8:1.

Na výroční členské schůzi konané 22. ledna 1979 došlo ke dvěma změnám ve výboru. Odstoupili předseda Ladislav Svoboda a hospodář Miloslav Mráz. Do funkce předsedy byl zvolen Bedřich Hartman a hospodářem oddílu se stal Ivo Fritz.

Divizní mistrovská soutěž byl pro Spartak velice těžká. V podzimní části 1979 po desátém kole předposlední místo s pouhými čtyřmi body vytvářely vrásky na čelech funkcionářů a byly předzvěstí těžkého období nadcházejících sezon. Ještě před ukončením divize byl vystřídán trenér Urban dvojicí bývalých roudnických hráčů – Václavem Kubíkem a Jiřím Řezníčkem. Divizní příslušnost si Spartak zachoval až po posledním zápase. „Pod Lipou“ zvítězil nad Kaučukem Kralupy 2:0 a tato porážka odsoudila k sestupu právě Kaučuk.

V červnu roku 1980, v době konání Celostátní spartakiády, byl hostem Spartaku opět USTR Bagneux a přátelský zápas sehraný na hřišti Slavoje Bezděkov skončil remízou 5:5.

⁶² MANN, M. *Jubilejní publikace k sedmdesátému výročí založení oddílu Spartaku Roudnice n. L.* Roudnice: Severografia, 1977

Výbor fotbalového svazu seznámil oddíly s připravovanou reorganizací soutěží řízených ČÚV ČSTV. Další ročník mistrovských soutěží měl mít I. českou národní ligu, dvě skupiny II. národní ligy a čtyři skupiny divize. Do nově utvořené II. ČNFL postupovala z ročníku 1980-81 ze všech čtyř skupin divizí mužstva, která se umístila na prvních čtyřech místech v tabulce. Cíl to byl lákavý, ale nad tehdejší možnosti Spartaku.

V podzimní části divize získal Spartak Roudnice 15 bodů a osmé místo znamenalo střed tabulky. Nakonec klub skončil na 13. místě.⁶³

Radostný byl sportovní úspěch zájezdu do Francie v červnu 1981, kde Spartak zvítězil nad svým hostitelem USTR Bagneux 6:4 a v dalším utkání porazil reprezentanty odborů FSGT Francie 4:1.

Zahajovací utkání divize, derby se Slavojem Litoměřice hrané „Pod lipou“ skončilo 0:0, ale pro Spartak citelně poznamenalo celý průběh soutěže. Na těžkém terénu za stálého deště byli vyloučeni 3 hráči Spartaku a jeden z hostujícího mužstva. A tak s nadějí na klidný rok sešlo v jeho úplném začátku, obavy ze sestupu skončily až po posledním kole.

Výroční členská schůze konaná 8. února 1982 byla svědkem vyhlášení závazku fotbalového oddílu o získání titulu Vzorný oddíl ČSTV II. stupně.

Světlým bodem sportovní činnosti byl opětný star odborářského mužstva USTR Bagneux z Francie v květnu 1982 v Roudnici n. L. a prohloubení přátelských styků mezi sportovci obou zemí.

Vedení a přípravu divizního mužstva na další ročník mistrovských soutěží převzal opět trenér Vl. Betka ml.

Forma hráčů se v průběhu podzimní části divize zlepšila a po jejím skončení skončil Spartak na druhém místě tabulky se stejným bodovým ziskem jako vedoucí Slavoj Litoměřice.

V říjnu 1982 vyvrcholili oslavy 75 let od založení fotbalového oddílu mistrovským zápasem s Uhelnými sklady Praha vítězstvím 2:1. Na slavnostní schůzi 24. října byla zasloužilým bývalým i současným funkcionářům a hráčům předána čestná uznání za práci a reprezentaci Spartaku Roudnice n. L.

Jarní mistrovské zápasy byly ještě úspěšnější než podzimní a po 15. kole se usadil Spartak v čele divizní tabulky a vítězně dokončil tažení za překvapivým

⁶³ MANN, M. *Jubilejní publikace k osmdesátému výročí založení oddílu Spartaku Roudnice n. L.* Roudnice: Severografia, 1987

postupem do II. české národní fotbalové ligy. Postup si Spartak zajistil již v předposledním 25. kole hraném „Pod Lipou“ se Slavií Karlovy Vary, po vítězství 4:1. V tomto zápase nastoupil Spartak v sestavě: Hořejší, Satrapa, Kubišta, Hurda, Řezníček, Pištora, Sýkora, Urban, Malý, Zavadil, Laně. V průběhu zápasu střídal brankáře S. Trnka a Zavadila Lukášek.

Nečekané vítězství v divizi a postup do II. NFL přinesl mnoho radostí, ale také starostí. Příprava na podzimní ligové zahájení byla náročná, výsledky přátelských zápasů uspokojivé. Pro hráče Spartaku byl významný start na Rošického stadionu v Praze, kde podlehl kompletní Spartě Praha 3:5. Za Spartu hráli oba roudničtí odchovanci: Zdeněk Ščasný a Vlastimil Calta. V odvetném zápase v roce 1984 v Roudnici n. L. Sparta zvítězila 7:1.

V mistrovské podzimní části se klubu podařilo první branku vstřelit až ve třetím utkání, první body získal až ve čtvrtém kole. Po celý průběh soutěže sváděl Spartak boj o udržení v soutěži s dalšími ohroženými mužstvy. Při stejném bodovém zisku 24 bodů rozhodl o sestupu Spartaku Roudnice n. L. o tři branky horší rozdíl ve skóre.

V II. národní lize za Spartak Roudnice n. L. nastupovali: Betka VI. III., Buriánek Zd., Hořejší J., Houška A., Hrubý M., Hurda P., Janek P., Kirchner J., Kubašta Zd., Laně M., Mládek J., Pištora F., Pivoňka P., Rosenkranz J., Rous P., Řezníček J., Satrapa P., Starczewski B., Sýkora J., Trnka, S., Turek ZD., Urban Ml., Zavadil M., Zivčák L.

V další sezoně klubu nebyla zapsána do historie žádná významná událost. V létě 1985 se hráli na hřišti „Pod Lipou“ utkání internacionálové ČSSR se Spartakem. V zápase zvítězil soupeř 5:2. Internacionálové nastoupili v sestavě: Viktor, Vojta, Macela, Smolík, Jelínek, Geleta, Panenka, Ztratil, Veselý F., Masopust, Knebert.⁶⁴

V září 1985 předvedl trenér Masopust do Roudnice n. L. reprezentanty ČSSR, kteří se připravovali na utkání s Portugalskem. Utkání prokázalo, že obranná hra Spartaku nebyla na potřebné výši, reprezentanti uštědřili domácím nejtěžší porážku v historii a to 1:20. Reprezentanti nastoupili ve složení: Mikloško, Hašek, Chovanec, Straka, Ondra, Chaloupka, Berger, K. Kula, Vízek, Griga, Mičinec. Střídali: v brance Boravička, Novák J., Pelc a Lauda.

Nevyrovnané výkony hráčů v divizním ročníku 1985-86 vyvolávaly vrásky na čele trenéra i funkcionářů, a tak pro zachování divizní příslušnosti i pro další ročník

⁶⁴ MANN, M. *Jubilejní publikace k osmdesátému výročí založení oddílu Spartaku Roudnice n. L.* Roudnice: Severografia, 1987

rozhodla nerozhodná hra Spartaku se Slavií Karlovy Vary 1:1, vybojovaná v posledním kole na hřišti soupeře.

Na jaře 1986 sehrál Spartak řadu zajímavých přátelských utkání. Pod Lipou zvítězila Zbrojovka Brno 3:2, Slavia Praha 6:3, Sklo Union Teplice 4:0.

Po několikaleté přestávce hrál Spartak také mezinárodní utkání. Zvítězil nad mužstvem Armádního sportovního klubu Sovětské armády 4:3 a v Brňaněch nad Motorem Penning z NDR s výsledkem 3:2.

Před podzimní částí roku 1986 zaznamenal Spartak nečekaný, ale o to příjemnější úspěch v Českém poháru. Po vítězstvích nad druholigovými mužstvy Agro Kolín a Sepap Štětí vždy s výsledkem 1:0 se stal postup do III. kola největším úspěchem v této soutěži. III. kolo přivedlo na hřiště „Pod Lipou“ Slavii Praha, ta v úplné ligové sestavě s reprezentanty L. Kubíkem, I. Knoflíčkem a K. Jarolímem zvítězila 11:0 před 2000 diváky.⁶⁵

6.5. Období po osmdesátém výročí založení klubu

V jubilejním roce (1987) 80. výročí se Spartak po ne moc uspokoivém začátku umístil na 5. místě divize. Oslavy založení klubu vyvrcholily na stadionu „Pod Lipou“. Po slavnostním zasedání byl sehrán přátelský zápas se Spartakem Hradec Králové, který byl veden Bedřichem Šonkou, odchovancem Roudnice n. L.

Pětileté období 1988 – 1992 značně ovlivňovalo dění ve státě i sportu a výrazným způsobem zasáhlo do dalšího vývoje fotbalu v ČSR i v samotném Spartaku Roudnice. Politické změny po listopadu 1989 daly možnost rozhodování o tom, jakou cestu si jednotlivé kuby zvolí pro dosažení, co nejlepších sportovních výsledků.

Prvním počinem svobody bylo rozhodnutí výboru k návratu ke svému historickému názvu. A tak 15. května 1990 byl na Českomoravském fotbalovém svazu v Praze po 42 letech opět zaregistrován Sportovní Klub Roudnice n. L.

V tomto časovém období si vedli fotbalisté v divizní soutěži tak, že v jednotlivých ročnících končili vesměs uprostřed tabulky střídavě na 6. - 10. místě.

Dobře si fotbalisté Roudnice vedli v mezinárodních zápasech. „Pod Lipou“

⁶⁵ MANN, M. *Jubilejní publikace k osmdesátému výročí založení oddílu Spartaku Roudnice n. L.* Roudnice: Severografia, 1987

hostili v roce 1990 olympijské mužstvo Indonésie, vedené českým trenérem Josefem Masopustem. Utkání skončilo vítězstvím Roudnice 1:0.

K podstatným změnám došlo ve vedení klubu před zahájením jarních odvetných zápasů divize v roce 1992. Ze třináctičlenného výboru odstoupilo 10 členů a na valné hromadě 28. ledna byl zvolen nový výbor, který za předsedu zvolil Miroslava Křivánka. Ten do funkce trenéra získal odchovance Roudnice Zdenka Ščasného, který se po několikaletém působení jako hráč a trenér na Kypru vrátil do Roudnice n. L. a v červenci 1992 převzal jako hrající trenér přípravu mužstva.

Po odehraném divizním ročníku 1991 - 1992, ve kterém SKR skončil na šestém místě, došlo po administrativních jednáních výboru SKR s funkcionáři Viktorie Žižkov k dohodě, že Viktorie přenechá své místo v české fotbalové lize mužstvu SKR, protože si koupila postup do II. ligy od mužstva Slušovic, které na provoz v této soutěži neměly finanční prostředky. SKR se měl Viktorii Žižkov revanšovat tím, že poskytne hrací plochy a ubytovací kapacity při její krátko i dlouhodobých soustředěních.⁶⁶

Ligový ročník 1992 - 1993 začal hrát SKR se stejným hráčským kádrem, kterým dohrál divizi. Spolu s hrajícím trenérem Z. Ščasným se do SKR vrátil i Vlastimil Calta. Průběh tohoto ročníku ČFL nebyl pro SKR snadný, ale konečná 14. příčka tabulky zajistila Roudnici ČFL i pro další ročník.

Druhý rok působení SKR v ČFL byl nejúspěšnějším vystoupením v této soutěži. Výbor klubu získal profesionální licenci, která umožnila uzavřít s hráči profesionální smlouvy a nastala možnost získat hotové hráče z jiných klubů, kteří by pro SKR zajistili klidný průběh soutěže. Příchod velkého počtu profesionálních hráčů a nemožnost některých kmenových hráčů SKR podepsat s výborem profesionální smlouvu, ať už z pracovních nebo výkonnostních důvodů, měl za důsledek, že roudničtí odchovanci museli odejít do jiných klubů.

Silně posílený SKR měl 18 profesionálních hráčů. Po celou dobu soutěže patřil ke kandidátům k postupu do II. ligy a konečné 4. místo bylo vůbec nejlepším umístěním v mistrovských soutěžích. Významným mezinárodním utkáním byl start ligového CSKA Moskva, který zvítězil 4:0 (0:0)

Na počátku roku 1995 nastala ve vedení mužstva podstatná změna. Po skončení podzimní části ČFL, kdy obsadil klub sedmé místo, odešel od mužstva úspěšný trenér

⁶⁶ MANN, M. *Jubilejní almanach vydaný u příležitosti stého výročí založení SK Roudnice n. L.* Praha: Printactive, 2010

Z. Ščasný.

Nedobrá finanční situace v SKR po podzimní části soutěže byla důvodem k výprodeji hráčů. Konečné umístění po skončení ČFL na stejném sedmém místě bylo po těžkostech v jarní části ještě úspěchem.

Veškerá snaha zachránit pro SKR soutěž ČFL byla neúspěšná. Za celou jarní část získal SKR pouhých 5 bodů, a tak poslední místo rozhodlo o sestupu do divize.

Se skončením soutěžního ročníku skončilo také hostování hráčů, kteří se vrátili do svých mateřských klubů, a tak v SKR zůstali pouze čtyři kmenoví hráči. Na hrací komisi ČMFS v Praze byla současným výborem podána přihláška do příštího ročníku divize. Situace v SKR byla vážná již od jara 1996, výbor již nepracoval jako celek. Na popud členstva byla svolána mimořádná valná hromada, která na svém jednání 27. července 1996 zvolila nový devítičlenný výbor. Funkce předsedy byla nahrazena tříčlenným vedením, které rozhodovalo o postupu, jak uvést klub do činnosti. Po jednání s trenérem dorostu B. Starczewskim, bylo rozhodnuto, že s dorostenci přejde jako trenér k diviznímu mužstvu. A tak v divizi začal hrát SKR se 17-ti a 18-ti letými dorostenci. Tuto nelehkou fotbalovou zkoušku zvládl mladý tým dobře a uhájil divizní příslušnost i pro další sezonu.⁶⁷

V průběhu dalšího ročníku divize získal SKR zpět své odchovance. Klub skončil v letech 1997 - 1998 na konečném osmém místě.

Valná hromada 1. října 1998 zvolila nový výbor SKR, který do svého čela, do funkce předsedy představil Zdenka Adelta. Na schůzi konané 20. července 1999 vyslovilo vedení souhlas se vstupem do vznikající společnosti Fotbalový areál Pod Lipou, s. r. o., která ve spolupráci se svými partnery měla ulehčit SKR při zajišťování provozních prostředků na činnost všech mužstev.

Dne 20. července 2000 byla svolána valná hromada, na které byl zvolen nový výbor klubu, a do čela byl zvolen předseda JUDr. Václav Vohánka.

V červnu roku 2002 proběhly oslavy 95. výročí založení SKR, které byly završeny přátelským utkáním s příslušníkem I. ligy Bohemians Praha, utkání skončilo vysokým vítězstvím Bohemians 8:2 (4:0).

Po prvním mistrovském zápase v létě 2002 přišla velká živelná pohroma v podobě pětisetleté velké vody, zaplavila všechna hřiště SKR. Na hlavním hřišti sahala

⁶⁷ MANN, M. *Jubilejní almanach vydáný u příležitosti stého výročí založení SK Roudnice n. L.* Praha: Printactive, 2010

do výše čtyř metrů a zcela zaplavila přízemí provozní budovy do výše prvního patra. Materiální škody byly vyčísleny na 6,5 milionu korun.

ČMFS odložil pokračování soutěže o 14 dní. Příprava na domácím hřišti byla znemožněna, ale projevila se solidarita klubů v okrese, když oddíly SK Bezděkov, FK Litoměřice i Sepap Štětí nabídly SKR bezplatné využívání jejich hřišť pro tréninky i zápasy.

První dva domácí zápasy byly sehrány na hřišti Bezděkova a tam bylo také sehráno třetí kolo Českého poháru s ligovým FK Jablonec, který postoupil po výhře 4:0 (2:0). Další čtyři podzimní mistrovské zápasy byly sehrány v Litoměřicích.

V dalším roce bylo hlavním úkolem výboru SKR vyvinout úsilí o nápravu škod po velké povodni, provést zateplení provozní budovy, výměnu nových oken, nově vybavit ubytovací pokoje včetně sociálního zařízení, zajistit dostavbu budovy o plynovou kotelnu a restaurační zařízení.

Zahájení provozu obnovené provozní budovy na hřišti bylo využito k uspořádání valné hromady SKR, který 3. srpna 2004 zvolila nový sedmičlenný výbor.

Přes veškerou snahu uspět a zachránit pro SKR divizi, nestačilo ani vítězné zakončení doma s SK Rakovník v poměru 4:1 (3:1). A tak 14. místo v tabulce, celkových 35 bodů rozhodlo o tom, že po 36. ročnících divize od soutěžního ročníku 1969 – 1970, se SKR rozloučil s divizní příslušností a sestoupil do krajského přeboru.

Významným počinem pro SKR bylo vybudování hřiště s umělým povrchem, který byl položen na stávajícím škvárovém hřišti. První zápas se slavnostním zahájením byl sehrán 11. prosince 2005 a SKR v něm přivítal internacionály a ligové hráče ČSSR. Využil výhodu mládí a větší pohyblivosti k vítězství 2:0 (0:0).⁶⁸

V roce 100. výročí založení SK Roudnice n. L., klub hrál krajský přebor. Od roku 2007 nejsou k dispozici podklady.

⁶⁸ MANN, M. *Jubilejní almanach vydáný u příležitosti stého výročí založení SK Roudnice n. L.* Praha: Printactive, 2010

7. SK Bezděkov (1912)

První základy k založení kluby byly dány na dvoře roudnického cukrovaru. Podnět k tomu dal Václav Macas, syn ředitele cukrovaru, který kopanou hrál již ve Sportovním Klubu Roudnice. Jako student nesměl kopanou hrát, proto se věnoval své zálibě doma na dvoře cukrovaru, kde zkoušel své fotbalové vlohly a kde měl chápavé učedníky bratry Aloise a Františka Miňovských, se kterými kopal na vrata řepníku, jež představovala branku. Novou hrou byli přilákáni jejich další kamarádi, Ladislav a Václav Smetanovi, František Šnábl, Miroslav Zelenka, Karel Müller, František Šulc, Václav Švec, Jaroslav Hegr, Václav Slavík, Jaroslav Čížek, Jaroslav Sailer, Ladislav Odstrčil, Václav Bláha, Václav Pospíšil, Vladislav Hoffman, Ladislav Vais, Jaroslav Proft, Josef Čulík a Ferdinand Pšenička. Těmto všem byl brzy prostorný cukrovarský dvůr malý. Ze začátku chodili hrát do Kotlinky v Uličkách, vedle trati místní dráhy na tzv. „Helena plac“, a potom došlo k založení kroužku, neboť chtěli své síly změřit i s jinými soupeři.

V roce 1912 došlo k založení kroužku, jehož prvním předsedou byl Antonín Miňovský st. Prvním pokladníkem byl F. Šnábl, jednatelem L. Hoffman, po němž převzal funkci ředitel firmy Meva L. Odstrčil, který tuto funkci zastával až do roku 1914.

V květnu podal kroužek své první stanovy k schválení k okresnímu hejtmanství a bylo mu úředně povoleno provozování sportu. Velké boje byly svedeny o pojmenování klubu. Jedni chtěli, aby se jmenoval Sparta, jiní zase Slavia nebo Čechie a nakonec byl klub na popud předsedy A. Miňovského pojmenován S. K. Bezděkov.⁶⁹

Nyní nastala pro mladé hráče vážná doba, neboť bylo třeba přemýšlet o hmotných potřebách nově založeného klubu. Každý se snažil co nejvíce prospět společné věci. Klub nikdy příliš neoplýval hmotnými statky a veřejnost posuzovala jeho činnost nepříznivě. Ale mezi hráči vládly velmi přátelské vztahy. Na zápasy se mnohdy chodilo i tři hodiny pěšky a většina hráčů hrála ve vlastní obuvi a mnozí dostali doma nečekanou odměnu za utrženou špičku či podpatek od „nedělských“ bot.

První zápas v historii klubu byl sehrán podle jedné verze na hřišti „U Libuše“ s jedenáctkou starých pánů s výsledkem 3:1 pro Bezděkov. Podle druhé se nejprve hrálo

⁶⁹ ŠTUDENT, Z. *100. let Roudnické sportovní slávy a úspěchů 1868 – 1968* Roudnice: Severografia, 1968 (str. 69)

na „Starém hřišti“ proti SK Blesk, kde klub dostal prý tenkrát skoro dvacet branek. Zápas byl pravděpodobně hrán v sestavě: Šnábl, Macas, Müller, Miňovský Alois a Antonín, Heger, Smetana, Odstrčil, Bláha, Zelenka, Šulc.

První hřiště, na kterém se hrály zápasy, bylo u Labe pod lihovarem. Toto hřiště však svou malou rozlohou nevyhovovalo, proto se hrálo později na hřišti Spolku pro pěstování mládeže (Staré hřiště). Bylo to místo hodně vzdálené od Bezděkova. Rekvizity se tam musely na každý zápas i trénink dovážet. Přesto však málokterý z hráčů chyběl.

Příchodem první světové války byla přerušena veškerá činnost. Teprve uzavření míru dalo klubu nové podmínky. Řady předválečných členů byly ochuzeny o některé jedince, kteří se z války již nevrátili.⁷⁰

1919 – 1939

Na jaře roku 1929 svolal předseda první poválečnou valnou hromadu. Do čela kluby byl znovu postaven A. Miňovský, jednatelem se stal Ladislav Hoffman, sekretářem B. Polívka a pokladníkem M. Zelenka.

Zápasy se hrály většinou na cizích hřištích nebo pod lihovarem. Na „Starém hřišti“ hrála totiž v poválečných letech SK Roudnice.

V roce 1921 se podařilo opět pronajmout „Staré hřiště“, jehož vadou byla velká vzdálenost od Bezděkova. Bylo paradoxní, že měl SK Bezděkov „své“ hřiště na opačném konci města, kde mimo jiné vyrostl také tábor největších rivalů, SK Roudnice. V roce 1922 byl novým sekretářem zvolen Jaroslav Čejka.

V roce 1923 došlo k další změně ve výboru, kdy jednatele L. Hoffmana nahradil V. Masopust. V tomto roce se stal klub členem Československé Asociace Footballové a byl zařazen do IV. třídy Středočeské župy. Za tento rok bylo sehráno 13 zápasů, z nichž 5 bylo vítězných, 7 prohraných a jeden nerozhodný, skóre 22:27. V mužstvu se vystříдалo celkem 23 hráčů. Nejúspěšnějším hráčem byl A. Satrapa.

V dalším roce (1924) začal hrát klub mistrovské zápasy. Vzhledem k tomu, že v oddělení, do kterého byl zařazen SK Bezděkov, byly většinou pražské a kladenské kluby, kterým se muselo při mistrovských zápasech vyplácet vysoké cestovné, musel některá utkání odříct, aby se klub nedostal do finanční tísně, která mohla ohrozit jeho

⁷⁰ SK Bezděkov, *Pohled do stoleté historie klubu 1912 – 2012*, Bezděkov 2012

existenci. V mistrovské soutěži se klub tudíž v tomto roce neumístil.

Rok 1925 byl pro klub rokem mnoha změn. Dosavadní dlouholetý předseda A. Miňovský byl za zásluhy zvolen jeho čestným předsedou. Funkci po něm převzal B. Polívka.

Nájem „Starého hřiště“ nebyl již obnoven, a tak byly první jarní zápasy odehrány na hřišti SK Roudnice „Pod Lipou“. V létě se podařilo získat vhodné hřiště na Bezděkové, na pozemku zrušené továrny p. Hoffmana na rohu ulice Jeronýmovi a Hochmanovi. Členové si pozemek sami urovnali, zbavili kamení, postavili branky, bariéry a zařídili kabiny na převlékání v blízkém hostinci „Na Krásné Vyhlídce“, jehož nájemce F. Šulc byl zakládajícím členem klubu. Do té doby byla klubová místnost v hostinci „U Čulíků“, jehož majitel byl rovněž jeden ze zakládajících členů.

V roce 1926 si hráči rychle zvykli na nové hřiště, a protože měli více příležitostí k trénování, stoupala jejich výkonnost. Mužstvo nastupovalo nejčastěji ve složení: Mach, Šolc, Kejř, Kindl, Chmelař, Rámeš, Svoboda, Langr, Sailer, Herold, Jeřábek.

Těžkou ránu však utrpěl klub 26. Července, kdy zemřel zakladatel klubu F. Miňovský.

Vedle kopané se začala také hrát dámská házená. Bohužel činnost tohoto odboru měla jen krátké trvání.

Rok 1928 byl jedním z nejúspěšnějších za dobu trvání klubu. Předsedou byl zvolen Jindřich Langweil. Bylo sehráno celkem 34 zápasů, z nichž 24 bylo vítězných, 8 prohraných a dva nerozhodné, skóre 130:60. Z toho mistrovských utkání 41:13. Mužstvo se umístilo na čtvrtém místě a kvalifikovalo se tím do III. třídy.

V roce 1929 mužstvo hrálo III. třídu Středočeské župy a pouze brankový poměr jej připravil o postup do II. třídy. Soupeřem Bezděkova byly mužstva: SK Úředníků Karlín, Slavoj Slaný, Viktorie Strašnice, Sparta Vinohrady, SK Praha II., SKEP Praha, Sparta Dejvice, SK Pchery, Slavoj Mikovice.

K největším úspěchům, kterých kdy klub docílil, bylo vítězství nad mistrem Podbrdské župy SK Hořovicemi 4:2 (0:1), a to na jeho hřišti.

Rok 1930 nebyl pro klub příliš příznivý. Pro nedostatek hráčů bylo přijato 5 hráčů z SK Roudnice, kteří byli dobrými fotbalisty, ale projevil se u nich nedostatek zájmu pro klub. To mělo za následek sestup do IV. třídy.

Roku 1931 mužstvo opět podávalo slabé výkony, a jen díky tomu, že hrálo v nejnižší třídě, nemohlo již dále sestoupit. V tomto roce však byli Středočeskou župou fotbalovou odměněni bývalí hráči a činovníci čestnými diplomy a odznaky. Radost z

uznání práce členů Bezděkova však byla pokažena úmrtím zasloužilého člena klubu, prvního předsedy a čestného předsedy Antonína Miňovského.

Rok 1932 byl rokem oslav dvacet let trvání klubu, završeným 26. září jubilejní valnou hromadou, které byl i mimo jiné přítomen starosta města Antonín Broft a předseda Středočeské župy fotbalové pan Fanta. Po sportovní stránce se mužstvu dařilo jen se střídavými úspěchy.

Mistrovských utkání bylo 12, z nichž 8 bylo vítězných, 4 prohrané a skóre 42:27, což by za normálních okolností k postupu nestačilo, ale došlo k rozšíření soutěží a klub byl zařazen do III. třídy.

Roku 1933 měl přijít do dražby pozemek, na kterém se až dosud hrálo. Vedení klubu se staralo o získání nového pozemku pro hřiště. Již v předešlém roce žádal klub po obci přidělení pozemku v „Nazaretě“. Ke zřízení hřiště však nedošlo pro nepochopení některých členů obecního zastupitelstva. Bylo také jednáno o příspěvku na nájemném nového hřiště s pivovarem Hornobeřkovickým, který byl dodavatelem piva do hostince „Na Krásné Vyhlídce“. Správa pivovaru však bezděkovský význam podceňovala a proto se ani příliš nesnažila vyjít klubu vstříc. Roudnický pivovar si byl více vědom důležitosti klubu pro něj samotný a nabídl některý z pozemků patřících ke dvoru Kalešov.

Naproti tomu bohušovický pivovar, resp. jeho největší akcionář, nabídl pozemek vhodnější. Bylo to těžké rozhodování, neboť změnou hřiště se rozuměla i změna klubové místnosti a nikdo se nechtěl rozhodnout pro opuštění „Krásné Vyhlídky“, neboť její nájemce F. Šulc byl zakládajícím, čestným členem a mnohokrát prokázal klubu neocenitelné služby. Přesto však nezbylo nic jiného, než aby se zájmy jednotlivce obětovali pro lepší budoucnost klubu.

Klub měl 4 družstva, 2 mužstva dospělých, dorost a žáky. V mistrovství bylo docíleno 9 bodů, které však nestačily k udržení ve III. třídě. Klubu však přálo štěstí a jako v předchozím roce došlo k reorganizaci mistrovství. Zřízením divizí a hlavně zrušením IV. a V. třídy nejen že klub nesestoupil, ale dokonce byl pro příští sezonu zařazen do II. třídy Středočeské župy fotbalové.

Rok 1934 vnesl do klubu nový život. Bylo znovu navázáno jednání s bohušovickým pivovarem o pronajmutí pozemku vedle bezděkovské sladovny. Ještě před začátkem sezony bylo docíleno dohody s majitelem pozemku Ferdinandem Zd. Lobkowiczem, vlastníkem bílinského panství. Za to, že bylo hřiště získáno včas, bylo nutné poděkovat Václavu Slavíkovi a Karlu Krejzovi, kteří byli v době vyjednávání stále na cestách,

bereme-li v úvahu že tým zanedbávali své živnosti.

Hned z jara se začalo s úpravou hrací plochy, neboť pozemek nebyl v původním stavu způsobilý ke hraní zápasu. Velkou zásluhu na všem měl V. Švec, který se nejvíce přičinil o to, že bylo hřiště upraveno a oploceno na I. mistrovský zápas.

Městská roudnická rada poslala na nouzovou práci po několik dnů své 4 nezaměstnané a bohušovický pivovar dal zdarma k dispozici své nákladní auta k dovozu prken na plot a škváry na posypání hřiště.

První zápas hraný na novém hřišti byl mistrovský zápas proti SK Roztoky dne 29. dubna 1934. Zápas byl pro klub vítězný (3:1) a sestava byla: Rejman, Čáp, Vocásek, Kindl, Hádek, Neumann, Feifrlík, Slavík, Hromas, Fišera, Vopelák. První branku na novém hřišti dal K. Slavík, další přidali Fišera a Feifrlík.

Slavnostní otevření hřiště se konalo dne 20. května pod protektorátem Středočeské župy fotbalové a centrálního ředitelství panství Ferdinanda Zd. Lobkowicze v Bílině. Středočeská župa vyslal své mužstvo reprezentované hráči SK Roudnice, kteří zvítězili nad Bezděkovem 5:1 (2:0).

V mistrovské soutěži II. třídy Středočeské župy bylo sehráno 9 zápasů, v nichž bylo docíleno 9 bodů. Klub se umístil na pátém místě. Všechny schůze byly konány v nové spolkové místnosti u Svobodů „Na Písku“, neboť byl klub vázán nájemní smlouvou na hostinec odebírající bohušovické pivo.

Rozhodnutím valné hromady 1935 byl zvolen čestným předsedou klubu dosavadní čestný člen a bývalý dlouholetý předseda Bohumil Polívka.⁷¹

Rok 1936 byl v historii klubu snad nejnepříznivější. Jediný rok, který se dá přirovnat, byl 1931, kdy klubu hrozilo rozpadnutí a pouze vytrvalostí a houževnatostí několika členů, kteří uchránili klub před rozvratem.

Již valná hromada, která pobíhala 26. ledna v hostinci u Svobodů, byla neobyčejně rušná. Poprvé za 24 let trvání klubu byly na valné hromadě předloženy dvě kandidátky. Došlo k dohodě a poté byl zvolen následující výbor: předseda Karel Krejza, I. místopředseda Karel Neumann, II. místopředseda Karel Stein, jednatel Zdeněk Zeis, pokladník Hádek Karel, sekretář Stanislav Klouda, náčelník Václav Slavík, kabinář Jaroslav Švec ml., správce hřiště Karel Rámeš, vedoucí žáků Švec Jaroslav ml., archivář Josef Slavík a revizoři účtů Albína Svobodová a Arnošt Satrapa.

⁷¹ SK Bezděkov, *Pohled do stoleté historie klubu 1912 – 2012*, Bezděkov 2012

Dne 14. května podal SK Bezděkov přihlášku k československé Asociaci Footballové, neboť tato z úřední moci rozpustila Středočeskou župu a všechny její kluby byly povinny podat nové přihlášky.

Dne 16. června se vzdal své funkce první místopředseda Karel Stein. Odůvodněním bylo to, že nebude-li ve výboru, bude mít klub lepší pozici v ústředí, kde je na jednom z vedoucích míst Ing. C. Rilich, který byl osobním nepřitelem Steina. Na jeho místo byl zvolen Jaroslav Jeřábek.

Po stránce sportovní si vedl klub dobře pouze v jarní části, kdy v mistrovství získal 11 bodů a už se zdálo že konečně v 25. roce trvání, se klub dostane do I.B třídy. Ale tradiční smůla s posledním zápasem ve Velvarech tyto naděje zmařila, neboť se s dvaceti body hráči Bezděkova umístili na třetím místě.

S velkými nadějemi vstoupili hráči do nového ročníku mistrovství (1936-1937). V podzimní části přicházelo jedno zklamání za druhým. Např. narukovali na vojnu 4 hráči prvního mužstva, shodou okolností všichni útočníci. Byli to Bílek, Vopat, Fišera a Zubr. Bez těchto hráčů neuměl náhradní útok v mistrovských zápasech střelit branku a tak většinu zápasů klub prohrál.

Ve schůzi dne 8. prosince bylo poprvé v historii rozhodnuto na návrh p. Krejzy, zřídit přes zimní období na hřišti kluziště. Díky vzácnému pochopení městské roudnické rady, p. J. Gabriela, ředitele hospodářství pana továrníka Jindřich Langweila a bezděkovských hasičů, byl uskutečněn tento návrh, který se mnohým zdál neuskutečnitelný. Městská rada města Roudnice vyšla vstříc povolením odběru 150 m³ vody bezplatně a 150 m³ za sníženou cenu. Za celou sezonu se však spotřebovalo pouze 90 m³ vody. Pan Jaroslav Gabriel, jako ředitel hosp. družstva, klubu značně pomohl tím, že povolil odběr vody přes vodoměr sladovny a odběr el. proudu k osvětlení hřiště rovněž přes počítadlo sladovny. Bývalý předseda J. Langweil zapůjčil tovární hasičské hadice. Veškerou související práci s tímto kluzištěm obstarávali členové s pomocí bezděkovských hasičů, kteří jim svými zkušenostmi byli nápomocni, hlavně při manipulacemi s hadicemi. Bohužel nebyla příroda nějak nápomocná, neboť bylo počasí stále podzimní než zimní a tak se provoz kluziště zahájil až 16. ledna 1937 a bruslilo se jen do 4. února.

Přestože kluziště vydrželo jen necelé tři týdny, byl finanční úspěch nečekaný a mimo práce, kterou zastali sami členové, nebyla téměř žádná režie.⁷²

⁷² SK Bezděkov, *Pohled do stoleté historie klubu 1912 – 2012*, Bezděkov 2012

Rok 1937 byl pro SK Bezděkov zvláště významným, neboť v něm dovršil 25 let svého trvání. Řádná valná hromada 31. ledna 1937 v klubové místnosti u Svobodů dal svým klidným a důstojným průběhem naději v lepší budoucnost klubu. Jako delegát Středočeské župy fotbalové se jí zúčastnil p. Kubík z Olympie VII., který vyslovil klubu uznání za jeho dlouholetou sportovní činnost.

Město Roudnice nad Labem, které chápalo význam sportu pro brannost národa a ve snaze prospět roudnickému sportu, darovala putovní pohár města Roudnice, o který byly svedeny boje na hřišti SK Roudnice „Pod Lipou“. SK Bezděkov byl favoritem turnaje, ale hned v prvním zápase prohrál s SK Roudnici 1:0. V dalším zápase porazil Slavoj 2:1. Díky lepšímu poměru branek uhájil SK Bezděkov třetí místo.

V březnu byla likvidována trpná záležitost dluhu za oplocení hřiště z roku 1934 v obnosu 1700Kčs, pro firmu Beran Bezděkov. Úplné zaplacení bylo umožněno díky benevolenci manželů Kovačikových, majitelů firmy Beran, kteří dlužný obnos snížili na 950 Kč.

Po roce 1937 je další dění klubu zaznamenáváno jen útržkovitě.

1939 – 1945

Počátkem roku 1940 byl pozván na Městský úřad tehdejší předseda Karel Neumann. Na jednání byli přítomni i ostatní zástupci ostatních klubů. Všem bylo oznámeno, že v případě je – li v klubu jen jeden člen německé národnosti, musí být zápisy ze schůzí pořizovány v německo-českém znění. Při nastupování i odchodu ze hřiště všichni museli zdravit ochozy zdviženou paží.

Až do konce války hrál klub se střídavými úspěchy II. třídu. Tíživá finanční situace přinutila klub, aby část hřiště pronajal panu Bumbovi, který si na ni postavil tesařskou dílnu. Za jeho přispění byla možnost postavit nové, dřevěné kabiny.

Dne 29. srpna 1942 byla oslava 30. výročí založení klubu, za městský úřad byl přítomen JUDr. Řezáč.

Z válečného období byl nejúspěšnější rok 1943. V mistrovské soutěži obsadil klub třetí místo. V témže roce se hrál Středočeský pohár, v němž dosáhli hráči Bezděkova dobrých úspěchů. V prvním kole vítězí nad SK Libotenice 5:1, v druhém nad FK Slavoj Roudnice 5:2, ve třetím nad SK Dobříň 2:1. Ve čtvrtém kole naráží na IA mužstvo SK Roudnice. Nečekaně poráží Bezděkov SK Roudnici 7:3, přestože v poločase prohrával ještě 2:3. Na utkání se přišlo podívat 1800 diváků.

V letech 1945 – 1946 hraje klub II. třídu. V jubilejním roce 1947, kdy se oslavovalo 35. výročí založení klubu, se vybojoval postu do I. B třídy, kde se hraje i v roce 1948.

V roce 1949 dochází v celém československém fotbale k reorganizacím. SK Bezděkov byl zařazen do Ústeckého kraje, který sdružoval 329 klubů, z nichž 24 bylo zařazeno do II. třídy (mezi nimi se nacházel i SK Bezděkov). Až do roku 1960 hraje klub II. třídu Ústeckého kraje.

V roce 1960 dochází k další reorganizaci. Názvy tříd se mění a dostávají název krajský nebo okresní přebor. Bezděkov byl zařazen do okresního přeboru. V podzimní části mělo mužstvo velmi slabou výkonnost, a tak ve druhé části soutěže se neubráníl sestupu. Již začátek nového ročníku III. třídy nasvědčoval, že klub v této soutěži dlouho nevydrží, což se také potvrdilo a po roce účinkování si opět vybojoval postup do okresního přeboru.

Postup byl příjemným zpestřením nadcházejících oslav 50. výročí založení klubu, které se konaly ve dnech 22. a 23. září 1962. Úspěch, kterého bylo dosaženo, podnítil výbor, který se rozhodl vybudovat na svém hřišti nové zděné kabiny s bytovou jednotkou pro správce hřiště. Největší zásluhy na výstavbě kabin měli p. Václav Chmelař a p. Karel Hádek. Ale nesmíme opomenout ani další: Karel Kekule, Václav Hádek, Jaroslav Herold st., Miroslav Brůna, Miloslav Arazim, Miroslav Slánský, František, Josef a Antonín Patlejchovi, Zdeněk Klap, Václav Švec, Karel a Vilém Blažejovi, Jiří Pražan, Jiří Prošek a další.

V roce 1970 byla navázána spolupráce s místní pobočkou Sparta Klubu. Za její pomoci se dosáhlo toho, že se na bezděkovském hřišti, poprvé v severních Čechách hraje I. liga dívčí kopané. Utkání mezi Spartou a Chotěboří tehdy přihlíželo 2000 diváků. V dalším roce se opět hraje utkání mezi Spartou a Budějovicemi, za stejného diváckého zájmu, se kterým byl sledován i zápas I. mužstva s jedenáctkou Internacionálu Sparty Praha.

Za přispění Sparta Klubu byl uskutečněn zájezd žáků Bezděkova do Prahy, kde si mohli prohlédnout celý areál Sparty a především síň slávy.

V dalších letech klub postupně ztrácí pozice, kterých v minulosti dosáhl. V době oslav 70. výročí založení klubu se hraje III. třída.

V roce 1983 byla další reorganizace a klub byl zařazen do okresního přeboru, ve kterém se střídavými úspěchy vydržel až do roku 1994.

Do dění v celé československé republice i do činnosti klubu zasáhla v roce 1989

sametová revoluce. Po M. Müllerovi z výboru odstoupili zasloužení členové a funkcionáři, p. K. Levora, V. Kozel a M. Arazim.

A tak v září v roce 1990 byl zvolen nový výbor v čele s předsedou Pavlem Krejčím, místopředsedou Milošem Hostákem, sekretářem V. Procházkou, Hospodářem. J. Humpolákem, matrikářem J. Arazimem a členy J. Hrstkou a P. Štrosem.

V roce 1992, v roce kdy se slaví 80. výročí, měl klub téměř 200 členů. V průběhu roku byla provedena řada změn v areálu hřiště, nátěr oplocení a laviček. K velmi důležitým okamžikům tohoto roku patřila skutečnost, že se konečně podařilo vrátit klubu opět jeho původní název Sportovní Klub Bezděkov.

I. mužstvo pod vedením Jaroslava Betky obsadilo v ročníku 1991 – 1992 třetí místo v okresního přeboru. V tomto roce v rámci oslav sehrálo IA mužstvo historicky první mezinárodní utkání s anglickým celkem FC London Saints a zvítězilo 6:4.

Rok 1993 se nesl v nesplnění nadějí na postup do vyšších soutěží jak u dorostu, tak u I. mužstva.

Když postup unikl, bylo nutné do nového ročníku přeboru mužstvo posílit, a to díky vznikající spolupráci s SK Roudnice. Na přestup přišli Jiří Řezníček, Jiří Havliš a na hostování Tomáš Lauko a Petr Voplatek. V průběhu soutěže ještě J. Platil, M. Laně a S. Rychlý.

Rok 1994 přinesl to, na co bezděkovský fotbal čekal víc jak 10 let. Po několika neúspěšných pokusech o postup do I. B třídy Ústeckého kraje, se to nakonec přece jen podařilo.

Rok 1997 byl rokem, kdy klub oslavil své 85. výročí od založení. K tomuto výročí byla pořádána řada akcí, z nichž nejúspěšnější byl turnaj pro dospělé, Memoriál Pavla Křejiho a Jaroslava Betky. Ale již několikrát v historii klubu, tak i tentokrát se bohužel tento významný rok neobešel bez konfliktů mezi nově založeným Fanklubem a vedením klubu. Poslední kapkou pro zahájení kampaně proti předsedovi Miloši Hostákovi, byl nepodařený turnaj pro dospělé, těsně před zahájením nového ročníku I. B třídy, zejména proto, že se nepodařilo zajistit posekání trávy nejen na hřišti, ale i v jeho okolí, což bylo velmi kritizováno ze strany fanoušků a členům výboru bylo doporučováno, aby předseda odstoupil.

V roce 1998 byl po problémech v předešlém roce zvolen nový výbor, v jehož čele stanul Antonín Job. Místopředsedou byl zvolen Milan Andres, hospodářem Hana Andresová, jednatelem Jiří Arazim a členy výboru: Luboš Balcar, Pavel Hrstka, Martin Laně, Pavel a Petr Štrocovi, Petr Satrapa, Pavel Týma a Vladimír Wollenheit.

Kromě běžných starostí s chodem klubu, byl hlavním problémem stav motorové sekačky, který byl mimo jiné příčinou loňského hašteření mezi Fanklubem a výborem. Na novou nebyly peníze a tak se sekání zajišťovalo různými způsoby. Zapůjčením sekačky ze Zinkovny, od SK Židovice, nebo firmou Veselka. K tomu se přidal další problém, když se zjistilo, že přejmenováním klubu ze Slavoje na SK Bezděkov se zapomělo na převedení majetku na nového vlastníka, což se na konci roku podařilo zajistit.

I. mužstvo patřilo již ke stálým účastníkům I. B třídy a po skončeném ročníku se umístilo na čtvrtém místě.⁷³

Rok 2000 patřil po sportovní stránce zejména díky postupu I. mužstva do I. A třídy v historii klubu k těm úspěšnějším. Do prvního roku nového tisíciletí vstoupil SK se stejnými problémy jako v letech předchozích. Stále trpěl nedostatkem finančních prostředků, sekačka byla stále nefunkční a na novou nebylo. I přesto se podařilo dotáhnout do zdárného konce vybudování ochranné sítě za branku k dráze, stejně jako rekonstrukce rozvodu vody včetně obložení umývárny kabin domácího mužstva. Pro zlepšení podmínek hráčů, zejména nepříznivého počasí, bylo v kabině hostujícího mužstva provedeno zateplení instalováním plynových kamen.

V prvním roce (2001) účinkování v I. A třídě si vedlo mužstvo nad očekávání úspěšně, když se umístilo na čtvrtém místě se ziskem 39 bodů za 12 vítězství, 3 remízy a jedenáct porážek, se skóre 52:48.

Rok 2002 byl rokem, kdy klub oslavil 90. Let od svého založení. Vzhledem k finančním problémům se oslavy jubilea zúžili pouze na uspořádání turnaje pro dospělé, Memoriál Pavla Krejčího a Jaroslava Betky, za účasti divizních mužstev SK Frantschach Štětí, SK Roudnice a účastník I. B třídy Podřipan Rovné.

Po rozsáhlých povodních, které znemožnily odehrání mistrovských zápasů na domácím hřišti „Pod Lipou“ všem mužstvům SK Roudnice, klub v rámci dobrých vztahů nabídl k dispozici hřiště.

Další ročník I. A třídy byl ovlivněn na základě nového státoprávního uspořádání, blížící se reorganizací krajských soutěží, kdy od ročníků 2002 – 2003 byl zachován jeden krajský přebor, dvě I. A třídy a dvě I. B třídy. Protože řada mužstev z těchto soutěží přešla do nově vzniklého Libereckého kraje, měnil se i počet míst pro postupy

⁷³ SK Bezděkov, *Pohled do stoleté historie klubu 1912 – 2012*, Bezděkov 2012

do vyšších soutěží a tedy i možnost postoupit do krajského přeboru.

V roce 2003 i přes trvající finanční problémy se díky SK Roudnice podařilo zajistit renovaci hrací plochy specializovanou firmou z Blšan.

Rok 2004 nepřinesl v činnosti výboru žádné změny, neboť finanční problémy přetrvávaly. A tak jen díky finanční pomoci z řad příznivců klubů, Městského úřadu v Roudnici n. L., firmě Bakero, se podařilo překlenout další rok. Značným přínosem pak byla skutečnost, že si hráči začali zajišťovat dopravu k mistrovským utkáním svými dopravními prostředky.

Rok 2008 zaznamenal asi největší úspěch v historii klubu, když se podařilo ve skromných podmínkách hráčům I. mužstva vybojovat postup do nejvyšší krajské soutěže, krajského přeboru. I přes opětovné problémy s financováním se ještě před zahájením jarní části soutěže, podařilo vybudovat v původních prostorách spolkové místnosti šatnu pro I. mužstvo a zrekonstruovat k ní přiléhající koupelnu. Z původní šatny pro hosty se pak zřídila šatna pro rozhodčí a v původní šatně I. mužstva, šatna pro hosty.⁷⁴

Do roku 2011 se v klubu nestaly žádné důležité události, které by obohatily tuto práci. Prameny, ze kterých bylo čerpáno, končí zápisem v roce 2011.

⁷⁴ SK Bezděkov, *Pohled do stoleté historie klubu 1912 – 2012*, Bezděkov 2012

8. AFK Slavoj Roudnice (1912)

Roku 1910 třináctiletí a čtrnáctiletí chlapečci z Hracholusk utvořili fotbalový kroužek. Jmenovitě to byli Beck, Blažek, Černík, Hégr, Hynek, Kalaš, Kozák, Pivoňka, Proft, Procházka, Šára a Vajs. Z dobrovolných darů byl zakoupen míč, který stál 3,5 zlatých. Chlapcům ho objednal obchodník Pražan, který zemřel během války. Hrál se buď v pískovně na Slavíně nebo na louce „Pod Vinicí“.

V této době byly v Roudnici pouze dva fotbalové kluby – SK Roudnice na „starém hřišti“ a sportovní kroužek Blesk, který hrál na Rejku a později se přesunul za ohradu firmy Petrželka a Kratochvíl (do míst dnešní první základní školy). Fotbalu se moc nedařilo, kdekdoby byl proti a každou chvíli byl nějaký problém ať už doma nebo na veřejnosti. Hráči hráli se vším možným, třeba se spodky ustřiženými na trenýrky nebo dámské punčochy, použité jako stulpny atd. Většinou se hrálo proti hospodářům a to potají, neboť studenti nesměli hrát fotbal, dále proti Blesku, v Klenči, ve Vražkově, v Hrobcích, Brozanech a nejvíce mezi sebou. První zápas byl sehrán na louce proti Blesku. Utkání skončilo prohrou 0:3, v dalším zápase se vyhrálo 12:1 v Klenči.

Na jaře roku 1911 přišli další členové a byla zakoupena od rozpadávajícího se Blesku zeleno-červeně pruhovaná trička, 40 krejcarů za kus. Po pořízení sady triček byla nálada veselejší a zvýšila se i činnost. Hrál se opět v Klenči, Vražkově, Brozanech, Terezíně, v Libochovicích proti sklářům, na Mělníku, proti starým pánům SK Roudnice atd. Na všechna utkání hráči chodili pěšky, pouze na Mělník se jezdilo na kole a to vždy dva hráči na jednom kole. Náhrady se dávaly do pokladny a každý krejcar při dobrovolných darech byl vděčně přijat.

Roku 1912 do klubu vstoupili první opravdoví aktéři. Byli to bratři Hiekové, Proft, Veselý, Řeháček, a Vlasák. Byla svolána valná hromada, ve které byl zvolen následující výbor: předseda – F. Řeháček, místopředseda – Veselý, jednatel – Vlasák, pokladník Proft, kapitán – Heike, správce inventáře – Šára a pět přisedících členů. Bylo usneseno, že oficiální název klubu bude Atleticko-fotbalový klub Slavoj Hracholusky. Atletický proto, že v programu klubu byla také těžká atletika, hlavně řecko-římský zápas. Tato část programu se ale nikdy neuskutečnila, jelikož bylo nedostatek finančních prostředků. Dále bylo usneseno zakoupit nová trička, trenýrky, stulpny a i kopačky, pokud by to finanční stav dovoľoval.

Klubová barva byla černo-bílá a klubová místnost se nacházela „u Vlasáků“. Po

provedené sbírce byla zakoupena bílá trička a černé trenýrky a asi čtyři páry kopaček.

Roudnické veřejnosti se Slavoj představil na turnaji roudnických klubů při otevření nového hřiště SK Roudnice za Libuší. Zúčastnili se ho SK Roudnice A i B, SK Bezděkov, Čechie Roudnice, Slavoj Hracholusky a Blesk. Tehdejší Čechie však neměla nic společného s pozdější Čechií. Vítězem turnaje se stalo rezervní mužstvo SK Roudnice. Nejlepšími hráči tehdejší doby byli obránci Švestka, F. Heike, Beck a Šára, dobrý byl i brankář Blažek.⁷⁵

Úspěchy se střídaly s neúspěchy, v nejlepším přišel rok 1914, kdy vypukla první světová válka a činnost klubu byla rázem přerušena. Většina členů byla odvedena na vojnu. Na podzim roku 1914 tragicky zahynul K. Blažek (hráč) a činnost klubu úplně ustala.

Ale již na jaře 1919 bylo získáno hřiště v místech, kde stál tovární dům firmy MEVA a poté se začali hrnout hráči ze všech stran. Finanční situaci klubu upevnili bratři Neumanové, kteří byli mj. i dodavateli kopaček. Příznivé situace, se ale nevyužilo k získání vlastního pozemku.

Výbor měl toto složení: předseda – J. Neuman, místopředseda – J. Bach, jednatel – Ulman, pokladník – O. Neuman, správce domu – Tydlitát, náčelník – V. Hieke, dále Relich, Řezníček a Roháček. Klubová místnost byla „U černého beránka“. Výbor začal pracovat s předválečnou hotovostí 1,50 koruny. Byla podána přihláška Českému fotbalovému svazu v Praze a vytiskly se stanovy .

S městem se jednalo o pronájmu šterkovny na Slavíně. V odpovědi města bylo uvedeno, aby klub provedl nutné práce na své náklady a za pronájem bude účtovat 80 korun ročně.

Spory o pozemek hřiště zapříčinily rezignaci některých členů výboru, a tak bylo nutné svolat valnou hromadu a zvolit nové vedení. To se rozhodlo pro hřiště v místech továrního domu MEVA. Pozemek byl pronajat od pana Moce, statkáře v Roudnici. Byla provedena změna názvu klubu, místo AFK Slavoj Hracholusky byl klub přejmenován na AFK Slavoj Roudnice. První poválečný zápas byl sehrán s SK Terezín za oboustrannou náhradu 29,70 Korun. V této době měl Slavoj dvě mužstva. Klubová místnost se přestěhovala do restaurace „u Křížů“.

V roce 1920 měl klub čtyři mužstva a byl založen oddíl dámské házené. V tomto

⁷⁵ ŠTUDENT, Z. *100. let Roudnické sportovní slávy a úspěchů 1868 – 1968* Roudnice: Severografia, 1968 (str. 66)

roce přesídlil klub na „staré hřiště“, kde působil až do roku 1945. První mužstvo porazilo úřednickou jedenáctku Sparty 4:1, ale prohrálo s rezervním mužstvem Slavie 1:2. Družstvo házené žen prohrálo první zápas s Terezínem 1:8 a v dalším s Unionem Žižkov 0:4. S SK Roudnice bylo sehráno několik zápasů: A mužstvo 3:1, B mužstvo 2:2, junioři 1:0, házená ženy 3:0 – vesměs pro SK Roudnice.

V roce 1921 se klub přestěhoval do restaurace pana Čermáka „U zlatého zoubku“. Předsedou byl v té době J. Neuman, jeho zástupci Kopal a Němeček. Jednatel – Vajs, pokladníkem – Prošek, sekretářem – Tuček, náčelníkem – Franěk, přisedícími Sailer, Vejghricht, Charvát, Kautcký a Čermák, náhradníci Proft a Mann. Do SK Roudnice přestupují hráči Mekl a Fousek bez náhrady. Na starém hřišti se nějaký čas střídal AFK s klubem SK Bezděkov. Bylo sehráno šedesát utkání, několik i s pražskými kluby.

V roce 1922 se klub přemístil do místnosti „U jelena“ a byla provedena úprava hřiště tím, že hrací plocha byla zvětšena z 80x40 m na 86x46 m. Z klubu odešli V. Mann a A. Beck; první jmenovaný se vypracoval na jednoho z nejlepších hráčů SK Roudnice a druhý jmenovaný byl několik let hráčem I. A mužstva SK Náchod.

O rok později vstoupil do klubu pozdější dlouholetý sekretář V. Konrád a z hráčů Bauer, který byl osmnáct let oporou mužstva. Klubová místnost byla v „Pivnici“ u Langrů. V roce 1924 vstoupil klub do mistrovské soutěže Středočeské župy, kde byl zařazen do páté třídy - skončil na 3. místě. V následujícím roce postoupil do IV. třídy a po sehrání soutěže do konce do III. třídy.

V roce 1926 bylo obsazeno v mistrovství III. třídy páté místo a během roku byly podniknuty četné zájezdy do Duchcova, Teplic, Trnovan, Podmokel, Ústí, Neštěmic, Mostu atd.

V roce 1927 se zúčastnilo 86 členů manifestačního průvodu sportovců Prahou. Družstvo žen dobylo v házené mistrovství okrsku. Hráč Bauer sehrál 150 a Rynda 100 zápasů v barvách klubu.

Následujícího roku bylo jednáno o znovuzřízení hřiště za Libuší, ale marně. Pro nedostatek finančních prostředků byl rozpuštěn oddíl ženské házené.

Do SK Roudnice přestoupili A. Faust a Pavelka. K dovršení všeho zlého sestoupil klub do IV. třídy. V další sezoně si A mužstvo vybojovalo postup zpět do III. třídy s 18 body z deseti zápasů a se skóre 34:7.

Rok 1930 byl jedním z nejhorších v historii klubu. Několik hráčů odešlo z klubu, někteří funkcionáři přestali pracovat, vytrácela se disciplína a důsledkem byl pád do

nižší třídy.

Obrat nastal v další sezoně, kdy si klub opět vydobyl postup do vyšší třídy. Vyhrál mistrovství okrsku, když mimo jiné porazil i SK Roudnici 1:0 a Bezděkov 7:0. Obdržel pohár věnovaný předsedou župy Fantou. Vítězné družstvo hrálo v sestavě Bělovský, Rynda, Bauer, Novák, Vilánek, Bělovský II, Vaníček, Fousek, Pech, Bernát a Kočí.

Začátkem roku 1930 zemřel zasloužilý hráč J. Justa. Klub obdržel od župy třináct diplomů, tři zlaté, a třináct stříbrných odznaků pro zasloužilé členy a umístil se v mistrovství na čtvrtém místě.

V příštích letech se sportovní činnost dala nazvat uspokojivou. Nečekaně však zemřel populární hráč V. Rynda, což dokazovala velká účast na jeho pohřbu. V mistrovství končivalo A mužstvo na druhém až třetím místě. Hráči Bělovský, Vilánek a Bernát přestoupili do SK Roudnice. Na hřišti „Pod lipou“ hostil AFK klub II. Profi SK Slavii, s níž remizoval 1:1. V této době byl Slavoj pověřen reprezentací župy a této úlohy se zhostil dobře. Do klubu přestoupili J. a A. Hájkovi a Zdobinský. Klubová místnost se opět přesunula – z „Pivnice“ přechází se k „Bendlovům“.⁷⁶

Rok 1937 začal velmi neslavně. Finanční situace byla tak špatná, že se uvažovalo o rozpuštění klubu. Po usnesení pokračovat v činnosti se hráči vrhli s novým zápalem do hry a výsledky se pomalu začaly dostavovat. Po urputných bojích vyhrálo družstvo pohár města Roudnice. Na druhém místě skončil SK Roudnice, třetí byl Bezděkov a čtvrtá je Čechie. Vítězové hráli v sestavě: Mareš, Bauerové, Hájek, Kaut, Nergl, Hájek II, Vaníček, Zdobinský, Kočí a kapitán Pech.

Následující tři roky začaly velmi chaoticky, ale po finanční stránce se jednalo o dobré počátky nadcházejících sezón. Do klubu přišel z Lounek L. Mrázek, který po tři roky za sebou sehrál všechna mistrovská utkání. Na popud podřípského okrsku je svolána schůze všech roudnických klubů za účelem sloučení v jeden celek. Po výměně názorů nedošlo však k žádné dohodě, a tak vše zůstalo při starém. Na hřišti „Pod lipou“ hostil klub mužstvo divize Hvězdu Košíře. V roce 1940 bylo uskutečněno pojištění hráčů proti úrazu. Byl sehrán zápas s SK Roudnice, kdy výtěžek padl ve prospěch jeho zatopeného hřiště. V utkání zvítězila Roudnice 4:3. Dále byly zaslány podpory ve prospěch zatopených hřišť Čechii Louny, Českému lvu Beroun, SK Kazín, klubu

⁷⁶ ŠTUDENT, Z. *100. let Roudnické sportovní slávy a úspěchů 1868 – 1968* Roudnice: Severografia, 1968 (str. 67)

v Dolních Mokropsech, AC Union Praha a Spartě Kolín. V mistrovství skončil klub na druhém místě za SK Neratovice. Za úspěchem stála výborná sestava a dobrý kamarádský duch. Sestava: Mrázek, Špitálský, Bauer, Blecha, Kiňovič, Freund, Novák, Horský, Zdobinský, Šípal a Maštalíř. Klub si vybojoval postup do I.B třídy, což bylo největším úspěchem v jeho bohaté historii.

V roce 1941 přišly další posily. Bartoš, Černík a Dlouhý z SK Roudnice, internacionál Fr. Kloz ze Slaného. Ottl a Ross z místní Čechie.

V rozhodujícím utkání o záchranu v I. B třídě zvítězil Slavoj v Praze na hřišti Waldesu 4:3 brankami Kloze 2 a Nováka 2. Vítězná branka padla tři minuty před koncem z kopačky Nováka. Celkové umístění v soutěži bylo na čestném 6. místě.

Do Slavojce přestoupili bratři Brychové z SK Roudnice. Nejstarší hráč klubu Fr. Bauer ukončil po osmnácti letech svou hráčskou činnost. Byl oporou a rádcem mužstva, za které sehrál přes 800 zápasů. Za skromnost, poctivost a za věrnost klubové vlajce byl jmenován čestným členem klubu.

Do roku 1942 – roku 30. výročí založení – vstoupilo mužstvo s oprávněnými nadějemi na čestné umístění. V jubilejním roce 30. výročí založení vedl klub dr. Kastner.

Poslední dva roky před sloučením s Čechií Hracholusky byl v čele klubu Jiří Šebek. Stále se hrála dobrá I. B třída. V roce 1944 přihlížely dva tisíce diváků na hřišti „Pod lipou“ přátelskému střetnutí Slavojce s SK Roudnice. Utkání skončilo po dramatickém souboji 4:4. V lednu 1945 byl založen hokejový oddíl, skládající se vesměs z mladých dorostenců. Poslední „válečné“ utkání bylo sehráno s Čechií 1. května s výsledkem 4:4. Další připravované utkání s Vražkovem, plánované na 6. května, nebylo již pro revoluční boje uskutečněno. První utkání v osvobozené vlasti bylo sehráno v rámci dvojího utkání na hřišti Slavojce před návštěvou dva tisíce diváků opět s Čechií s výsledkem 5:1 pro Slavoj. V druhém střetnutí SK Roudnice porazil SK Bezděkov 6:3.

V roce 1945 tragicky zemřel František Kloz a na podzim téhož roku se slučil AFK Slavoj Roudnice s Čechií Roudnice a pokračoval pak společně pod novým názvem Čechoslovan Roudnice.⁷⁷

⁷⁷ ŠTUDENT, Z. *100. let Roudnické sportovní slávy a úspěchů 1868 – 1968* Roudnice: Severografia, 1968 (str. 68)

9. SK Čechie Hracholusky

Hnutí pro založení klubu v Hracholuskách se datuje již od doby poválečné. V roce 1920 byl založen sportovní kroužek, který se později spojil s tenkrát již existujícím Českým lvem Roudnice. Sloučení však nepřineslo očekávané úspěchy. Klub, který neměl své četnější obecnstvo, byl v roce 1923 nucen ukončit svou činnost.

Se založením SK Čechie Hracholusky jsou spjata jména jeho zakládajících členů L. Poce, F. Zlámala a F. Turka. Tato trojice pracovala a dávala při každé příležitosti v úvahu občanům v Hracholuskách, přejícím sportu, opětné založení klubu.

Celý rok 1929 věnovali nejvíce svého času na propagaci fotbalu, ale nepodařilo se jim sehnat společníky, se kterými by mohli založit sportovní kroužek.

Teprve v roce 1930 se obrátila snaha k lepšímu. Do Hracholusk se přistěhoval V. Šára, kterého získali pro svou myšlenku. Šára byl aktivním hráčem a milovníkem fotbalu a proto se stali všichni hned přáteli. Scházeli se v domě u Hájků. Koncem února se jejich porady změnily na schůze, na které už Šárův byt nestačil. Tam byl také podán první návrh na pořádání ustavující schůze v některém místním hostinci.

Vyjednáváním místnosti, napsáním plakátu a jeho vyvěšením by pověřen V. Šára, který svěřený úkol svědomitě vykonal. Schůze, na kterou se celý týden dělaly pečlivé přípravy, se konala 11. března 1930 v hostinci „u Janků“. Byla navštívena nad očekávání. Přítomni byli J. Krajník, J. Hájek, V. Šára, K. Zachař, A. Poc, J. Sádlo, L. Poc, A. Focht, F. Zlámal, F. Duda, J. Novák, M. Šilhavý, Holub, O. Řezníček a A. Havlíček. Pro trojici propagátorů myšlenky založit sportovní klub – Poce, Turka, Zlámala – nadešel konečně den, kdy se jejich sny měly proměnit ve skutečnost. Díky velké účasti nadšenců a jejich zájmu byly položeny základy ke sportovnímu klubu.

Byl sestaven výbor v čele s L. Pocem jako předsedou, F. Turkem jako pokladníkem a V. Šarou, F. Dudou, F. Zlámalem, O. Řezníčkem a J. Sádlem jako členy. Byl to výbor prozatímní. Bylo určeno jméno klubu SK Čechie Hracholusky a klubová barva modro-bílá. Cílem klubu byla lehká atletika a fotbal. Příspěvky byly stanoveny na 10 korun ročně, zápisné 15 Kč, pro zakládající členy pak základní vklad 50 korun. Zakládajícími členy byli F. Turek, L. Poc a F. Zlámal. Za členy klubu se přihlásili všichni účastníci schůze.

Na této první schůzi bylo stanoveno datum valné hromady na 17. března 1930. Byly na ní projednány podrobnosti a klub pomalu uveden do chodu. V první řadě se

jednalo o získání peněz, které klub potřeboval ať již pro zakoupení inventáře nebo na opatření hřiště a jiných věcí, potřebných pro rozvoj. Zápisné i příspěvky byly stanoveny sice vysoké, ale členové plně chápali potřeby klubu a řádně tak platili. Dne 18. března vyhrávali členové všem místním Josefům a o den později byl uspořádán Josefský večírek, na kterém klub prodával večeře z králíčeho masa, které darovali J. Hájek a V. Šára. Z čistého zisku 110 Kč byl opatřen obnos na zakoupení prvního inventáře – 10 bílých košil, 11 modrobílých trenýrek a jednoho kopacího míče.

Hráči trénovali na louce, později na malém místě v pískovně na Slavíně, v místě pozdějšího hřiště. Dne 20. dubna byla zahájena sportovní činnost a sehrán první zápas v Dušníkách, který Čechie prohrála 1:4. Nálada po utkání nebyla nejlepší. Práce nešla tak, jak si každý představoval. Vázla hlavně administrativa, což bylo dost tvrdým oříškem. V té době byl však získán nový člen z řad SK Roudnice F. Zikán, kterého založený klub velmi zajímal. Znal jeho situaci, a tak chtěl pomoci tam, kde to bylo potřeba. Pro svou povahu si brzy získal oblibu mezi členy a již po druhém zápase byl pořádán o převzetí vedení klubu. Neodmítl a 3. května téhož roku byl zvolen předsedou.

Klub za jeho vedení získal mnoho. Okresnímu úřadu byly zaslány stanovy klubu a Středočeské fotbalové župě přihláška do soutěží. Dále byl hledán vhodný pozemek pro budování hřiště. Výbor se zajímal o místo vedle lesíka na Slavíně. Nakonec se od toho upustilo a začalo se s úpravami v pískovně, kde se zatím trénovalo. Práce to byla velmi těžká a kamení moc neubývalo. Byla tedy postavena provizorní lanová dráha. A členové sami nakládali několik aut denně pro stavitele z celého okresu. Během šesti týdnů bylo hřiště provozuschopné. První zápas na něm byl sehrán 8. června s SK Radovesice. Den předtím byly slavnostně za účasti hracholuských občanů zapuštěny branky.

O úpravu hřiště se zasloužili všichni členové klubu a kromě jiných i pan Brožovský, který byl 5. července na hřišti zabit bleskem. Jako vzpomínka, byl postaven pomník na místě neštěstí.

Přihláška ke Středočeské župě byla doložena 200 podpisy občanů jako doklad, že si klub v místě přáli. Jednalo se tedy o čtvrtý klub v Roudnici a jen díky hlavičce, která zněla Čechie Hracholusky a ne Roudnice, byla přihláška přijata. Jako „nesvazový“ sehrál klub 19 zápasů a ještě v témže roce jako „svazový“ osm zápasů. V některých zápasech mužstvo přímo překvapilo, například vítězstvím nad SK Terezín 6:3, nad SK Radovesice 5:4, s AFK Bohušovice remizovalo 4:4 atd. A tak hned po prvním roce se

mohl klub pochlubit dobrými výsledky.⁷⁸

Rozvoj klubu v letech 1931 – 1945

V roce 1931 vedl klub p. Šilhavý. mužstvo bylo doplněno a posíleno zařazením členů, kteří se vrátili z aktivní vojenské služby a to F. Puršlem a Vl. Pospíšilem, dále pak získanými hráči F. Kůckem a J. Šustrem. Na jaře darovaly ženy členů klubu nové dresy pro hráče a to modrobílé košile s písmeny ČH, vyšitými na levé straně. Zvláštní dík za ně patřil dámám Zachařové, Krajníkové a Zikánové.

Byly vyjednávány těžší zápasy, mužstvo stoupalo ve výkonnosti a bylo přistoupeno k založení záložního mužstva. O posvěcení hostil klub Slávii Ústí. Před zápasem byly vyměněny vlajky a Čechie získala první sportovní trofej. Obě mužstva sehrála v tomto roce 82 zápasů, z toho 55 vítězných a osm nerozhodných. Počet členů stoupl na sedmdesát, z toho bylo 30 registrovaných. Během roku byly uspořádány čtyři zábavy a to Josefský večírek, zahradní koncert, mikulášská zábava a silvestr. I finanční stránka byla uspokojující. Roční příjem vykazoval 10 000 Kč, vydání něco přes 9 000 Kč kromě toho byl založen rezervní úrazový fond se základem 200 korun, kterému bylo dáno jméno po prvním předsedovi L. Pocovi, který koncem roku tragicky zahynul.

I v dalších letech si klub vedl dobře jak po stránce sportovní, tak i finanční. V roce 1933 vstoupil do mistrovství Středočeské župy a 2. dubna byl sehrán na hřišti „na Slavině“ první mistrovský zápas páté třídy s SK Židovice. V této době hájilo barvy klubu mužstvo Zachař, Market, Focht, Job, Procházka, Puršl, Kubeš, Pospíšil, Šustr, Víšek a Bauer. Barva klubu byla změněna na červeno-modro-bílou. Později zrušením páté a čtvrté třídy postoupilo mužstvo do třetí třídy, ale z té se nemohlo probjovat výše. Tradičně již obhajovalo druhé místo. Až v roce 1939 za předsednictví J. Joba vyhrálo bez ztráty bodu mistrovství, které v důsledku politických změn bylo hráno jednokolově. Tím byl klubu zajištěn postup do druhé třídy. Ale ne natrvalo. Po roce postupu následoval zase rok sestupu. V klubu byla pro větší počet mladých hráčů utvořena tzv. juniorka, kterému po několika úspěších stoupla sláva do hlavy a zavinila rozbroje v klubu. V prvním mužstvu byly po nátlaku juniorky a několika hráčů provedeny změny, někteří hráči odešli do jiných klubů. Výsledkem byl sestup do třetí třídy, ale již v další sezóně byl klub na druhém místě za vítězným SK Dobříň.

⁷⁸ ŠTUDENT, Z. *100. let Roudnické sportovní slávy a úspěchů 1868 – 1968* Roudnice: Severografia, 1968 (str. 72)

Teprve v sezóně 1942 - 1943 následkem reorganizace mistrovství postoupilo první mužstvo, které se umístilo za SK Bechlín a společně s ním SK Bříza znovu do druhé třídy. Po společenské stránce získal v předchozích letech klub mnoho zkušeností. Přestože zpočátku bylo poukazováno na Čechii jako na klub „nejnižších vrstev“, získávala stále více příznivců. Nakonec její akce jako sportovní karnevaly, mikulášské zábavy a jiné, se staly nejlepšími a nejvíce navštěvovanými. Ale i svými zájezdy spojenými s výlety získávala Čechie stále nové nadšence.

Na hřišti byl pořádán za účasti Jawa klubu, boxing klubu a klubu atletů Hellas sportovní den. A za účasti Obce baráčnické se několikrát konaly staročeské máje. Za vedení osvědčených pracovníků, Řezníčka, Šilhavého, Zikána, Joba či Hanzlíka se stále pracovalo na úpravách hřiště. Z původních rozměrů 44x60 m byla hrací plocha rozšířena 46x91m.

Konečně v roce 1943 po dlouhém a několikaletém jednání s firmou Pracner bylo hřiště rozšířeno na rozměry 60x100 metrů. Bylo však nutno odvést 522 vozíků kamene do vzdálenosti 150 metrů. Členové i nečlenové se v práci předháněli. K nejpilnějším patřili tehdejší předseda L. Hanzlík, G. Štolz, M. Štrupl, J. Jakl, K. Hälbig aj. Hnanzlík. Z dorostenců A. Zázvorka, J. Vrzal a J. Aur z nečlenů A. Kupec, J. Svoboda a B. L. Cink. Díky správě roudnického pivovaru bylo hřiště 1937 částečně ohrazeno a pivovarem byl zapůjčen pavilon, z něhož byly 1942 postaveny kabiny. Od města byl zakoupen obývací vůz, který byl upraven jako domek pro správce hřiště. V r. 1943 proběhla výměna lepenkové střechy za eternitovou na pavilonu. Dále bylo postaveno oplocení kolem celého hřiště, které bylo rozšířeno o hřiště na odbíjenou, kuželnu a skok daleký. V r 1942 byl založen hokejový odbor, který se hned v začátcích dobře uvedl a v příštím roce vstoupil do mistrovství.⁷⁹

Fotbalový odbor zaregistroval v r. 1943 dorostence, vstoupil do mistrovství a dosáhl velkého úspěchu. Dorostenci své oddělení s velkou převahou vyhráli. V tomto roce odchází z klubu nejdražší hráč. Jednalo se o mladého talentovaného útočníka J. Pacenhauera, za kterého SK Roudnice zaplatila 13000 korun.

Klub nadále pracoval na vybudování svého lepšího sportovního stánku, ve snaze docílit co nejlepších sportovních výsledků a vstoupil do r. 1945, roku patnáctého výročí svého založení a roku konce druhé světové války. Na podzim v tomto roce se sloučil SK Čechie Hracholusky s dalším roudnickým klubem AFK Slavoj Roudnice a vytvořil

⁷⁹ ŠTUDENT, Z. *100. let Roudnické sportovní slávy a úspěchů 1868 – 1968* Roudnice: Severografia, 1968 (str. 73)

nový společný klub pod názvem Čechoslovan Roudnice.⁸⁰

⁸⁰ ŠTUDENT, Z. *100. let Roudnické sportovní slávy a úspěchů 1868 – 1968* Roudnice: Severografia, 1968 (str. 74)

10. Čechoslovan Roudnice (1945)

K vzniku Čechoslavana došlo spojením dvou dělnických klubů AKF Slavoj a SK Čechie. Byl to čin opravdu průkopnický, uvážíme-li, že k tomuto došlo v roce 1945. Slavoj a Čechie byly prvními kluby, které prakticky myšlenku sjednocení uskutečnily, třeba že na to zprvu doplatily ztrátou třídy.

Zdravé jádro však zůstalo a již v příští sezoně stal klub v čele II. třídy podřipského okrsku. Nový klub měl k dispozici 57 hráčů, 53 dorostenců, několik desítek žáků a 226 přispívajících členů.

Hospodářská situace klubu byla příznivá a jeho hřiště „na Slavíně“ se stále vylepšovalo. V programu měl klub velkou úpravu, aby se mohl měřit s nejlepšími v kraji.

V roce 1949, kdy dochází ke sloučení československé tělovýchovy a sportu, se hraje „na Slavíně“ fotbal pod hlavičkou obrozeného Sokola, později klub hraje dva roky pod hlavičkou závodní sokolské jednoty Agrostroj a od roku 1951, kdy se tvoří DSO, pod hlavičkou Spartaku Roudnice.

První mužstvo po léta patřilo k předním mužstvům roudnického okresu. Velká péče byla věnována výchově žáků a dorostu.

V roce 1958, kdy na přání politických, veřejných i sportovních orgánů dochází v Roudnici ke sloučení dvou největších tělovýchovných jednot Slavoj a Spartaku. V rámci tohoto sjednocení dochází i ke sloučení fotbalových oddílů. Na hřišti „na Slavíně“ nastává klid a po dobu dalšího desetiletí není více udržováno. Na hřiště „Pod Lipou“ se převezly trofeje, rekvizity a inventář, aby v budoucích letech sloužily sportovnímu využití hráčů obou někdejších celků.⁸¹

⁸¹ ŠTUDENT, Z. *100. let Roudnické sportovní slávy a úspěchů 1868 – 1968* Roudnice: Severografia, 1968 (str. 75)

11. Závěr

Cílem práce bylo zmapovat historický vývoj fotbalu v Roudnici n. L. tak, aby vše bylo uceleno v jediném písemném materiálu a aby byly zřejmé nejvýznamnější události.

Toto město je také spjato s historicky vůbec prvním fotbalovým zápasem v Čechách, od něhož můžeme datovat začátek fotbalové historie v Roudnici n. L.

Největší část práce je věnována klubu SK Roudnice, který je nejvýznamnějším sportovním celkem na roudnicku. Historie tohoto klubu je podrobně rozebrána od založení až po současnost, kdy jedny z nejvýznamnějších událostí byly: založení, získání hřiště „Za Libuší“, přesun na vlastní hřiště „Pod Lipou“, vydávání vlastního časopisu Halftime – později Podřipský sport, aj.

Zajímavá kapitola, které by bylo dobré se věnovat v rámci této práce, jsou povodně, jež častokrát ovlivnily chod klubu. Bohužel právě díky nim se spousta písemností a dokumentů nedochovala, proto jsou některé informace neúplné. Zajímavostí je také, že při oslavách 1. máje zajížděl do Roudnice k přátelskému utkání tým Dukly Praha, jelikož tehdejší předseda klubu byl dobrým přítelem předsedy fotbalového svazu, který byl s Duklou spjat a účastnil se také pravidelně schůzí roudnického fotbalového klubu. Kvalitní podmínky pro přípravu fotbalových mužstev potvrdil zájem reprezentačních trenérů o možnost využití krátkodobých soustředění v areálu Pod lipou. V rámci přípravy byli sehrány zápasy reprezentantů s mužstvem SK Roudnice, které čestně obstálo, ale později se rozdílily projevíly v konečných výsledcích.

Díky velkému úsilí a úspěšnosti klubu z něj vzešlo spousta významných fotbalistů a trenérů, kteří šířili dobré jméno SK Roudnice dál.

Další část práce je věnována ostatním roudnickým klubům, které však nemají tak bohatou historii ani význam. Mimo SK Roudnice dodnes působí už jen SK Bezděkov, o kterém se ale historické prameny nezmiňují v dostatečném rozsahu. Kronika končí rokem 1937, jelikož zemřel klubový kronikář, který svou práci dělal pečlivě, ale jeho funkci nikdo nepřevzal a tak jsou další záznamy vedeny jen útržkovitě. Zbylé kluby již zanikly. Fungovali víceméně v první polovině minulého století, tudíž jakékoliv informace o nich jsou velmi těžko dostupné, přesto některé záznamy se dochovaly a po jejich sjednocení jsou obsaženy i v této práci.

Přílohy tvoří tabulky týkající se SK Roudnice, ve kterých se dá dohledat například umístění klubu, soutěž, body atd. od roku 1920 – 2007. V dalších tabulkách

jsou seřazeni všichni předsedové, čestní členové atd. Zbytek příloh obsahují fotografie, jednotlivých klubů a událostí.

Práce by měla být přínosem a inspirací pro hráče, funkcionáře a příznivce roudnických klubů. Také by měla více přiblížit roudnickým občanům historii fotbalu v jejich městě a dostat ji do podvědomí především mladšího obyvatelstva celého Roudnicka, kteří nepovažují v dnešní době pohyb za důležitý. Proto jim je velká část práce věnována jako připomínka dřívější záliby v pohybu a urputného snažení věnovat se jí. Což také tzv. mezi řádky poukazuje na dnešní zpohodlnění dětí a mládeže. Proto se tato práce snaží podnítit mladého čtenáře k vytyčení sportovního cíle a vzhlednutí se v některém z úspěšných idolů roudnické historie.

12. Použitá literatura

- DOVALIL a kolektiv *Výkon a trénink ve sportu*, Praha: Olympia, 2005
- FELDSTEIN, H. *Almanach SK Roudnice 1907 - 1927* Roudnice: Podřípská grafia, 1927
- HLAVÁČKOVÁ, M. *Roudnice nad Labem a okolí* Roudnice: Kulturní zařízení Města Roudnice nad Labem, 2006
- HROCH, M. *Úvod do studia dějepisu* Státní pedagogické nakladatelství, 1985
- MANN, M. *Jubilejní publikace k sedmdesátému výročí založení oddílu Spartaku Roudnice n. L.* Roudnice: Severografia, 1977
- MANN, M. *Jubilejní publikace k osmdesátému výročí založení oddílu Spartaku Roudnice n. L.* Roudnice: Severografia, 1987
- MANN, M. *Jubilejní památník k osmdesátému výročí založení SK Roudnice n. L.* Roudnice: Severografia, 1992
- MANN, M. *Jubilejní almanach vydáný u příležitosti stého výročí založení SK Roudnice n. L.* Praha: Printactive, 2010
- MANN, M. *Jubilejní almanach k devadesátému výročí založení SK Roudnice n. L.* Roudnice: Uniprint, 2002
- PETRŮ, K. *Dějiny Československé kopané* Praha: Národní nakladatelství, 1946
- Pravidlová komise ČMFS, *Pravidla fotbalu* Praha: Olympia a.s., 2007
- ŘÍHOVSKÝ, O., PREPSL, V. *Almanach SK Roudnice 1907 – 1937* Roudnice: Grafický závod firmy Josef Glos v Semilech, 1937
- SK ROUDNICE, *Almanach SK Roudnice 1907 – 1932* Roudnice: Podřípská grafia, 1932
- ŠTUDENT, Z. *Jubilejní památník oddílu kopané Slavoje Roudnice k jeho padesátiletému trvání 1907 – 1957* Roudnice: Krušnohorské tiskárny, 1957
- ŠTUDENT, Z. *Jubilejní památník oddílu kopané Spartaku Roudnice k jeho šedesátiletému trvání 1907 – 1967* Roudnice: národní podnik ROSS Roudnice nad Labem, 1967
- ŠTUDENT, Z. *100. let Roudnické sportovní slávy a úspěchů 1868 – 1968* Roudnice: Severografia, 1968

Dále:

Almanach jednoho z hráčů po roce 1968 – fotografie, články z novin

„Sportovní referáty časopisů z r. 1939/1940“ - Deník vedený tiskovým referentem J. Křížem

SK Bezděkov, *Pohled do stoleté historie klubu 1912 – 2012*, Bezděkov 2012

II. ročník časopisu „Podřipský sport“ vydávaný v roce 1921

Dobový tisk:

A-Zet, 25. srpna 1940

ČESKOSLOVENSKÝ SPORT, 28. dubna 1957

PRÁCE, 11. dubna 1953

PRÁCE, 21. června 1953

PROUD, 27. června 1964

PRŮBOJ, 5. září 1952

PRŮBOJ, 29. února 1954

RUDÉ PRÁVO, 8. července 1949

ŘÍP, 2. dubna 1934

SVOBODNÉ SLOVO, 13. dubna 1956

SVOBODNÉ SLOVO, 8. května 1950

SVOBODNÉ SLOVO, 15. srpna 1948

SVOBODNÉ SLOVO, 31. října 1948

VEČERNÍ ČESKÉ SLOVO, 20. dubna 1939

Přílohy

Tabulka 1

Jméno	Klub	Hráč Roudnice
Hráči SK Roudnice, kteří hráli nebo hrají za ligová mužstva		
Čulík Ladislav	Viktoria Plzeň, SK Slavia Praha, Excelsior Roubaix (Francie) a další	1941 - 1945
Pokorný Ladislav	AC Sparta Praha	1937 - 1951
Šonka Bedřich	Tankista Praha, Dukla Pardubice, Spartak Hradec Králové	1950 - 1953
Jíša Rudolf	SONP Kladno	1961 - 1963
Kačírek Miroslav	SKloUnion Teplice	1962 - 1964
Patlejš František	SK Slavia Praha, LIAZ Jablonec	1967 - 1972
Ščasný Zdeněk	Dukla Praha, Sparta Praha, Bohemians Praha, Kypr	1973 - 1975; 1992 - 1994
Calta Vlastimil	AC Sparta Praha, SU Teplice	1971 - 1974
Houška Zbyněk	SK Slavia Praha, AC Sparta Praha, TJ Vítkovice	1975 - 1976
Ing. Rosa Antonín	Bohemians Praha, Škoda Plzeň	1977 - 1980
Mikiska Vladislav	FC Teplice	1986 - 1989
Janda Tomáš	Dukla Praha, FC Svit Zlín, FK Teplice, Dynamo České Budějovice, Korea	1990 - 1991
Pikl Aleš	Baník Ostrava, FK Teplice, Viktoria Žižkov, SIAD Most	1993 - 1994
Veleba Pavel	SK Slavia Praha, Bohemians Praha, FK Kladno, FK Teplice	1995 - 1997
Ščasný Michal	Viktoria Žižkov, Belgie	1995 - 1996
Kloz František	SK Kladno, AC Sparta Praha	1927-1928
Pacenhauer Jiří	Technomat Teplice	1943-1960
Křtěn Miroslav	Armatura Ústí n.L.	1944-1949
Zeman Václav	AC Sparta Praha	1968-1974
Michovský Miloslav	SK Slavia Praha	1972-1973
Řízek Marian	FC Teplice	1993-1994
Kašpar Václav	SK Vikorie Plzeň	1939 - 1947
Martínek Josef	SK Nusle, Bohemians Praha	1944 - 1947
Štojdl Adolf	SK Plzeň	1948 - 1949
Müller Zdeněk	SK Nusle, Bohemians Praha	1948 - 1955
Neumann Václav	SK Nusle, Bohemians Praha	1949 - 1959
Houška André	AC Sparta, RH Cheb, Zbrojovka Brno	1984 a 1993 - 1994
Hrdlička Václav	Bohemians Praha	1993 - 1995

Tabulka 2

Přehled čestných předsedů klubu	
Eduard Bleier	zakládající člen SK Roudnice n.L. a první předseda klubu
MUDr. Alexandr Svět	předseda ve dvacátých letech při zahájení mistr. Soutěží
Josef Sýkora	jmenován v r. 1987
Jaroslav Husák	jmenován v r. 1987
Přehled čestných členů výboru	
Karel Kozel	zakládající člen klubu, místopředseda a správce inventáře
Jaroslav Zíka	matrikář a referent
Václav Jakubec	náčelník a jednatel, jmenován v r. 1947
Adolf Pekař	správce hřiště, jmenován v r. 1947
Oldřich Bendl	sekretář a vedoucí dorostu, jmenován v r. 1957
Jaroslav Hulena	pokladník a správce hřiště, jmenován v r. 1957
Josef Kříž	matrikář a archivář, jmenován v r. 1957
Bedřich Hartman	vedoucí mužstva, pozdější předseda, jmenován v r. 1991
František Černý	správce inventáře, pokladník, jmenován v r. 1991
Karel Rouček	organizační pracovník, jmenován v r. 1991
Rudolf Černík	sekretář, jmenován v r. 1997
Jan Mareš	organizační pracovník, tiskový referent, jmenován v r. 1997
Josef Mrázek	sektretář, jmenován v r. 1997
Přehled předsedů SK Roudnice n.L.	
Eduard Bleier	1907-08
Karel Kozel	1909-10
Václav Prokš	1910
Bohumil Pelant	1911
Josef Štancl	1912
Jiří Bächar	1913-19
Ing. Ladislav Vosátko	1919-20
Ing. Karel Macas	1921
MUDr. Alexand Svět	1922-35
Josef Blecha	1924
František Kubec	1931
Václav Jakubec	1936-42
Josef Sýkora	1937-57
Jan Kofroň	1939-40
JUDr. Miroslav Řezáč	1941
Miloš Janoušek	1943-44
Dalibor Podrábský	1945-46
Václav Kašpar	1953-55
Zdeněk Študent	1956-58
Jaroslav Husák	1958-73
Ladislav Svoboda	1974-78
Bedřich Hartman	1979-85
Jaroslav Novák	1986-91
Ing. Miroslav Křivánek	1992-96

kolektivní vedení klubu	1996-98
Zdeněk Adelt	1998-2000
JUDr. Václav Vohánka	2000 - do současnosti

Tabulka 3

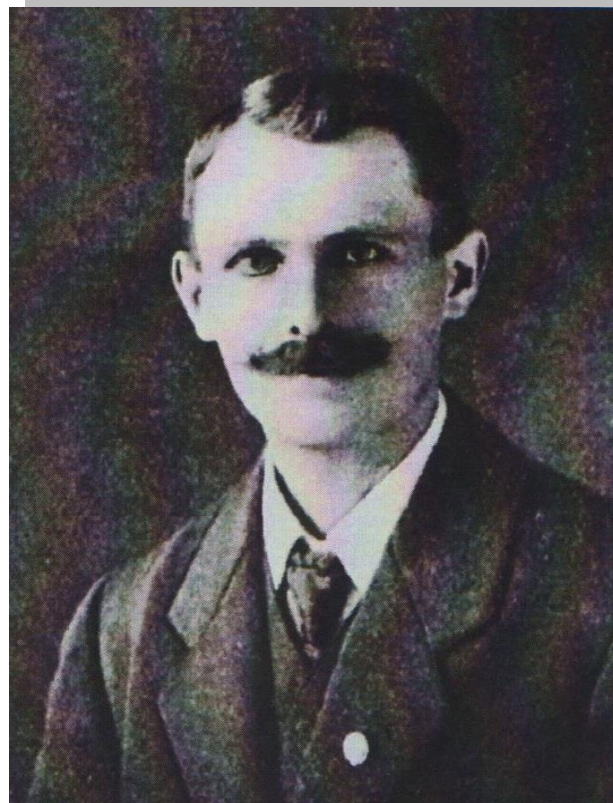
Umístění SK Roudnice n.L. v mistrovských soutěžích v letech 1920-2007										
Ročník	Poř.	Klub	Soutěž	Zápasy				Skóre	B	Poznámka
1920	12.	SK Roudnice n.L.	II. třída	13	3	1	9	21-48	7	sestup
1921	1.	SK Roudnice n.L.	III. třída	13	12	0	1	44-19	24	postup
1922	5.	SK Roudnice n.L.	II. třída	11	7	1	3	35-19	15	
1923	10.	SK Roudnice n.L.	II. třída	12	2	2	8	13-22	6	
1924	4.	SK Roudnice n.L.	I.B třída	12	8	1	3	31-18	17	
1925	3.	SK Roudnice n.L.	I.B třída	10	6	1	3	26-15	13	
1926	6.	SK Roudnice n.L.	I.B třída	11	4	4	3	29-26	12	
1927	3.	SK Roudnice n.L.	I.B třída	11	7	1	3	34-14	15	
1928	3.	SK Roudnice n.L.	I.B třída	11	7	1	3	44-21	15	
1929	5.	SK Roudnice n.L.	I.B třída	11	6	1	4	29-24	13	
1930	5.	SK Roudnice n.L.	I.B třída	11	5	1	5	21-27	11	
1931	6.	SK Roudnice n.L.	I.B třída	11	4	3	4	20-16	11	
1932	1.	SK Roudnice n.L.	I.B třída	14	13	0	1	55-18	26	postup
ve skupině hrálo 8 mužstev dvoukolově doma i venku										
1933	2.	SK Roudnice n.L.	I.A třída	14	8	2	4	37-21		
1934-35	11.	SK Roudnice n.L.	střed divize	22	5	4	13	32-57	14	sestup
1935-36	9.	SK Roudnice n.L.	I.A třída	22	8	2	12	59-45	18	
1936-37	12.	SK Roudnice n.L.	I.A třída	22	5	6	11	39-69	16	sestup
1937-38	5.	SK Roudnice n.L.	I.B třída	22	11	3	8	64-62	25	
1939	2.	SK Roudnice n.L.	I.B třída	22	14	2	6	70-54	30	
po vzniku Protektorátu se hrálo jaro-léto, podzim už ročník 1939-40										
1939-40	1.	SK Roudnice n.L.	I.B třída	22	16	3	3	98-48	35	postup
1940-41	6.	SK Roudnice n.L.	I.A třída	24	11	4	9	70-58	26	
1941-42	4.	SK Roudnice n.L.	I.A třída	26	13	5	8	89-61	31	
1942-43	3.	SK Roudnice n.L.	I.A třída	26	14	3	6	78-45	31	
1943-44	5.	SK Roudnice n.L.	I.A třída	24	13	3	8	79-55	29	
1945 jaro	1.	SK Roudnice n.L.	Roudnicko	8	7	1	0	50-8	15	nedokončeno
svobodné Československo										
1945 podz.		SK Roudnice n.L.	I.A třída	10	8	0	2	43-25	16	nepokračováno
1946 jaro		SK Roudnice n.L.	I.A třída	13	5	2	6	45-39	12	nedokončeno
1946-47	5.	SK Roudnice n.L.	I.A třída	24	11	5	8	75-65	27	
1947-48	4.	SK Roudnice n.L.	I.A třída	24	14	2	8	75-52	30	
1948 podz.	6.	SK Roudnice n.L.	divize západ	11	4	2	5	18-25	10	nepokračováno
1949	2.	Sokol Roudnice n.L.	krajská I. třída	26	15	4	7	82-40	34	
1950	1.	ZSJ Benzina Rce n.L	krajská I. třída	26	20	3	3	80-35	43	bez postupu
1951	8.	ZSJ Benzina Rce n.L	krajský přeb.	18	5	4	4	34-49	14	

1952	1.	SKP Roudnice n.L.	krajský přeb.	22	17	4	1	100-31	38	
v kvalifikaci o postup do mistr. republiky 3. místo z 5, postup Dynamo (Slavia) Praha										
1953	5.	Slavoj Roudnice n.L. SKP	krajský přeb.	12	6	2	4	39-30	14	hrálo se 1. kolo
1954	5.	Slavoj Roudnice n.L. OPK	krajský přeb.	22	11	3	8	74-51	25	
1955	2.	Slavoj Roudnice n.L. OPK	krajský přeb.	22	16	0	6	67-40	32	
1956	4.	Slavoj Roudnice n.L. OPK	I. A třída kraje	22	10	5	7	69-46	25	
1957-58	6.	Slavoj Roudnice n.L.	I. A třída	33	17	2	14	84-73	36	
hrála se 3 kola: jaro-pozim-jaro, přechod na podzim - jaro										
1958-59	3.	Spartak Roudnice n.L.	I. A třída	26	14	4	8	72-39	32	
1959-60	7.	Spartak Roudnice n.L.	I. A třída	26	12	3	11	71-62	27	
1960-61	3.	Spartak Roudnice n.L.	I. A třída	22	13	0	9	61-39	26	
1961-62	1.	Spartak Roudnice n.L.	I. A třída	22	16	3	3	53-19	35	postup
1962-63	12.	Spartak Roudnice n.L.	krajský přeb.	26	8	6	12	46-57	22	sestup
1963-64	1.	Spartak Roudnice n.L.	I. A třída	22	13	5	4	63-22	31	postup
1964-65	12.	Spartak Roudnice n.L.	krajský přeb.	26	8	3	15	37-66	19	
1965-66	7.	Spartak Roudnice n.L.	krajský přeb.	26	9	7	10	58-45	25	
1966-67	10.	Spartak Roudnice n.L.	oblast. přebor	26	8	8	10	42-42	24	
1967-68	5.	Spartak Roudnice n.L.	oblast. přebor	26	13	6	7	55-26	32	
1968-69	1.	Spartak Roudnice n.L.	oblast. přebor	26	17	5	4	55-26	39	postup
1969-70	3.	Spartak Roudnice n.L.	divize	26	15	1	10	55-40	31	
1970-71	6.	Spartak Roudnice n.L.	divize	26	10	8	8	35-36	28	
1971-72	9.	Spartak Roudnice n.L.	divize	26	8	7	11	29-25	23	
1972-73	11.	Spartak Roudnice n.L.	divize	26	8	5	13	32-41	21	
1973-74	5.	Spartak Roudnice n.L.	divize	26	10	7	9	29-25	27	
1974-75	6.	Spartak Roudnice n.L.	divize	26	12	3	11	48-35	27	
1975-76	7.	Spartak Roudnice n.L.	divize	26	10	5	11	38-44	25	
1976-77	2.	Spartak Roudnice n.L.	divize	26	13	5	8	52-33	31	
1977-78	7.	Spartak Roudnice n.L.	divize	30	12	9	9	35-31	33	
1978-79	7.	Spartak Roudnice n.L.	divize	30	13	5	12	43-40	31	
1979-80	13.	Spartak Roudnice n.L.	divize	30	9	6	15	35-47	24	
1980-81	13.	Spartak Roudnice n.L.	divize	30	9	5	16	38-50	23	
1981-82	11.	Spartak Roudnice n.L.	divize	26	8	5	13	35-52	21	
1982-83	1.	Spartak Roudnice n.L.	divize	26	16	6	4	60-31	38	postup
1983-84	15.	Spartak Roudnice n.L.	II.ČNF Liga	30	7	10	13	44-62	24	sestup
1984-85	10.	Spartak Roudnice n.L.	divize	30	11	6	13	58-50	28	
1985-86	14.	Spartak Roudnice n.L.	divize	30	9	7	14	56-76	25	
1986-87	5.	Spartak Roudnice n.L.	divize	30	14	4	12	58-56	32	
1987-88	10.	Spartak Roudnice n.L.	divize	30	10	9	11	59-62	29	
1988-89	7.	Spartak Roudnice n.L.	divize	30	12	7	11	50-69	31	
1989-90	9.	Spartak Roudnice n.L.	divize	30	11	9	10	45-35	31	
1990-91	6.	SK Roudnice n.L.	divize	30	13	5	12	54-51	31	
1991-92	6.	SK Roudnice n.L.	divize	30	11	9	10	50-42	31	
administrativní postup do ČFL za Viktorii Žižkov, ta si koupila II. Ligu										
1992-93	14.	SK Roudnice n.L.	ČFL	34	8	11	15	41-71	27	

1993-94	4.	SK Roudnice n.L.	ČFL	34	18	10	6	72-39	46	
1994-95	7.	SK Roudnice n.L.	ČFL	34	14	9	11	84-48	51	
pro útočný fotbal - v tabulce za vítězství tři body										
1995-96	18.	SK Roudnice n.L.	ČFL	34	5	4	25	25-81	19	sestup
1996-97	13.	SK Roudnice n.L.	divize	30	9	6	15	36-65	33	
1997-98	8.	SK Roudnice n.L.	divize	30	12	6	12	39-42	42	
1998-99	9.	SK Roudnice n.L.	divize	28	8	11	9	42-46	35	
IZOS Libočany odstoupil se soutěže										
1999-00	7.	SK Roudnice n.L.	divize	30	14	2	14	51-52	44	
2000-01	11.	SK Roudnice n.L.	divize	30	10	8	12	32-46	38	
2001-02	2.	SK Roudnice n.L.	divize	30	17	4	9	48-31	55	
2002-03	12.	SK Roudnice n.L.	divize	30	11	3	16	49-54	36	
2003-04	9.	SK Roudnice n.L.	divize	30	9	9	12	40-58	36	
2004-05	14.	SK Roudnice n.L.	divize	30	10	5	15	49-51	35	sestup
2005-06	2.	SK Roudnice n.L.	krajský přeb.	30	17	8	5	60-27	59	
2006-07	8.	SK Roudnice n.L.	krajský přeb.	24	11	3	10	51-42	33	

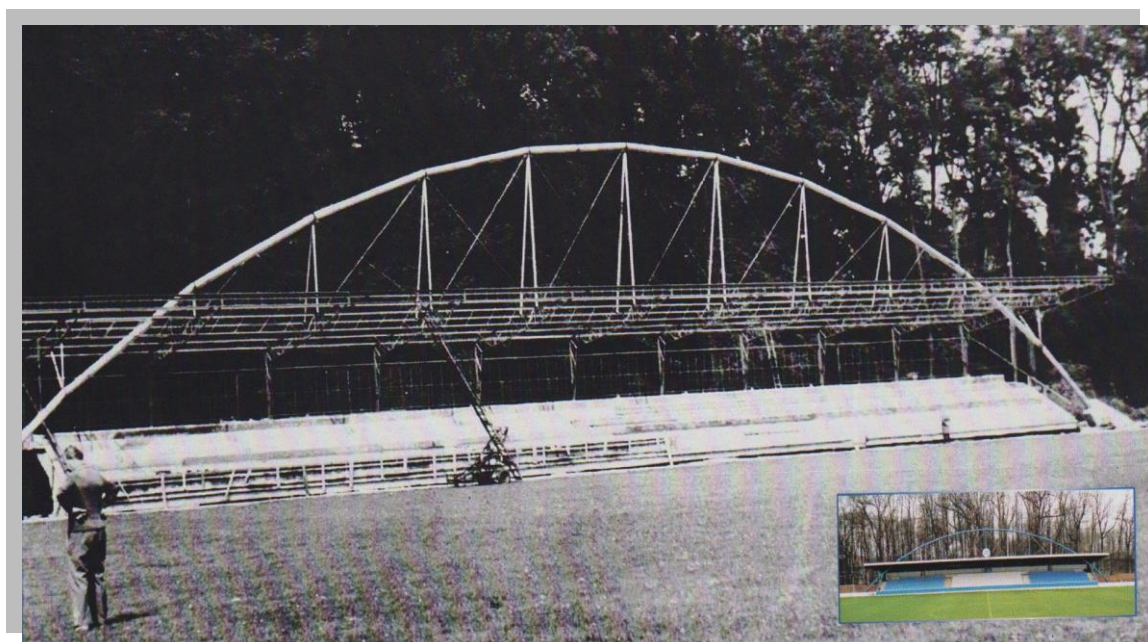
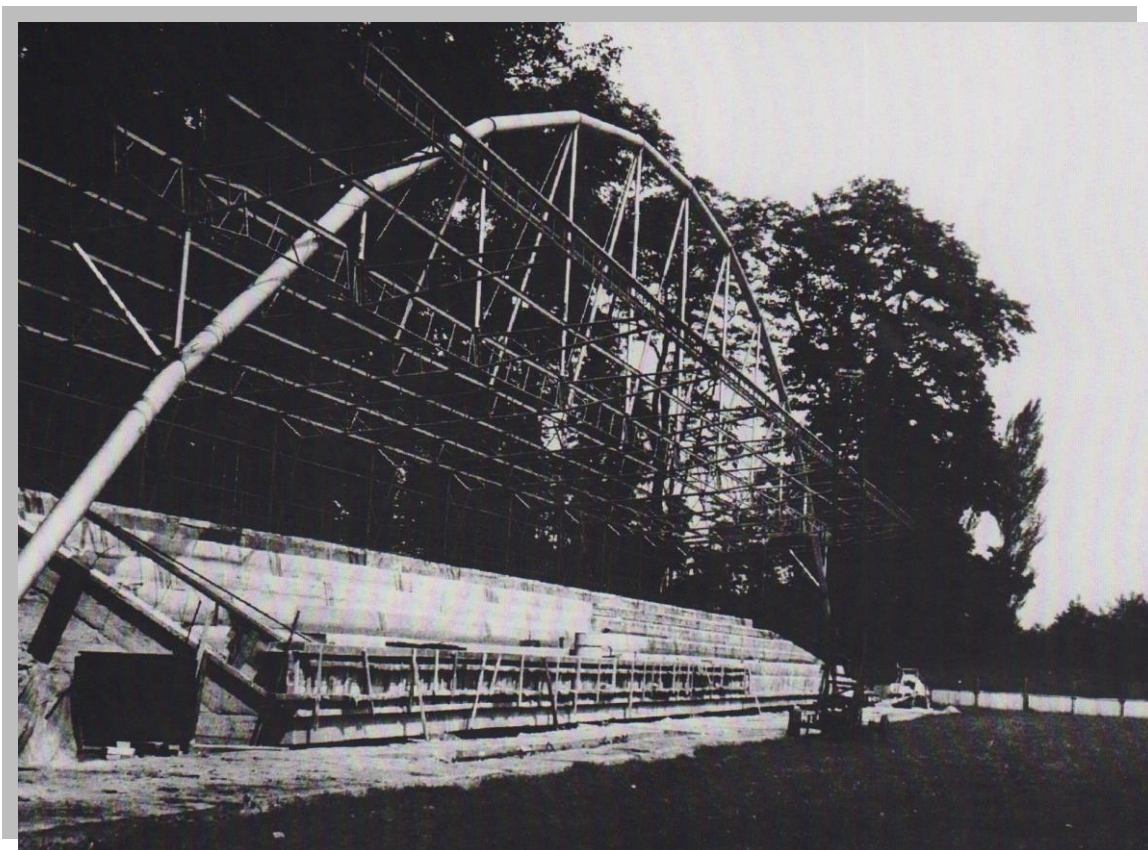
Logo SK Roudnice

Eduard Bleier
zakladatel klubu, první předseda,
čestný člen a čestný předseda SK Roudnice

První fotografie mužstva SK Roudnice n. L. z roku 1907 před zápasem na Starém hřišti.
Stojící řada v dresech: Pachner, Krajský Pech, Polívka, Bleier, Metelka, Ditrich, Krajza
Sedící: Kopal, Adamec, Miškovský (kapitán)

Počátkem 70. let minulého století byla vybudována nová tribuna. Na svou dobu se jednalo o velice zajímavou a ojedinělou technologii.

Současná podoba hřiště „Pod lipou“

Letecký snímek fotbalového areálu SK Roudnice, povodeň 2002

„Sportovní klub Roudnice“

V neděli dne 7. a v pondělí
dne 8. dubna 1912

otevření nového hřiště footballovým zápasem

I a. mužstva proti: S. K.
,Staroměstská Čechie',
Praha

Čátek ve 3 hod. odp. Hřiště za hotelem „Libuše“.

Dovolujeme si tímto zvát ku otevření nového hřiště, které shora uvedený klub značným nákladem postavil, a ku podporování jeho sportovních podniků hojnou návštěvou. Není zajisté již dnes zapotřebí zmiňovati se o prospěšnosti sportu, neboť prospěch jeho uznáván jest autoritami nejvyššími. Zvláště naši mládež lze možno pěstování sportu pod řádným dohledem co nejlépe doporučiti, neboť jedině mládež zaujatá a nadšená pro sportovní ideál, odolá svodům a lákadlům, kterým podléhá tak snadno a tolik našich mladých lidí. Dnes jest pro nás sport: součástí mravní i fyzické hygieny národní.

Jedním z nejrozšířenějších sportů jest hra „kopaň“ (angl. football), která získala si v obecnstvu takové přízně, že návštěvy při jednotlivých zápasech vykazují v Anglii až 50.000 diváků a u nás v Praze dosahují návštěvy 6000 osob při jediném zápase. Hra tato, pak-li jsou diváků známy, mnohá poněkud pravidla hry a hraje-li se dle těchto pravidel, soudcování rozvázného soudce, jest jednou z nejnapínavějších her. Uvádíme proto P. T. obecnstvu na vědomí, aspoň ty nejnulnější pravidla na paměť, by zájem o hru i v obecnstvu Roudnickém se zvýšil a zlomen byl dosavadní předsudek, jako by hra tato byla surovou a zdraví škodlivou. Účelem hry jest obhájití branky vlastní a dobýtí branku nepřátelskou. Pozůstává tedy hra jednak v obraně, jednak v útoku. Cílem jest tudíž dobýtí branky nepřátelské, což se stane, podaří-li se jednomu družstvu vykopnout míč brankou druhého družstva, čímž stává se družstvo, jehož hráč tento rozhodující kop učinil, vítězem. Hra trvá obyčejně dvakráte 45 minut a vítězem jest to družstvo, které v této době došlo více branek.

Hra počíná ze středu hřiště postavením se odu mužstev (o 11 mužích) proti sobě, na místa pravidly jednotlivým hráčům vykázaná. Los rozhodne, kterou polovici hřiště, které mužstvo zaujme, jakož i která strana má první kop. Míče nesmí se hráči rukou dotknouti, pouze brankářům, kteří chrání vlastní branku, jest dovoleno i rukou míč zahrát. Hra míče rukou pokládá se za chybu a trestá se volným kopem proti mužstvu, jehož hráč „ruky“ se dopustil.

Hráč nesmí dále míčem hrát, když jest mimo hru (off side) to jest, když stojí brance nepřátelské blíže než ten, kdo míč posledně hrál, aniž by měl tři odpůrce své branky blíže než on. Mimo toto základní pravidlo jsou ještě další kombinované případy, když hráč jest „mimo hru“, jež soudci nutno náležitě znáti. Soudce, jenž dohlíží, aby zachována byla všechna pravidla hry, má neobmezenou moc, a jeho pokynů a rozhodnutí musí se hráči podrobiti.

Tímto nastíněn ovšem jen krátký popis hry „kopaň“, aby náležitým poznáním zvýšen byl i zájem v obecnstvu o tuto hru.

Ku konci obracíme se na P. T. ctěné obecnstvo se žádostí, by přístupováním ze členy klubu umožnili nepatrným příspěvkem ještě zdárnější vývin sportu na Roudnicku, které vždy kráče'o v popředí každé pokrokové myšlenky.

Uvítání dne 15. září 1912. Hotel Libuše.

Reprezentativní posvícenský večírek
„Sportovního Klubu Roudnice“

Vojenská hudba přístbo pluku č. 42.

Začátek v 8 hodin večer. - Vstup: vstupní 3 Kč, pára
2 Kč, student 1 Kč. - Dáno pro zvaní.

J. Valášek, Roudnice.

Pozvánka na posvícenský večírek 1912

SPARTAK ROUDNICE
ODDÍL SOUPEŘÍCÍ O TITUL „VZORNÝ ODDÍL“
1907
DIVIZE

DUKLA PRAHA
1. KVĚTNA 1974 V 16.00 HODIN

Pozvánka na zápas s D. Praha 1974

Pozvánka na otevření hřiště s pravidly hry
na 7. a 8. dubna 1912

POZVÁNÍ KU

řádné valné hromadě

SPORTOVNÍHO KLUBU ROUDNICE

která se koná

*v neděli dne 27. ledna 1935 o 1. hodině odpo.
v restauraci „V bráně“ v Roudnici nad Lab.*

POŘAD :

1. Zahájení.
2. Čtení zápisu o poslední valné hromadě.
3. Projev delegáta Středočeské župy fotbalové v Praze.
4. Zprávy funkcionářů:
 - a) jednatele, b) pokladníka, c) revízorů účtů, d) sekretáře, e) správce domu, f) správce hřiště, g) archiváře, h) matrikáře, ch) kapitánů fotbalových mužstev, i) kapitána dorostu, j) odboru lehkooathletického.
5. Návrh na změnu stanov.
6. Volby.
7. Návrhy výboru.
8. Volné návrhy. (Tyto nutno podati nejpozději 3 dny před konáním valné hromady písemně k rukám jednatele p. Václ. Konráda v Roudnici n. L.)

VÁCLAV KONRÁD,
jednatel.

MUDr. ALEX SVĚT,
předseda.

Připomenutí: Nesejde-li se v ustanovenou hodinu dle stanov potřebný k usnášení schopný počet členů, koná se o 2. hodině odpolední druhá valná hromada za každé účasti členů.

POŠTIPRÁČKA GRAFIA ROUDNICE N. L.

Pozvánka na valnou hromadu z roku 1935

Logo SK Bezděkov

Fotografie mužstva z roku 1921

Hegr, Šípál, Malák, Hála, Pospíšil, Podaný, Slavík, Chmelař, Miňovský, Hoffmann

Stavba kabin v té době Slavoje Bezděkov

Pohled na nově postavené kabiny Bezděkova

Kluziště na hřišti Bezděkova rok 1937

Současná podoba areálu na Bezděkově